

చందమామ

రోసల

కామిక్స్ లో ఒలింపిక్స్

ప్రయోజితులు : SCHOLNET

www.schoolnetindia.com

మా సహాకరులు :

nutrine

5 mousefuls a day.

Introducing Schoolnetindia.com. A portal that combines knowledge and wisdom for kids, parents and teachers. It has study materials. A digital library. Lesson banks. Tutorials. Online testing. Projects. And e-stories, poems, advice on how to deal with special children, value education. In short, it is the perfect cyber brain- tonic for those who wish to learn about life.

www.schoolnetindia.com

SCH OLNET

Networked Learning™

Technology. Content. Training.

చందమామ

సంపుటి 103

నవంబర్ 2000

సంచిక 3

ఈ సంచికలో...

కథలు

ఇద్దరు రాకుమారులు (బే.క)	పేజీనం.09
గానుగెడ్డు-గంగిరెడ్డు	పేజీనం. 15
స్నేహంవల్ల లాభం!	పేజీనం.26
దొంగ-ఆత్మగౌరవం	పేజీనం.43
పెళ్ళిసమస్య	పేజీనం.48
పట్టినది బంగారం	పేజీనం.64

జానపద సీరియల్

స్వర్ణసింహాసనం- 10	పేజీనం. 19
--------------------	------------

పౌరాణిక సీరియల్

మహాభారతం-56	పేజీనం.57
-------------	-----------

చారిత్రక విశేషాలు

ఓహో... ఒలింపిక్స్ (కామిక్స్)	పేజీనం.27
భారత సంస్కృతి - చరిత్ర - 9	పేజీనం.52

శీర్షికలు

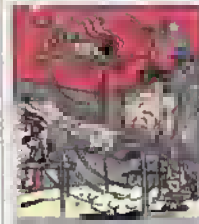
చందమామ కబుర్లు	పేజీనం.06
ఈ నెలలో జన్మించిన ప్రముఖులు	పేజీనం.47
భారతదర్శనం పాఠకులకు క్విజ్	పేజీనం.56

పోటీలు

బాలరచయితలకూ, చిత్రకారులకూ ఆహ్వానం!	పేజీనం.08
సృజనాత్మక పోటీ	పేజీనం. 18
ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ	పేజీనం. 66

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K Press Pvt. Ltd., Chennai-600 026 on behalf of Chandamama India Limited, Chandamama Buildings, Vadapalani, Chennai-600 026. Editor: Viswam

ఈ నెల విశేషాలు

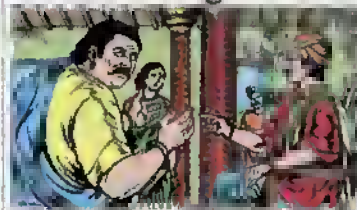

ఓహో...
ఒలింపిక్స్
(కామిక్స్)

ఇద్దరు
రాకుమారులు
(బేతాళ కథలు)

దొంగ-ఆత్మగౌరవం

భారత సంస్కృతి
చరిత్ర

దూర తీరాల్లో వున్న

మీ వాళ్ళ కోసం

ముచ్చటగా ఇవ్వతగ్గ
వైకెక బహుమతి

చందమామ

వారిభాషలో
వారితో మాట్లాడే
చందమామ ఒకటివ్వండి!

అస్సామీ, బెంగాలీ, ఇంగ్లీషు, గుజరాతీ, హిందీ, కన్నడ
మలయాళం, మరాఠీ, ఒరియా, సంస్కృతం, తమిళం, తెలుగు

అక్కడెక్కడో దూరంగా వున్న మీ వాళ్ళకు
చందమామ వెన్నెల చల్లదనం కబుర్లు పంపండిక!

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్ని దేశాలకు
పన్నెండు సంచికలు రూ. 900

మన దేశంలో బుక్ పోస్ట్ ద్వారా
పన్నెండు సంచికలు రూ. 120

సామ్మూ డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా గానీ మన ఆర్థరు ద్వారా గానీ
చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్ పేరిట ఈ క్రింది
చిరునామాకు పంపండి:

PUBLICATION DIVISION
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
CHANDAMAMA BUILDINGS, VADAPALANI, CHENNAI-600 026

సంపాదకుడు
విశ్వం

ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు:

చందమామ మేగజైన్ డివిజన్

చందమామ బిల్డింగ్స్

నడవలని, చెన్నై-600 026

ఫోన్/ఫ్యాక్స్: 4841778

4842087

ఇ. మెయిల్: Chandamama@vsn.lcom

సమంబాయి కార్యాలయం

2/B, నాజ్ బిల్డింగ్స్

లామింగ్టన్ రోడ్,

ముంబాయి-400 004

ఫోన్: 022-388 7480

ఫ్యాక్స్: 022-388 9670

అమెరికాలో

నిడిరాపీ \$ 2

సంవత్సర చందా \$ 20

సామ్మూ పబ్లికేషన్స్ దిరగామా:

ఇండియా అప్రైడ్

43 స్ట్రీట్ 24 ఫ్రీజ్

నూయూయార్క్, ఎస్.ఎ 10010

ఫోన్: (212) 929-1727

ఫ్యాక్స్: 212-627-9503

The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the publishers and copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

సంచాలకులు

చక్రపాణి. బి.నాగిరెడ్డి

ఒలింపిక్ స్పూర్తి!

నవసహస్రాబ్దిలో జరుగనున్న తొలి ఒలింపిక్ క్రీడలను వీక్షించడానికి ప్రపంచం ఉత్సాహంగా ఆయత్తమవుతోంది!

క్రీడలు, ఆటలు, పందాలు అన్నవి మానవ సమాజం అంత ప్రాచీనమైనవి. మహాభారతం వంటి పురాతన గ్రంథాలలో సైతం రకరకాల క్రీడల ప్రస్తావన ఉన్నది. ఇక చారిత్రకదృష్టితో పరిశీలించినట్లయితే, గ్రీసుదేశంలోని ఏథెన్స్ నగరంలో క్రీ.పూ. 776 వ సం॥ లోనే ప్రప్రథమంగా పెద్ద ఎత్తున క్రీడలు జరిగాయని తెలియవస్తున్నది. క్రీ.పూ. 776 నుంచి క్రీ.శ. 217 వ సం॥ మధ్య కాలంలో ఒలింపిక్ విజేతలుగా వచ్చిన క్రీడాకారుల (ఆ కాలంలో స్త్రీలను క్రీడలలో అనుమతించేవారుకారు గనక క్రీడాకారిణులు లేరు) జాబితాను క్రీ.శ. 221 వ సం॥లో జూలియస్ ఆఫ్రికానస్ తయారుచేశాడు!

జీయస్ ఆలయం ఒలింపియా పేరు మీదుగా ఏర్పాటయిన ఒలింపిక్ క్రీడలు పవిత్రకృత్యాలుగా ప్రారంభమయ్యాయి. మానవశరీరం-శక్తి దైవప్రసాదితాలు. వాటి ద్వారా సాధించే ఉత్తమ విన్యాసాలను ప్రదర్శించడం దైవానికి కానుకగా సమర్పించడం వంటిదన్న భావం ఉండేది. విజేతలకు ఆలివ్ పత్రగుచ్ఛాలనే బహుమతులుగా ఇచ్చేవారు! విజేతలను ప్రజలు అభిమానించేవారేగాని, వారిపట్ల నిర్ణేతుకమ్మిన పెరివ్యామోహం పెంచుకునేవారు కారు. అప్పటి క్రీడాకారుల స్పూర్తిని గురించి చెబుతూ 20 వ శతాబ్దానికి చెందిన గ్రాంట్ లాండ్ రైస్ అనే కవి, “మీరు గెలిచారా? ఓడారా? అన్నది కారు. ఆటను ఎలా ఆడారు అన్నదే న్యాయనిర్ణేత లెక్కలోకి తీసుకుంటాడు,” అన్నాడు. దేవుడే ఆ న్యాయనిర్ణేత!

చాలా సంవత్సరాలు కృషి చేసి ప్రాన్స్ కు చెందిన బేర్నస్ డీ క్యూబెర్తీన్ 1896లో ఒలింపిక్ క్రీడలను పునఃప్రారంభించినప్పుడు ప్రపంచవ్యాప్తంగా క్రీడలపట్ల ఆనందోత్సాహాలు వెల్లివిరిశాయి. క్రీడల గురించి, క్రీడాస్పూర్తిని గురించి ప్రజలు మాట్లాడుకొన్నారు. పొట్టిలలో పాల్గొనే క్రీడాకారులు చేసే ప్రమాణంలోనే ఇది ప్రస్ఫుటమవుతున్నది : “మేము నిజాయితీగా క్రీడలలో పాల్గొంటాము. క్రీడాకారుడి నిజమైన స్పూర్తితో, క్రీడల కీర్తి పెంపొందడానికి దోహదం చేసేలా క్రీడలలో పాల్గొంటాము.”

చందమామ కబుర్లు

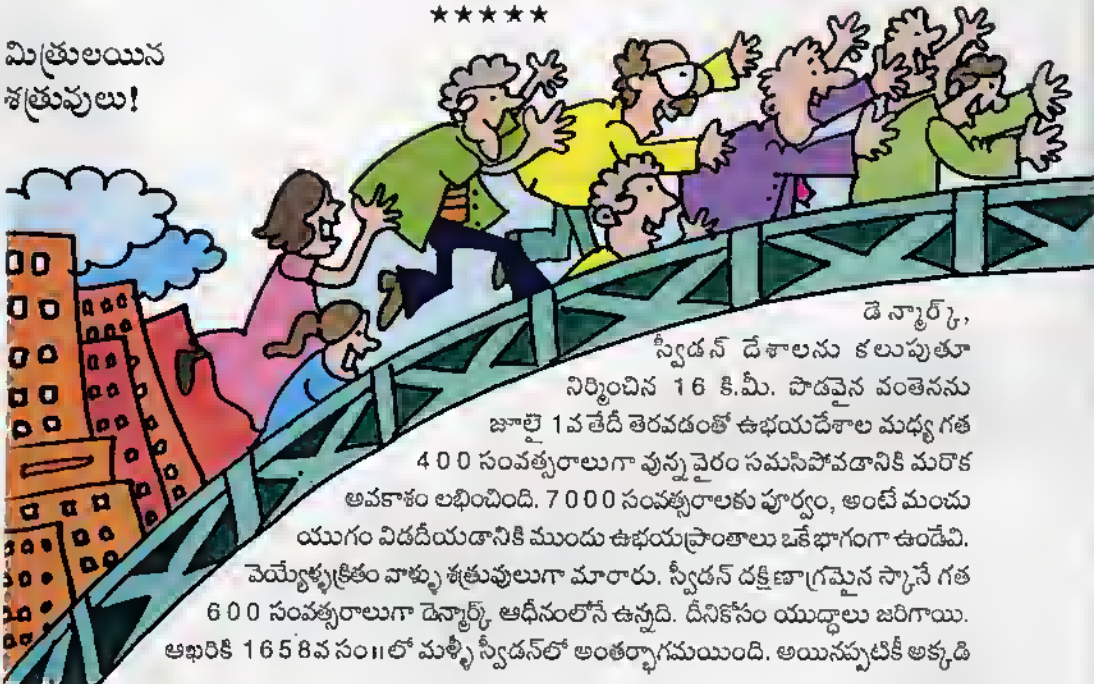

విమానయానం - బహుమతి!

ఈ యేడాది మెట్రీక్యులేషన్ పరీక్ష ఫలితాలు వెలువడినప్పుడు చెన్నయ్ నగర సమీపంలోని ఒక మెట్రీక్యులేషన్ స్కూలు విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులూ ఎంతో సంతోషపడిపోయారు. ఎందుకంటే - ఆ స్కూలుకు చెందిన బృంద, ప్రవీణ అనే విద్యార్థినులు రాష్ట్రస్థాయి ర్యాంకులు సాధించారు. వారికి నగదు బహుమతులూ, పై చదువులకు ఉపకారదేతనలూ మంజూరు చేశారు. బావుంది! అంతటితో ఆగకుండా ఆ పాఠశాల యాజమాన్యం ఒక అడుగు ముందుకు వేసి - ఆ విద్యార్థినులకు ఎయిర్ టికెట్ ఇచ్చి హైదరాబాదుకు విమానంలో పంపడానికి నిశ్చయించింది. గ్రామ ప్రాంతానికి చెందిన ఆ విద్యార్థినులు విమాన ప్రయాణం చేసి వచ్చినట్లయితే నగర విద్యార్థులతో సరిసమానంగా వట్టణ జీవిత అనుభవం ఎర్పడుతుందన్నది

పాఠశాల యాజమాన్యం ఉద్దేశం! అయినా నగర విద్యార్థులలో ఎంతమందికి విమానాల్లో ప్రయాణం చేసి అవకాశం ఉందన్నది పెద్దప్రశ్న! మరొక విషయం ఏమంటే - చుట్టూవున్న ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి - చారిత్రక ప్రదేశాలకూ, పర్యాటక కేంద్రాలకూ వెళ్ళిరావడంకన్నా విమాన ప్రయాణం ఎక్కువ ఉపయోగ పడుతుందా అని ఆలోచించి చూడాలి. ఈనాడు చాలా పాఠశాలలు స్టేటు ర్యాంకులు సాధించే తమ విద్యార్థుల ఫోటోలను వివరాలతో ప్రచురించడానికి వార్తాపత్రికల పేజీలను పోటీపడి ఆక్రమిస్తున్నాయి. ఇంకా కొన్ని ట్యూబ్ రియల్ విద్యాసంస్థలు - ఒక్కసారి కూడా తమ విద్యాసంస్థలకేసి రాని విద్యార్థుల ఫోటోలను తమ విద్యార్థులంటూ ప్రచురించడం కూడా అప్పుడప్పుడు జరుగుతున్నది. వీటివల్ల లభిస్తే పొందేదెవరు? విద్యార్థులా? విద్యా సంస్థలా? ఆలోచించ వలసిన విషయం!

మిత్రులయిన శత్రువులు!

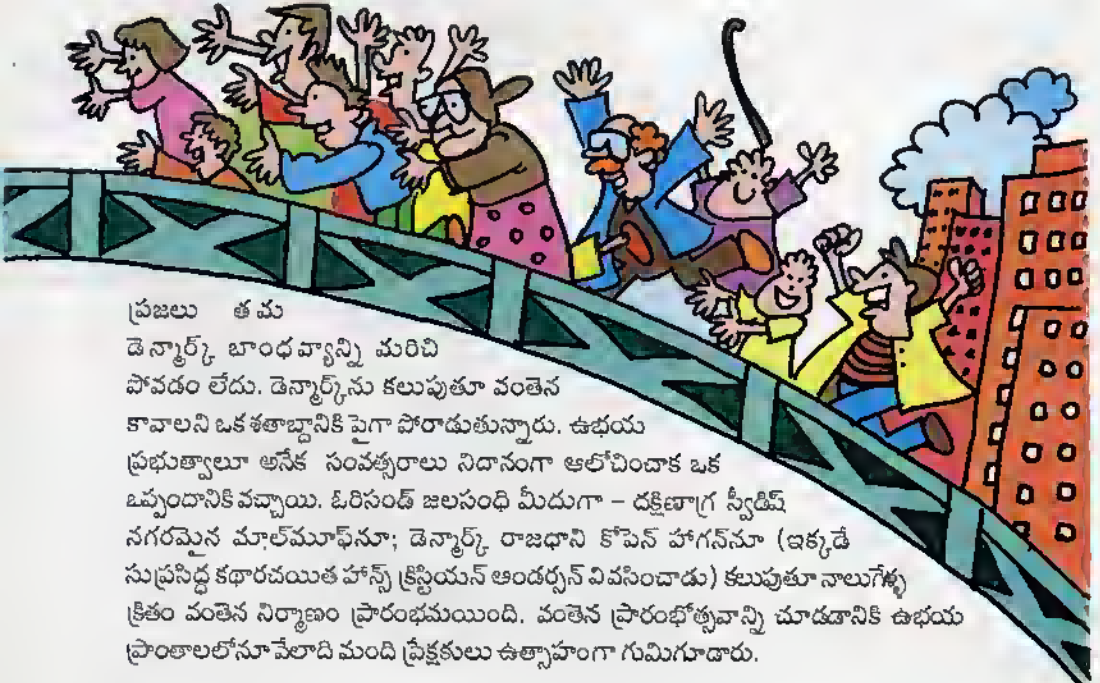
డెన్మార్క్, స్వీడన్ దేశాలను కలుపుతూ నిర్మించిన 16 కి.మీ. పొడవైన వంతెనను జూలై 1వ తేదీ తెరవడంతో ఉభయదేశాల మధ్య గత 400 సంవత్సరాలుగా వున్న వైరం సమసిపోవడానికి మరొక అవకాశం లభించింది. 7000 సంవత్సరాలకు పూర్వం, అంటే మంచు యుగం విడదీయడానికి ముందు ఉభయప్రాంతాలు ఒకేభాగంగా ఉండేవి. వెయ్యేళ్ళక్రితం వాళ్ళు శత్రువులుగా మారారు. స్వీడన్ దక్షిణాగ్రమైన స్కాన్స్ గత 600 సంవత్సరాలుగా డెన్మార్క్ ఆధీనంలోనే ఉన్నది. దీనికోసం యుద్ధాలు జరిగాయి. అఖిరికి 1658వ సం॥లో మళ్ళీ స్వీడన్లో అంతర్భాగమయింది. అయినప్పటికీ అక్కడి

జాతీయ క్రమాపణ!

బ్యాంకాకోలోని ఒక టాక్సీడ్రైవర్ కూతురు పద్మాలుగళ్ళ ఆయిషానవావీ. ఆమె జాన్ నెలలో లాంకావీ అనే మలేషియా దీవికి చేరింది. ఆమె రాక శాపవిముక్తిని కలిగిస్తుందని అక్కడి ప్రజలు పలువురు ఆశించారు. 200 సంవత్సరాలకు పూర్వం థాయ్ లాండ్ అందాలరాశి మసూరీ ఆ దీవిని శివించింది. ఆయిషా ఆమె వంశానికి చెందిన యువతి. థాయ్ లాండ్ లోని పుకెట్ లో పుట్టిన మసూరీ, మెరుగైన బతుకు తెరువు వెతుక్కుంటూ మలేషియాలోని లాంకావీ చేరుకొని ఒక మలయా సైనికుణ్ణి వివాహమాడింది. కొన్నాళ్ళకు ఆమె భర్త యుద్ధానికి వెళ్ళాడు. మసూరీ అందాన్ని చూసి అసూయచెందిన గ్రామాధికారి భార్య ఆమె భర్తపట్ల విశ్వాసంగా లేదని నిందారోపణ చేసింది. ఆమెకు మరణ శిక్ష విధించి, దానికని నిర్దేశించిన కత్తితో పొడిచిచంపారు. ఆమె శిలవతి, నిరపరాధి అని నిరూపించడానికా అన్నట్లు ఆమె శరీరం నుంచి తెల్లటి నెత్తురు కారింది. మసూరీ మరణిస్తూ ఆ దీవిలో ఏడుతరాల వరకు ఆడపిల్లలే పుట్టారని శివించింది. ఆ తరవాత కొన్నాళ్ళకు సయాం (ఇప్పటి థాయ్ లాండ్) మలేషియా మీద దండెత్తింది. మసూరీ ఏకైక సంతానమైన ఆమె కొడుకు, కుటుంబీకులు పుకెట్ కు తిరిగివెళ్ళారు. ఇప్పుడు ఆయిషాకు మలేషియా ఘనస్థానం పలికింది. జాతీయ క్రమాపణలు చెప్పుకోవడంతో పాటు పాదస్థం, నివాసం, ఉద్యోగం కల్పించింది. ఆయిషా ఆ దీవిలోని మసూరీ సమాధిని దర్శించడానికి వెళ్ళినప్పుడు మూఢ విశ్వాసం గల పలువురు ప్రజలు ఆమెను చుట్టుముట్టారు!

★★★★★

ప్రజలు తమ

డెన్మార్క్ బాంధవ్యాన్ని మరిచి

పోవడం లేదు. డెన్మార్క్ ను కలుపుతూ వంతెన

కావాలని ఒక శతాబ్దానికి పైగా పోరాడుతున్నారు. ఉభయ

ప్రభుత్వాలూ అనేక సంవత్సరాలు నిదానంగా ఆలోచించాక ఒక

ఒప్పందానికి వచ్చాయి. ఓరిసండ్ జలసంధి మీదుగా - డక్షిణాగ్ర స్వీడిష్

నగరమైన మాలేములాఫ్ నూ; డెన్మార్క్ రాజధాని కోపెన్ హేగన్ నూ (ఇక్కడే

సుప్రసిద్ధ కథారచయిత హాన్స్ క్రిస్టియన్ ఆండర్సన్ వివసించాడు) కలుపుతూ నాలుగో

క్రితం వంతెన నిర్మాణం ప్రారంభమయింది. వంతెన ప్రారంభోత్సవాన్ని చూడడానికి ఉభయ

ప్రాంతాలలోనూ వేలాది మంది ప్రేక్షకులు ఉత్సాహంగా గుమిగూడారు.

బాలరచయితలకూ, చిత్రకారులకూ

ఆహ్వానం!

నవంబర్ 2000 చందమామ పిల్లల ప్రత్యేక సంచికగా వెలువడుతుంది!

పదహారేళ్ళలోపు బాలబాలికలకు అపూర్వ అవకాశం!

రచనలు : వెయ్యిపదాలకు మించకుండా చక్కని కథలను స్వయంగా ఆలోచించి రాసి, పేరుపెట్టి పంపండి. తెలుగు, తమిళం, హిందీ, మరాఠీ, ఒరియా, బెంగాలీ, ఇంగ్లీషు భాషలలో ఏ భాషలోనైనా సరే ఒక్కొక్కరు మూడు కథల వరకు పంపవచ్చు.

చిత్రాలు : సుప్రసిద్ధ పౌరాణిక దృశ్యాన్ని గాని, దానిత్రక ఘట్టాన్నిగాని (దానిని మాటలలో సూచించాలి) చిత్రంగా / వర్ణచిత్రంగా వేసి మాకు పంపాలి. వచ్చిన ఎంట్రీలలో ఉత్తమమైన వాటిని ఎంపికచేసి, వాటిని వేసి పంపిన బాల చిత్రకారులను దసరా సెలవులలో (మా ఖర్చులతో) చెన్నయ్‌కి రప్పించి, ప్రత్యేక సంచిక కోసం నిర్దేశించిన కథలకు వాళ్ళ చేత బొమ్మలు వేయిస్తాం.

ఎంట్రీలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ : 18 సెప్టెంబర్, 2000

బహుమతులు : ప్రతిభావంతమైన ప్రయత్నాలకు ఆకర్షణీయమైన బహుమతులు ఉంటాయి!

హామీ పత్రం : ఈ పోటీలో పాల్గొనే బాలబాలికలు కింది కూపన్‌లో తల్లి/తండ్రుల సంతకం తీసి పంపడం మరచిపోకండి.

పేరు _____ వయసు / పుట్టిన తేదీ _____

తరగతి _____ పాఠశాల _____

ఇంటి చిరునామా _____

పిన్ కోడ్ : _____

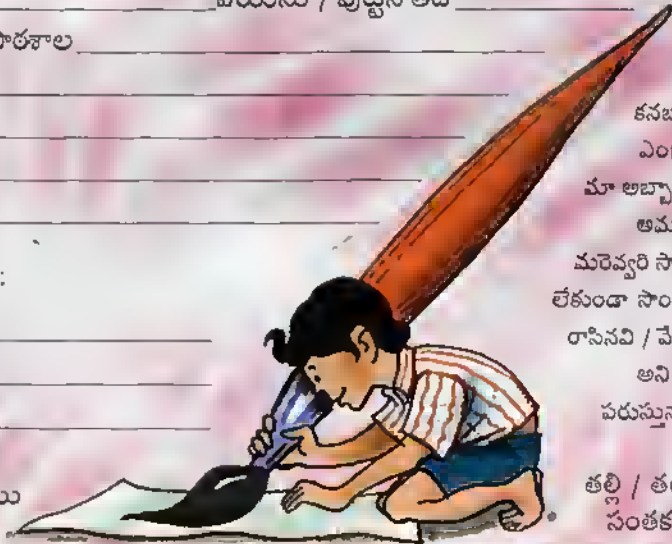
ఎంట్రీల వివరాలు :

1. _____

2. _____

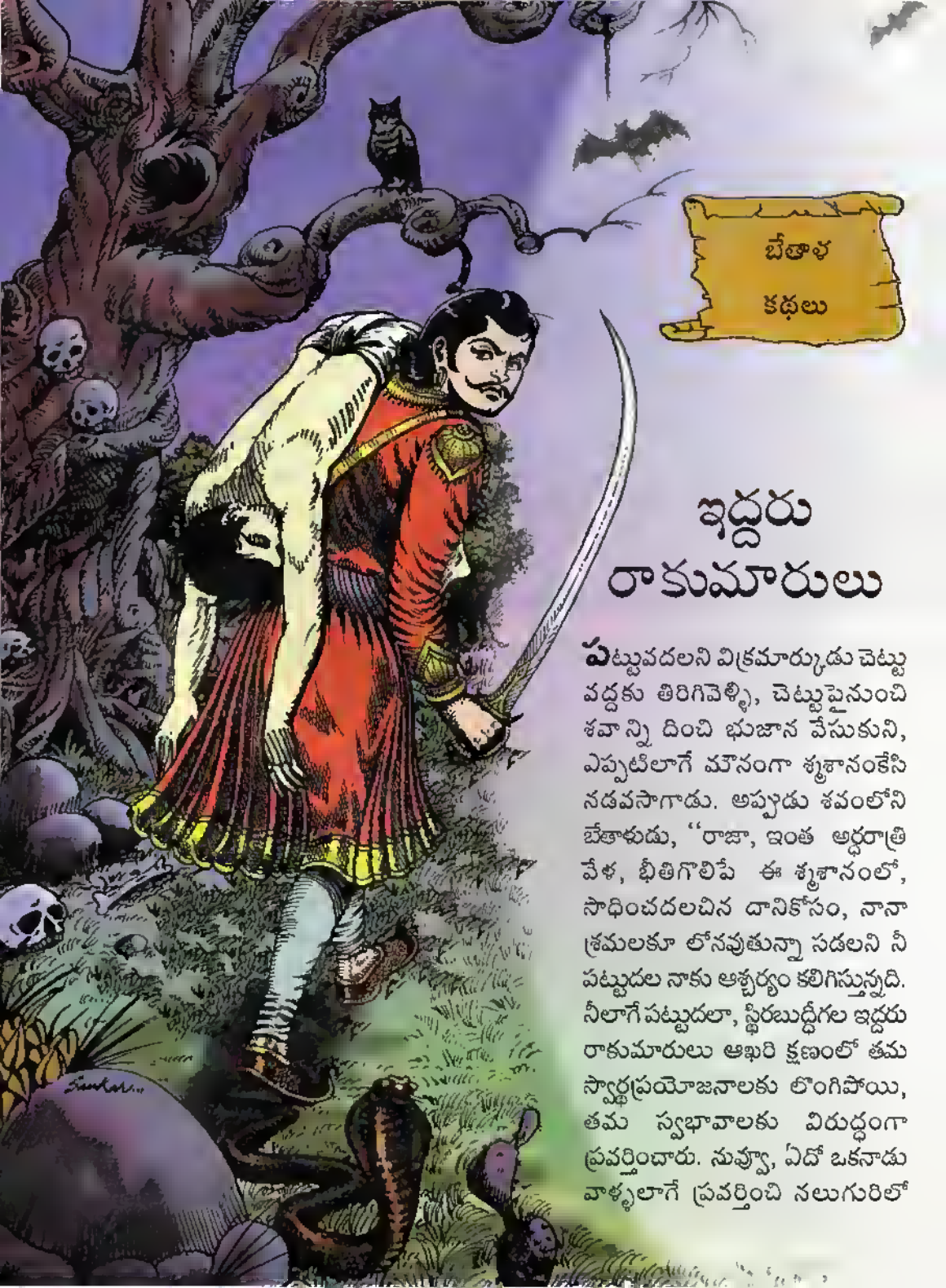
3. _____

అబ్బాయి / అమ్మాయి
సంతకం

పైన
కనబరచిన
ఎంట్రీలు
మా అబ్బాయి /
అమ్మాయి
మరెవ్వరి సాయం
లేకుండా సొంతంగా
రాసినవి / వేసినవి
అని ధ్రువ
పరుస్తున్నాను.

తల్లి / తండ్రి
సంతకం

బేతాళ
కథలు

ఇద్దరు రాకుమారులు

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపైనుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానంకేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, ఇంత అద్భుతమైన వేళ, భీతిగాలిపే ఈ శ్మశానంలో, సాధించదలచిన దానికోసం, నానా శ్రమలకూ లోనవుతున్నా సడలని నీ పట్టుదల నాకు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తున్నది. నీలాగే పట్టుదలా, స్థిరబుద్ధిగల ఇద్దరు రాకుమారులు అఖిరి క్షణంలో తమ స్వార్థప్రయోజనాలకు లొంగిపోయి, తమ స్వభావాలకు విరుద్ధంగా ప్రవర్తించారు. నువ్వు, ఏదో ఒకనాడు వాళ్ళలాగే ప్రవర్తించి నలుగురిలో

నవ్వులపాలు కాగలవేమో అన్న అనుమానం కలుగుతున్నది. నీకు తగు హెచ్చరికగా వుండేందుకు, వాళ్ళ కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్ప సాగాడు:

ఇరుగుపొరుగున వున్న శ్రీచందన, ప్రణయపుర రాజ్యాల రాజులు, ప్రచండగిరి రాజుకు సామంతులు. శ్రీచందనపురాన్ని చంద్రదత్తుడనే రాజు పాలించేవాడు. ఆయనకు జయంతి అనే ఒక్కగా నొక్క కుమార్తె. ఆమెను మహారాజు, కొడుకులా పెంచి క్షత్రియోచిత విద్యలన్నీ నేర్పాడు. ఇప్పుడు యువరాణి యుక్తవయస్కు రాలైంది. సహజంగా ఆమె అద్భుత సౌందర్య రాశి, దానికి తోడు యవ్వనం తెచ్చిన నిగారింపుతో జగదేకసుందరిలా కనిపించసాగింది.

ఒకనాడు ఆమె చెలికత్తెలతో కలిసి వన విహారానికి వెళ్ళింది. ఆ సమయంలో కోయ గూడెంపెద్ద ఒకడు, జయంతికి ఒక తెల్ల అడవిగుర్రంపిల్లను కానుకగా ఇచ్చాడు.

ఆ అడవిగుర్రంపిల్లకు యువరాణి అశ్వశాలలో, ఒక ప్రత్యేక స్థావరం ఏర్పాటు చేయించి, దానికి నీరు, మేతను తనే స్వయంగా పెట్టేది. రెండు సంవత్సరాలు గడిచేసరికి అది ఎత్తుగా, దృఢంగా పెరిగింది.

ఒకనాడు అశ్వశిక్షకుడు, తెల్లగుర్రానికి కళ్ళిం అవీ వేసి, యువరాణి దానిమీద స్వారి చేసేందుకు సిద్ధం చేశాడు. పక్షం రోజులలో శిక్షణ పూర్తయింది. ఇప్పుడు, యువరాణి దానిమీద కూర్చుని అలా అదిలిస్తే చాలు, అది వాయువేగంతో పరిగెత్తేది.

ఇలావుండగా - అడవి ఏనుగులు రాత్రి వేళవచ్చి, సమీప గ్రామాల్లోని చెరుకు తోటలను ధ్వంసం చేస్తున్నాయని, గ్రామ వాసులు ప్రచండగిరి చక్రవర్తికి మొర పెట్టుకున్నారు.

చక్రవర్తి కుమారుడు యువరాజు రుద్ర కేతుడు, కొంతమందిభటుల్నిపెంటబెట్టుకుని అడవికి వెళ్ళాడు. చీకటి పడగానే భటులు కాగడాలు వెలిగించారు. చూస్తూండగానే, కొన్ని ఏనుగులు గుంపుగా గ్రామాలకేసి రాసాగాయి. కొందరు భటులు డప్పులు వాయిస్తూండగా, మరికొందరు వాడి బాణాలను గురిచేసి వాటిని కొట్టారు. ఈ గందర గోళానికి బెదిరిపోయి ఏనుగులు చెల్లా చెదురుగా తిరిగి అడవిలోకి పారిపోయాయి.

మర్నాటి ఉదయం రుద్రకేతుడూ, భటులూ అడవి దాపున వున్న శ్రీచందన

పురానికి చేరుకున్నారు. రాజు చంద్రదత్తుడు అందరికీ ఘనంగా సత్కారం చేసి, తగు విధంగా విడిది ఏర్పాటు చేశాడు. ఆ సమయంలో రాకుమారి జయంతిని చూసిన రుద్రకేతుడు, పాలరాతి బొమ్మలా వున్న ఇటువంటి అందగత్తె తన పట్టమహిషి అయితే ఎంత బావుండును అనుకున్నాడు.

ఆ తరువాత కొంతసేపటికి రుద్రకేతుడు, అశ్వశాలలోని తెల్లగుర్రాన్ని చూస్తూనే, రాజు చంద్రదత్తుడితో, “అహో, గుర్రమంటే ఇలా వుండాలి! ఈ గుర్రం నాకు కావాలి,” అన్నాడు.

అటుగావచ్చిన యువరాణి, ఆ మాటలు విని రుద్రకేతుడితో, “యువరాజా! గుర్రాన్ని తీసుకువెళ్ళండి. దీన్ని చిరుకాసుకగా మీకు సమర్పించుకుంటున్నాం,” అన్నది.

ఇది జరిగిన కొన్నాళ్ళకు, నవరాత్రి ఉత్సవాలు వచ్చాయి. రాజు చంద్రదత్తుణ్ణి ఆహ్వానించడానికి ప్రణయపురి యువ రాజు వైభవవర్మ శ్రీచందనపురానికి వచ్చాడు. అతడు రావడానికి మరొక కారణం రాకుమారి జయంతి. అతడూ, జయంతి ఒకరినొకరు గాఢంగా ప్రేమించుకున్న సంగతి, ఇరు పక్షాల పెద్దలకూ తెలుసు.

ఆనాటి సాయంకాలం మాటల సందర్భంలో జయంతి, వైభవవర్మకు తన తెల్ల గుర్రాన్ని చక్రవర్తి కుమారుడు రుద్రకేతు తీసుకుపోవడం ఎంతో మనస్తాపం కలిగించిందని చెప్పి, “అతడి దురుసుతనం, అహంకారం అంతాయుండా కాదు!” అన్నది.

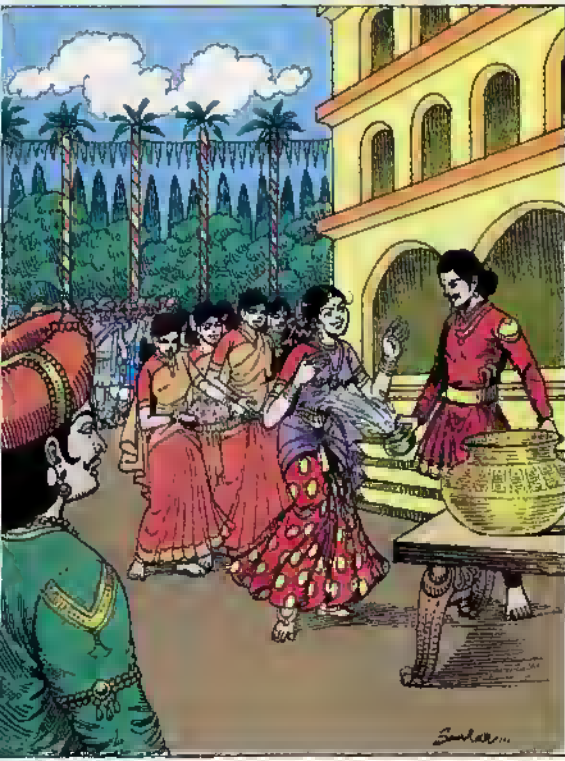
“ఏంచేస్తాం, అతడు చక్రవర్తి కుమారుడు, మనం సామంతులం! ఇక ఆ గుర్రం సంగతి మరిచిపో,” అన్నాడు వైభవవర్మ

చందమామ

ఆ మరుసటిరోజు వైభవవర్మ తన రాజ్యానికి తిరిగి వెళ్ళాడు. ఆ సమయంలో పట్టణంలోని అతిపురాతనమైన దేవీ ఆలయానికి మర మృతులు జరుగుతున్నవి. పనివాళ్ళు ప్రాకారపు గోడకు పునాదులు తవ్వతూండగా, నీలం రంగులో మెరిసిపోతున్న ఇంద్రనీల మణి ఒకటి బయటపడింది. ఆ మణిని పొదిగి, అమ్మవారికి నవరాత్రుల సందర్భంగా ఒక కిరీటాన్ని తయారుచేయించాలని, వైభవ వర్మ తండ్రి వీరసేనుడు నిశ్చయించాడు.

అయితే, ఇంద్రనీలమణి దొరికిన వార్త వేగుల ద్వారా విన్న యువరాజు రుద్రకేతుడు, -చక్రవర్తి అయిన తన తండ్రి త్వరలోనే తనను మహారాజును చేసి విశ్రాంతి తీసుకోబోతున్నాడనీ, తనకు జరిగే పట్టాభిషేక సమయంలో, ఆ మణిని తన కిరీటంలో

ధరించాలని వున్నదని, కనుక వెంటనే పంపవలసిందిగా, రాజు వీరసేనుడికి ఆదేశం పంపాడు.

ఇది విని కలతచెందిన వీరసేనుడు ఏమి చేయడమా అని ఆలోచిస్తూండగా, వైభవవర్మ కల్పించుకుని, “ఇందులో అంతగా ఆలోచించవలసిందేమీ లేదు, నాన్నగారూ! మనకు దైవ కార్యం కంటే ప్రజాక్షేమం ముఖ్యం,” అన్నాడు.

వీరసేనుడు మౌనంగా తల ఊపాడు. మర్నాడు వైభవవర్మ ప్రచండగిరికి బయలుదేరి వెళ్ళి, మణిని స్వయంగా రుద్రకేతుడికి అందజేశాడు.

వారు తిరుక్కుండానే ప్రణయపురిలో దేవీ నవరాత్రులు ప్రారంభమైనాయి. ఉత్సవాలకు ఒక రోజు ముందుగానే, శ్రీచందనపురం నుంచి రాజా, రాణీ, జయంతి ప్రణయపురు చేరుకున్నారు.

సెప్టెంబర్ 2000

దేవీ ఉత్సవాల చివరి రోజున ప్రచండగిరి నుంచి యువరాజు రుద్రకేతుడు వచ్చాడు.

తెల్లవారు జామున వసంతోత్సవాల సంగంభు ఆరంభమయింది. రాజమందిరం ముందు వెండితొట్టెలో పసుపు, కుంకుమ, చందనం కలిపిన వసంతాన్ని వైభవవర్మ బంగారు చెంబుతో ముంచి జయంతి తల మీదపోశాడు. జయంతి చిరుకోపంతో అతడి చేతిలోని చెంబు గుంజుకుని, వసంతాన్ని ముంచి వైభవవర్మ మీద పోయడానికి అతడి వెంటబడింది.

ఇదిచూసిన రుద్రకేతు ఈర్ష్యతో భగ్గుమన్నాడు. అలస్యం చేస్తే జయంతి తనకు దక్కదన్న భయం కలిగింది. అతడు చరచరానడిచి, రాజు చంద్రదత్తుణ్ణి సమీపించి, “మహారాజా! వచ్చే కార్తీక శుద్ధ దశమినాడు, నాకు పట్టాభిషేక మహోత్సవం జరుగుతుంది. అదే సుముహూర్తానికి మీ జయంతిని, నా పట్టమహిషిని చేసుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాను. నేను అల్లుడు కావడం, మీకు అభ్యంతరం కాదనుకుంటాను,” అన్నాడు.

ఈ మాటలు విని చంద్రదత్తుడు నివ్వెరపోయాడు. పక్కనే వున్న రాజు వీరసేనుడు ఈ ఆకస్మిక పరిణామానికి విస్తుపోయాడు. చంద్రదత్తుడు వెంటనే ఏ జవాబూ చెప్పలేక వూరుకున్నాడు. అతడి మౌనానికి కారణం గ్రహించిన రుద్రకేతుడు కోపంగా, “మీ కుమార్తెకు నాతో వివాహం చెయ్యడం ఇష్టం లేకపోతే చెప్పండి. నేను కోరుకున్నది ఎలా దక్కించుకోవాలో, నాకు బాగా తెలుసు!” అన్నాడు.

కొద్దిదూరంలోవుండి రుద్రకేతుడు తీవ్ర స్వరంతో మాట్లాడడం విన్న వైభవవర్మ, జయంతీ తండ్రి దగ్గరికి వచ్చారు. జయంతీ తండ్రికేసి సంగతేమిటన్నట్టు చూసింది. అయితే, చంద్రదత్తుడు, కుమార్తెకేసి నిస్సహాయంగా చూసి వూరుకున్నాడు.

అప్పుడు, రుద్రకేతుడు కాస్త వెట కారుగా, “సంగతేమిటో, నేను చెబుతాను, జయంతీ! నువ్వు త్వరలో, కానున్న ప్రచండ గిరి చక్రవర్తికి పట్టపురాణి కాబోతున్నావు. ఆ ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరైన మీ నాన్న గారికి, నీకు సంగతి చెప్పడానికి మాటలు పెగలడం లేదు,” అన్నాడు.

జయంతీ వెంటనే, “మన్నించండి, యువ రాజా! ఈ వివాహం నాకు ఆమోదయోగ్యం కాదు. ఇదివరకే నేను, మరొకరిని వివాహ మాడేందుకు నిశ్చయించుకున్నాను,” అన్నది.

“ఓహో, అదా సంగతి! ఈ వైభవవర్మ కేవలం సామంత యువరాజు. రేపే నేను, మా నాన్నగారితో సంప్రదించి, మీ రెండు రాజ్యాలపై యుద్ధం ప్రకటిస్తాను. అప్పుడు, ఈ వైభవవర్మకు ఉరికిక్తా తప్పదు; నువ్వు నన్ను చేపట్టకా తప్పదు,” అన్నాడు రుద్రకేతుడు కోపంతో ఉగిపోతూ. అప్పుడు, వైభవవర్మ కల్పించుకుని, “యువరాజా, ఆవేశపడకండి! జయంతీతో, నా వివాహానికి పెద్దల ఆశీర్వాదం కూడా వున్నది. ఇప్పుడు మీరు వ్యక్తిగత క్షులతో, మా రాజ్యాలమీద యుద్ధం ప్రకటించడం, ఏమాత్రం ధర్మం అనిపించుకోదు,” అన్నాడు.

ఇది వింటూనే రుద్రకేతు రౌద్రంగా, “మూర్ఖుడా, భావి ప్రచండగిరి చక్రవర్తితో, మాట్లాడే తీరు ఇదేనా?” అన్నాడు.

చందమామ

ఆ మరుక్షణం, వైభవవర్మ కత్తిపిడి మీద చేయి వేసి, “యువరాజా, ఒక పని చేద్దాం! ఇరువురం కత్తి యుద్ధానికి పూను కుందాం. ఇందులో ప్రాణాలతో బయట పడినవాడు, జయంతిని వివాహమాడతాడు. అప్పుడు, మన మూడు రాజ్యాల మధ్యా యుద్ధ ప్రమాదం తప్పవుతుంది. అపారమైన జనస్థం, ధనస్థం వుండదు. కత్తిదూయండి, మరి!” అన్నాడు గంభీరంగా.

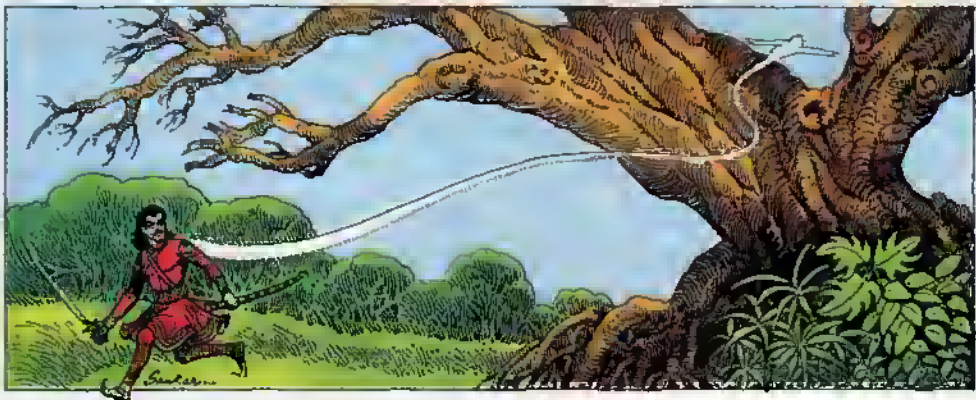
వైభవవర్మ ఇలా అనగానే, రుద్రకేతు క్షణకాలం నివ్వరపోయి, తర్వాత శాంతంగా, “ప్రణయపురి యువరాజా! మనిద్దరి మధ్యా ఎలాంటి కత్తియుద్ధం అవసరం లేదు. నువ్వు, జయంతీ వివాహమాడి సుఖంగా వుండండి. ఆమె పట్ల నేను అనాగరికంగా ప్రవర్తించాను, అందుకు విచారిస్తున్నాను,” అన్నాడు.

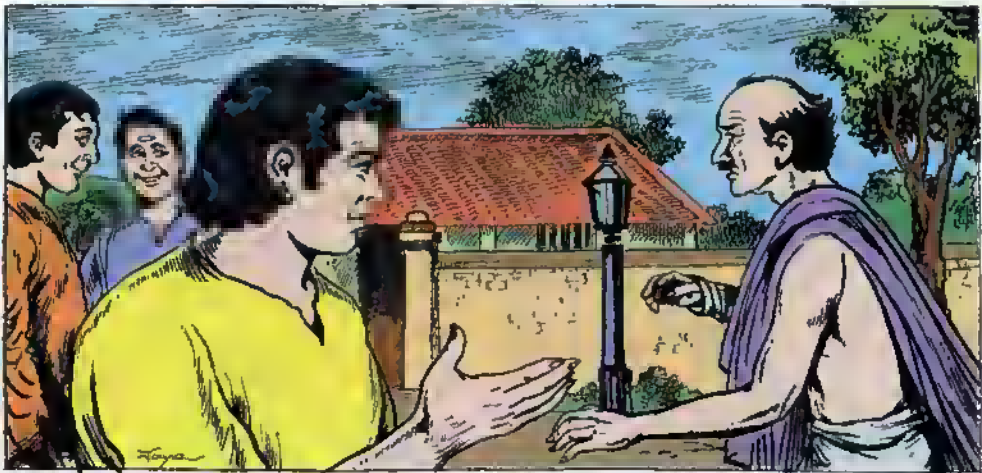
బేతాళుడు ఈ కథచెప్పి, “రాజా, రాకుమారి జయంతి, తను ఎంతగానో ముచ్చటపడే తెల్లగుర్రాన్ని రుద్రకేతుడి కివ్వవలసిన పరిస్థితికి చాలా బాధపడింది. వైభవవర్మ ఆ గుర్రం సంగతి మరిచిపోమ్మని ఆమెకు చెప్పాడు. అలాగే తనకు లభించిన ఇంద్ర నీలమణిని రుద్రకేతుడు కావాలన్నప్పుడు, అతడి పరం చేశాడు. ఈ సందర్భాలలో వైభవవర్మ రుద్రకేతుడంటే భయపడు తున్నాడనే కదా అనుకోవాలి? అలాంటి వాడు జయంతి విషయం వచ్చేసరికి, అతడిపై కత్తి దూయడానికి సిద్ధపడ్డాడు. అలాగే, తను కోరిందల్లా సాధించితీరాలనే మొండి పట్టుదలగల రుద్రకేతుడు, వైభవ వర్మ కత్తి దూయమన్నప్పుడు భీరువులా ప్రవర్తించాడు. ఇదంతా చూస్తూంటే, ఈ రాకుమారులు ఏ ఎండకాగొడుగు పట్టే స్వార్థపరులూ, భీరువులూ తప్ప, పట్టుదలూ, స్థిరబుద్ధి వున్నవాళ్ళు కాదన్న సందేహం కలుగుతున్నది. ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసికూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, “స్వార్థం, పట్టుదలూ, స్థిరబుద్ధి అనేవాటిని, ఆయా వ్యక్తులపై పరిస్థితుల ప్రభావాన్ని పరిగణన లోకి తీసుకుని, నిర్ణయించవలసివుంటుంది. ఇరువురూ కోరి వివాహమాడదలచినవాళ్ళు స్వార్థపరులుకారు. ఎంత పట్టుదలవున్నా, కార్యసాధనలో నూటికి నూరువంతులు ఓటమి తప్పదని తెలిసినప్పుడు, తిరోగ మించడం పట్టుదల లేకపోవడం కాదు. అలాగే, ఎంతటి స్థిరబుద్ధి, ఆత్మాభిమానం వున్నా, ప్రబలుడైన శత్రువు నుంచి పారి పోవడం, భీరుత్వమనిపించుకోదు. ఈ కారణాలవల్ల ప్రేమించిన యువతి కోసం కత్తి దూయడానికి సిద్ధపడిన వైభవవర్మా, యుద్ధ మంటూ తటస్థిస్తే, జరగబోయే ధన ప్రజా నష్టానికి వెరచిన రుద్రకేతూ, తమ తమ స్వభావాలకూ, రాజనీతిజ్ఞతకూ అనుగుణం గానే ప్రవర్తించారు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగ గానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. — (కల్పితం)

[అధారం: రాఘవరాజు పట్టాభిరామరాజు రచన]

గానుగెద్దు - గంగిరెద్దు

సుందరు అనే వాడు, రామాపురంలో ధనికుడైన చలపతి అనే ఒక వ్యాపారి కొడుకు. చిన్నప్పటినుంచీ, పట్నంలో తన మేనమామ దగ్గరవుండి చదువుకున్నాడు. అయితే, తండ్రి బాగా గారాబం చెయ్యడం, అడిగినప్పుడల్లా డబ్బు పంపడం మూలాన, సుందరం చెడు స్నేహాలవైపు మొగ్గి, చివరకు ఎలాగో చదువు పూర్తి అయ్యిందనిపించి, రామాపురం తిరిగి వచ్చాడు.

సుందరానికి తాను పట్నంలో చదివినప్పుడల్లా, బాగా అహంకారు. ఆ అహంకారం అతడి ప్రతి మాటలోనూ కనిపించేది. సహజంగా వాగుడుకాయ అవడంవలన, వాదనలో తన తెలివితేటలు ప్రదర్శిస్తూ, ఎప్పుడూ తనదే మైమాట కావాలని తాపత్రయపడేవాడు.

ఒకరోజు స్నేహితులతో కలిసి, వీధి వెంట వెళుతున్న సుందరానికి వీరయ్య అనేవాడు

చేతికి కట్టు కట్టుకుని ఎదురుపడ్డాడు. “ఏం, వీరయ్యా! చేతికి ఏమిటా కట్టు?” అని అడిగాడు సుందరం.

“కిందపడ్డానండి,” అన్నాడు వీరయ్య.

“అయ్యో, ఎలా పడ్డావు?” అని అడిగాడు సుందరం.

“పరిగెత్తుతూంటే పడ్డానండి,” అన్నాడు వీరయ్య.

“అలాగా! అసలు ఎందుకు అలా పరిగెత్తవలసివచ్చింది?” అని ప్రశ్నించాడు సుందరం.

“వీధికుక్క కటి వెంటబడింది, చూడక దాని తోక తొక్కానండి,” అన్నాడు వీరయ్య బాధగా.

“ఎందుకు చూడలేదు?” అన్నాడు సుందరం.

“ఏదో పరధ్యానంగా వుండి,” అంటూ వీరయ్య వెళ్ళబోయాడు.

“ఒక్క క్షణం ఆగు, వీరయ్యా! ఎందుకా పరధ్యాను?” అన్నాడు సుందరం.

“ఏం చెప్పుమంటారయ్యా! ఏదో ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్నాను, చూసుకోలేదు,” అన్నాడు వీరయ్య.

“ఏం, ఆలోచిస్తున్నావు?” అని సుందరం రెట్టిస్తూ అడిగాడు.

వీరయ్య దిగులు ముఖం పెట్టి, “ఏవో మా ఇంటి గొడవలు, అంతే,” అన్నాడు.

ఆ తర్వాత, సంభాషణ వేగం పుంజుకున్నది. “సరే! పరిగెత్తుతూంటే కింద ఎందుకు పడ్డావు?” అన్నాడు సుందరం.

“కాలికి ఏదో అడ్డుపడింది!”

“ఏం అడ్డుపడింది?”

“ఏమోనయ్యా, నేను చూడలేదు,” అన్నాడు వీరయ్య.

“సరే! కిందపడితే, కుడిచేతికే ఎందుకు దెబ్బ తగిలింది? ఎడమచేతికి ఎందుకు తగలేదు?”

వీరయ్య, సుందరం వంకరిగా చూసి, అక్కణ్ణించి పరిగెత్తబోయాడు. సుందరం, అతణ్ణి పట్టుకుని ఆవి, “చూడూ! మళ్ళీ తప్పు చేస్తున్నావు. కుక్క తోక తొక్కుడం తప్పు. అది మెంటబడితే పరిగెత్తడం తప్పు. ఇవిగాక, ఇంకా మరికొన్ని తప్పులు!” అన్నాడు.

“అయ్యా! ఈసారికి నన్నదిలెయ్యండి. ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి తప్పులు చేయను,” అంటూ, వెళ్ళిపోయాడు వీరయ్య.

మరొకసారి, స్నేహితులతో కలిసి, వీధిలో వెళ్తున్న సుందరం దృష్టి, భైరవయ్య నూనె గానుగ మీద పడింది. ఎద్దు ఏమాత్రం పక్కచూపు లేకుండా, అదే పనిగా తిరుగు తున్నది. భైరవయ్య గానుగకు కాస్త దూరంలో చెట్టుకింద, ఎద్దుకు దాణా కలిపిన కుడితిని తయారు చేస్తున్నాడు. సుందరం కాసేపు భైరవయ్యను అటపట్టించాలనిపించి, స్నేహితులతో అటువేపు నడిచాడు.

భైరవయ్యకు, సుందరం గురించి పూర్తిగా తెలుసు. అయినా ఓపికగా అతడు అడిగిన ప్రతి ప్రశ్నకు పొడిపొడిగా, సూటిగా తెలివిగా సమాధానాలు చెప్పుకుంటూ వచ్చాడు. భైరవయ్య జవాబులు చివరకు సుందరానికే విసుగనిపించసాగింది.

సుందరం కొద్దిసేపు మౌనంగా వూరుకుని, “అవును, భైరవయ్యా! గానుగెద్దుకెందుకు అంత విలువైన ఉదవలూ, తవుడూ పెట్టి కుడితి కలుపుతున్నావు? అదేమంతపని చేస్తుందని?” అని అడిగాడు.

“ఎందుకు పనిచేయదు. ముప్పొద్దులా గానుగను అడిగ్తు తిరుగుతుంటుందిగా!” అన్నాడు భైరవయ్య.

“నువ్వు లోపల ఏదో పనిలో వున్నా వనుకో, అప్పుడు తిరుగుతుందని ఏం నమ్మకం? అట్టే నిలబడి పోవచ్చు గదా!” అన్నాడు సుందరం.

భైరవయ్య, సుందరం కేసి తిరిగి, “అందుకే ఎద్దుమెడలో ఒక గంట కట్టాను. నేను లోపల ఏ పనిచేసుకుంటున్నా, ఆ గంట చప్పుడును బట్టి, ఎద్దు తిరుగుతున్నదీ లేనిదీ తెలిసి పోతుంది,” అన్నాడు.

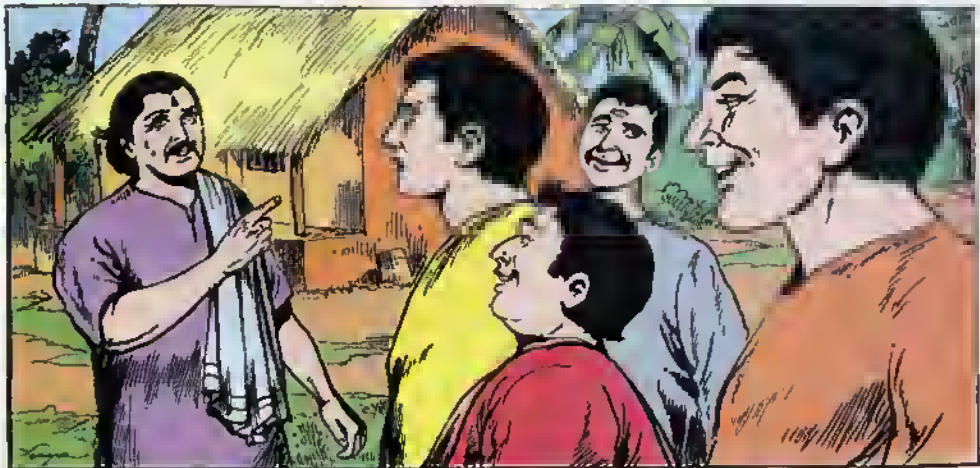
“అది తిరగకుండా, ఒక చోట నిలబడి ఊరకే తలవూపుతుండవచ్చు కదా! అప్పుడు అది చేస్తున్న మోసం, నీకెలా తెలుస్తుంది?” అని అడిగాడు సుందరం.

ఆ ప్రశ్నతో భైరవయ్యకు ఒళ్ళు మండి పోయింది. సుందరం కేసి తీవ్రంగా చూస్తూ, “అది నన్ను మోసగించడానికి పట్టుంలో అడ్డమైన చదువులూ చదివి వచ్చిందా ఏమన్నానా?” అన్నాడు.

భైరవయ్య జవాబుకు సుందరం మిత్రులందరూ గొల్లన నవ్వారు. సుందరానికి తలకొట్టేసి నట్లయింది. అతడి నోట మాట పెగలలేదు.

అప్పుడు భైరవయ్య, “చూడు, సుందరం! ఇంత తిని, ఏ పనీ చేయకుండా వీధుల వెంట గాలికి తిరిగేవాణ్ణి, ఎందుకలా గాను గెద్దులాగానో, గంగిరెద్దులాగానో తిరుగుతావని కోప్పడతారు. కానీ అదెంత తప్పో తెలుసా? ఎందుకంటే, గానుగెద్దు కష్టపడి గానుగ తిప్పి నూనె తీస్తుంది. గంగిరెద్దు ఊరూరూ తిరుగుతూ, తన ఆట చూపిస్తూ అందరినీ ఆనందురించి - తనను నమ్ముకున్న యజమానిని పోషిస్తుంది. అటువంటి ఎద్దులతో, గాలికి తిరిగే సోమరివెధవను పోల్చడం, ఎంతో అన్యాయం కదా!” అన్నాడు.

సుందరం మారుమాట్లాడకుండా, తల వంచుకుని అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆనాటినుంచీ అతడు, తుద్రితోపాటు వ్యాపారు చూసుకుంటూ, కొద్ది కాలంలోనే తన తెలివి తేటలతో వ్యాపారాన్ని అభివృద్ధి చేశాడు.

కథకు సరైన ముగింపు రాయండి! చక్కని బహుమతి గెలుచుకోండి!

సృజనాత్మక పోటీ!

ఒక చిన్నకథ కొలిభాగు దిగున ఇవ్వబడింది. అనేకరకమైన కథగా రూపొందితే అంశాలన్నీ అందులో ఉన్నాయి. అయితే, దాన్ని దశవత్సరంగా మలిచే శక్తి మీ చేతుల్లోనే ఉంది. సరైన ముగింపుతో, మిగిలిన కథను రాయండి. కథకు తగిన పేరు పెట్టండి. మీ రచన 200 పదాలకు మించకుండా ఉండాలి. ఉత్తమమైన ముగింపుకు ఆకర్షణీయమైన బహుమతి ఇవ్వబడుతుంది. ఈ పోటీ మన యువపాఠకుల కోసమే నిర్వహించబడింది. మీ పేరు, వయసు, వదివే తరగతి, పాఠశాల, పిన్ కోడ్ తో సహా మీ ఇంటి చిరునామా రాయడం మరిచిపోకండి. పెద్దలకన్నా మీరే చక్కగా రాయగలరని నిరూపించడానికి ఇలాంటి అరుదైన అవకాశం. అందువల్ల పెద్దల సాయం తీసుకోకండి. ఇక కథను చూద్దాం:

మలయపురమహారాజు మార్తాండుర్యవృద్ధుడైనాడనంతే, యువ రాజు ప్రతాపుడికి రాజ్యపట్టాభిషేకం చేయడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి. కాబోయే రాజు ప్రజల కష్ట సుఖాలను ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకోవడం అవసరం అన్న ఉద్దేశంతో ప్రతాపుడు, సాధారణ యువకుడి పేషంలో దేశసందారానికి బయలుదేరాడు.

రాజధానిని వదిలి చాలాదూరం వెళ్ళిన ఆయన గుర్రంపై నుంచి దిగి, కాళినడకనే వెళ్ళసాగాడు. కొంతదూరం నడిచేసరికి ఆయన ఎడమకాలి చెప్పు తెగింది. వాటిని అక్కడే వదిలేసి చెప్పులు లేకుండానే నడవసాగాడు. మరికొంతదూరం వెళ్ళేసరికి ఆయన కాళికి ముల్లు గుచ్చుకున్నది. ముల్లును వెలికి తీయడానికి ప్రయత్నించాడు కాని, సాధ్యపడలేదు. నడవలేక బాటవక్కన వృన్ బంధరాతిపై కూర్చుని అటువైపు ఎవరైనావస్తే సాయం అడగవచ్చని ఎదురుచూడసాగాడు.

కొంతసేపటికి ఒక పల్లెటూరి యువతి, పొలంలో పని చేస్తూన్న తన తండ్రికి అన్నం తీసుకుని అటువైపు వచ్చింది. తను వడుతూన్న బాధ బయటకు కనిపించకూడదని నిస్సహాయంగా ప్రయత్నిస్తూన్న ఆ యువకుణ్ణి చూసింది. కారణం అడిగింది. అతడు చెప్పాడు. ఆ యువతి తలపై వున్న అన్నం బుట్టను పక్కనెట్టి, ఒక పెద్దముల్లు తీసుకుని యువకుడి పొదంలోకి గుచ్చి, లోపలవున్న ముల్లును క్షణంలో తీసేసింది. గాయం నుంచి నెత్తురు కారడంతో, ఎదుట వున్న ఏదో మొక్కనుంచి

కొన్ని అకులు కోసే అరచేళ్ళ బాగా నలిపి, గాయం మీద పిండింది. ఆ తరువాత పైట చెంగు నుంచి ఒకముక్క చింది కాళికి కట్టుకట్టింది.

బాధనుంచి ఉపశమనం పొందిన యువరాజు, "దాచా కృతజ్ఞుణ్ణి సోదరీ! నువ్వు చేసిన ఉపకారానికి ఏం సహాయం కావాలో చెప్పి, దేస్తాను," అన్నాడు.

"మొదట నీకు నువ్వై సాయం చేసుకోవడం నేర్చుకో, ఆ తరువాత నాకు సాయంచేసే విషయం చూద్దావుగాని. అది సరేగాని, కాబో చిన్న ముల్లు గుచ్చుకున్నందుకే అలా బెంటేలు పడిపోయావేమిటి?" అన్నది ఆ యువతి కాస్త ఎగతాళిగా నవ్వుతూ.

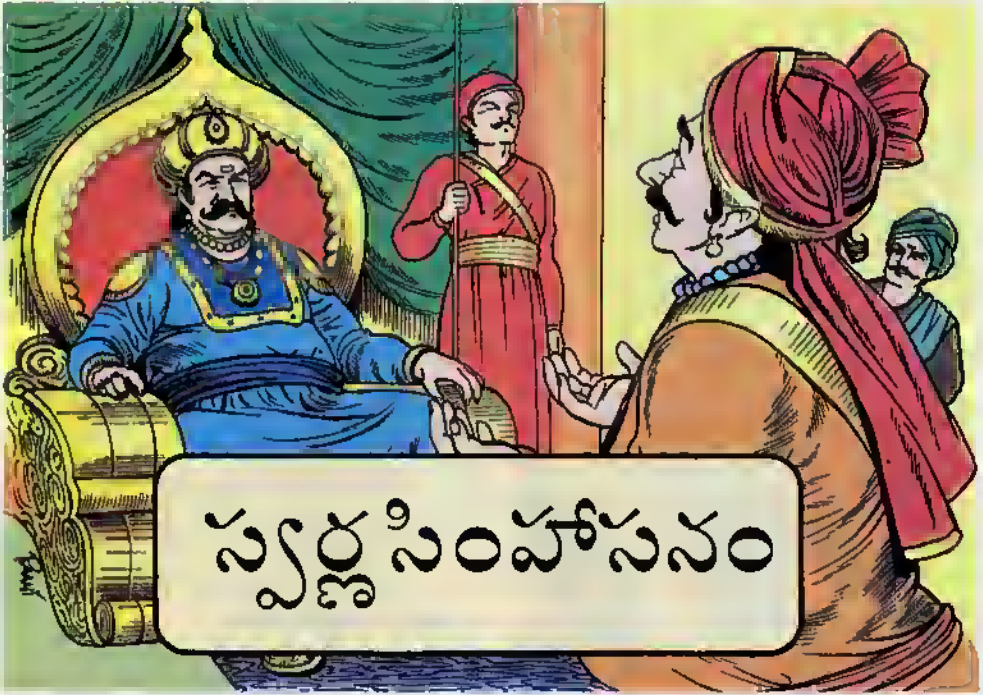
యువరాజుకు ఆమె అందగత్తెగా, తెలివిమంతురాలిగా కనిపించింది. అతడు చిన్నగా నవ్వుతూ, "ఇంతకు పూర్వం నేనెప్పుడూ చెప్పలు లేకుండా నడవలేదు. నా కాళికి ముల్లు గుచ్చుకోవడం ఇదే మొదటిసారి, అందుకే దానిని ఎలా వెలుపలికి తీయాలో తోచలేదు. సమయానికి నువ్వై వచ్చి సాయం చేయలేదంటే ఏం చేసేవాణ్ణో నాకు తెలియదు. సరే, అది అలా వుండు. ఇప్పుడు నేను నీకు ఏం సాయం చేయాలో చెప్పు!" అని అడిగాడు.

"ఈ రాజ్యానంతో రాజైనట్లు మాట్లాడుతున్నావు?" అంటూ ఆ యువతి మళ్ళీ అందంగా నవ్వి, "నువ్వై నన్ను హాయిగా రాణిని చేసేసుకో," అన్నది!

యువరాజు తానెవ్వనో చెప్పాడా? లేదా? ఆ యువతి చెప్పినట్లు తనకుతాను సాయం చేసుకోవడానికి అవకాశం రాగానే జారుకున్నాడా? మరేదైనా ఉపాయం ఆలోచించాడా? లేక ఆ యువతిని తన రాణిని చేసుకున్నాడా? ఈ కథకు చక్కని ముగింపు రాసి, పేరు పెట్టండి. మీ ఎంట్రీలమీద సృజనాత్మక పోటీలకు ఆని రాసి సెప్టెంబర్ 30 వ తేదీలోగా మాకు చేరేలా సంపండి.

ఆగస్ట్ 2000 భారతదర్శనం క్వీజ్ సమాధానాలు

1. ఎ. ఆర్యభట్ట.
బి. కాస్మిర్లోని అమర్నాథ్ లో.
సి. నువ్వీతుడు.
డి. చార్వాకుడు, జాబాలి (సత్యకామజాబాలి కాదు) గోపాలుడు.
ఇ. అక్బర్ (దిన-ఇ-ఇలాహ్).
2. రురుడు; ప్రమద్ధుర.

10

[కౌండిన్యదేశపు యువరాజు విజయదత్తుడు, పట్టాభిషేకానికి సంసిద్ధుడై, స్వర్ణసింహాసనం తొలి రెండు మెట్లమీద సాలభంజికల రూపంలో వున్న సత్యశక్తి, ధర్మశక్తి అడిగిన ధర్మసందేహాలకు యుక్తియుక్తంగా సమాధానాలు చెప్పి మెప్పించాడు. మూడవ మెట్టుమీది న్యాయసాలభంజిక విజయదత్తుడి న్యాయ నిర్ణయశక్తిని పరీక్షించడానికి - న్యాయవర్ధన మహారాజును గురించి ఆయన సమక్షానికి విచారణకు వచ్చిన మూడు తగవులను గురించి వివరించసాగింది. తరవాత -]

మణికర్ణుడి మాటలకు ఎక్కడా అడ్డుతగల కుండా, అంతా శ్రద్ధగా విన్న న్యాయవర్ధన మహారాజు, అతడు ముగించగానే, రత్న గుప్పుడివైపు తలతిప్పాడు.

వెంటనే రత్నగుప్పుడు లేచి, రాజుకు మళ్ళీ నమస్కరించి, “మహారాజా, తమకు నేను కొత్తవాణ్ణి కాను. గత ముప్పై సంవత్సరాలుగా నేను ఎంత నిజాయితీగా వ్యాపారం చేస్తూ బతుకుతున్నానో, వర్తకులందరితో

బాటు తమకూ తెలుసు! వ్యాపారంలో నేను ఎంత ఆర్జించానో కూడా తమకు తెలియంది కాదు. అటువంటిది, నేను డబ్బు కోసం ఒక విదేశీ కుర్రవాణ్ణి ఎందుకు మోసం చేస్తాను ప్రభూ? నేనతడికి నలభైవేల రూకలూ ఎంచి ఇచ్చి మరీ సరుకు స్వాధీనం చేసుకున్నాను. ఇంతకుంటే ఏమి చెప్పటానికి, నాకు నోరు రావటం లేదు. ఇంత కాలానికి, ఈ విదేశీ కుర్రవాడి మోసకారితనం వల్ల, నిండు

లక్ష్మీ గాయత్రి

సభలో ఇలా దోషిగా నిలబడవలసిరావటమే, నాకు ప్రాణాంతకంగా వున్నది,” అంటూ గద్గద స్వరంతో చెప్పి, తలవంచుకున్నాడు.

రత్నగుప్తుడి మాటలకు న్యాయవర్ధనుడు చిన్నగా నవ్వి, “రత్నగుప్తా, భగవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడే వెన్నదొంగగా ముద్రపడ్డాడు. సాధారణ మానవులమైన మనం, విధిలీలలకు తలవంచక తప్పదు. ఇంతకూ, నీ వ్యాపారానికి, వంశానికి ఒక్కగా నొక్క వారసుడైన, నీ ముద్దుబిడ్డ హేమగుప్తుడు కుశలమే గదా?” అంటూ ఆప్యాయంగా పరామర్శించాడు.

ఆ కుశలప్రశ్న వినగానే రత్నగుప్తుడి మొహం కాస్త కళతప్పి, తల మరికాస్త కిందికి వంగింది. “కుశలమే, ప్రభూ!” అంటూ రత్నగుప్తుడు నెమ్మదిగా జవాబిచ్చాడు.

సెప్టెంబర్ 2000

మహారాజు తల పంకించి, “రత్నగుప్తా, నువ్వు సభాసదులమధ్య దోషిగా చింతపడ నవసరం లేదు. అలా ఏకాంతంగా కూర్చుని నిర్మల హృదయంతో దైవధ్యానం చెయ్యి. భగవంతుడు సర్వాంతర్యామి. ఆ దివ్య దృష్టిని, ఏ అన్యాయమూ దాటి పోలేదు,” అని, భటులవైపు చూసి, రత్నగుప్తుణ్ణి లోపలికి తీసుకువెళ్ళమని సైగచేసి, మణి కర్ణుడితో, “మణికర్ణా! రత్నగుప్తుడు పెద్ద మనిషి! అతనికి తన కుమారుడెంతో నువ్వు అంతే. అనవసరంగా వ్యధ చెందక, కాసేపు అలా కూర్చో!” అన్నాడు.

ఆ మాటలు విని, రత్నగుప్తుడు దిగాలు పడిపోతూ భటుల వెనక బయలుదేరాడు. రాజు ఎవరిని దోషిగా నిర్ణయిస్తున్నాడో అర్థం గాక తికమకపడుతూ, భటులు చూపించిన చోట చతికిలబడ్డాడు, మణికర్ణుడు.

రాజు మూడవ తగువుదార్లకు అనుమతి ఇచ్చాడు. ఈ మూడవ తగువు చాలా స్వల్పమైనది. ఒక ముసలితల్లికి, ఆమెకున్న ఒక్కగానొక్క కొడుక్కూ, మధ్య వచ్చిన తగువది. ఒక పల్లెలో నివసిస్తున్న ఆ తల్లి కొడుకూ ఇద్దరూ సభకు వచ్చారు.

అభియోగదారుడైన కొడుకు ముందు ప్రారంభించాడు: “మహాప్రభో! నా పెళ్ళానికి పనిపాటలు అంత బాగా చేతగాని మాట నిజమే, స్వామీ! కాని, శుద్ధ అమాయకురాలు. ఏ పని ఎలా చెయ్యాలో కాస్త నెమ్మదిగా చెబితే, ప్రాణంపెడుతూ ఇంటిడు పని చక్కగా చేస్తుంది; విసుక్కోదు, చిరాకు పడదు! కల్లాకపటం తెలియని మనిషి, స్వామీ, అది! కాని ఇదిగో ఈ ముసలిది వుందే,

ఇది దాన్ని పట్టుకుని రోజల్లా తిడుతూనే వుంటుంది. 'ఒసే చవటదద్దమ్మా' 'ఒసే, మంకు పట్టుదానా' అంటూ, రంకెలు పెడుతుండే గాని, ముచ్చటకు ఒక్కసారైనా సరే, పేరుపెట్టి, 'వెంకమ్మా' అని పిలవదు. తిడుతున్నది చాలక, రెండు రోజుల కొసారైనా దావగొడుతుంది. పాపం, మొర్రో మని ఏడవటం తప్పించి ఇంకేమీ చెయ్య లేని వెర్రిబాగుల్ని, నాపెళ్ళాం! అలాంటి దాన్ని పట్టుకు కొడితే, నరకానికి పోతావే, కొట్టకే అంటే, ఈ ముసల్ది వినదు.

"చూసి చూసి ఇక లాభం లేదని, నా పెళ్ళాన్ని తీసుకుని వేరే పోదామను కున్నాను. కాని, మేం గనకగుమ్మం దాటామా, ఇంకా పదడుగులైనా వెయ్యకముందే, బావిలో దూకి చస్తానని, ముసల్ది బావి గట్టు ఎక్కి కూర్చుంటున్నది. పోనీ చూద్దామని, మా

గ్రామాధికారిగారికి, నా గోడంతా చెప్ప కున్నాను. ఆయన మాట ముసల్ది పిసరంత కూడా లెక్కచెయ్యటం లేదు. ఆయనకు కోపం వచ్చి కేక వెయ్యబోతే, వెంటనే బావి దగ్గరకు పరిగెత్తింది. ఇక విధిలేక ఆయనే బండి కట్టించి, ముసల్దానికి ఏవో మాయ మాటలు చెప్పి ఇక్కడికి పంపారు. మహాప్రభో, దీని ఆగడాల వల్ల నాకు నానాటికీ, కన్నతల్లి అన్న తీపికూడా లేకుండా పోతున్నది. ఇక దీనికి మీరే తగు బుద్ధి చెప్పాలి, మహారాజా!" అంటూ, తన గోడు వెళ్ళబోసుకున్నాడు.

కొడుకు మాటపూర్తి అయి కాకముందే, అతడి ముసలి తల్లి నోరు నొక్కుకుంటూ పెద్ద గొంతుతో, "హవ్వ..హవ్వ! అత్తగారు కోడల్ని రెండు దెబ్బలువేస్తే, వీధిన పడి ఇంత రాద్ధాంతం చెయ్యటం ఏనాడైనా ఎరుగుదుమా! వీళ్ళిద్దరూ కుక్కిన పేసుల్లా

నా ఇంట వున్నారా సరేసరి, లేకపోతే నేను బావిలో దూకి చావటం ముమ్మడికి ఖాయం!” అంటూ కూఖండిగా చెప్పేసింది.

వెంటనే రాజు, అక్కడే వున్న ఇద్దరు భటుల్ని పిలిచి, “ఒరే, ఈ ముసలిదాన్ని కాళ్ళు చేతులూ కట్టేసి, నోట్లో గుడ్డులు కుక్కి, శ్మశానానికి ముందర వున్న పెద్దదిగుడుబావిలో పడేయండి!” అంటూ ఆజ్ఞాపించాడు.

రాజు ఆజ్ఞ విని తల్లి కొడుకూ, ఇద్దరూ తెల్లబోయారు. ముందుగా తేరుకున్న తల్లి, తనను పట్టుకోవటానికి వస్తున్న భటులకు దొరక్కుండా, అటూ ఇటూ పరిగెత్తుతూ, “ఓరి నాయనో ఇదెక్కడి చావురా! దేవుడో, మాయదారి రాజు, నన్ను బావిలో తోసేయ్య మంటున్నాడేమిట్రో, బాబో!” అంటూ కేకలు పెట్టసాగింది.

భటులు, ముసలిదాని వెనక పరిగెత్తి, సులభంగానే దాన్ని అందుకుని, పెడ రెక్కలు విరిచి పట్టుకున్నారు. అప్పుడు రాజు, ముసలిదాన్ని దగ్గరకు తీసుకు రమ్మని, కఠినంగా, “పొగరుబోతుదానా! బావిలో దూకుతానో, బావిలో దూకుతానో, అని గోలపెడుతున్న దాన్ని, బావిలోపడేయ్య మనటం, నా తప్పా? నన్ను మాయదారి రాజు అన్నందుగ్గాను, నిన్ను బావిలో కాదు మొసళ్ళ చెరువులో తోయిస్తాను, చూడు!” అని భటులతో, “ఒరే, దీన్ని తీసుకుపోయి మొసళ్ళ చెరువులోకి విసిరేయండి,” అన్నాడు.

వెంటనే ముసలిది నెత్తి నోరూ కొట్టు కుంటూ, “పొరబాటయిపోయింది, బాబో, నన్ను చంపకండి మారాజా. నేను బావిలో దూకా దూకను, నా కోడల్ని కొట్టా కొట్టను, బుద్ధిగా వుంటాను! నన్ను నమ్మండి, స్వామీ!” అంటూ గోలపెట్టింది.

రాజు, తల అడ్డంగా ఊపి, “నీలాంటి వదురుబోతుల్ని, అంతసులభంగా నమ్మేందుకు లేదు!” అని, భటులతో, “ఒరే, ప్రస్తుతానికి దీన్ని కారాగారంలో పడేయండి. రోజుకు ఒక పూటే తిండి పెట్టి, రోజూ నాలుగు కొరడా దెబ్బలు కొట్టమని, అక్కడి అధికారికి చెప్పండి! మళ్ళీ బావిమాట ఎత్తిందో, మొసళ్ళ చెరువులోకి విసిరేయండి,” అన్నాడు.

భటులు తలలాడించి, కాళ్ళూ చేతులూ కొట్టుకుంటున్న ముసలిదాన్ని, బలవంతంగా అక్కడినుంచి లాక్కుపోసాగారు. ఇది చూస్తూనే ముసలమ్మ కొడుకు కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుంటూ, “మహారాజా, మా అమ్మను

నిజంగా మొసళ్ళు చెరువులోకి తోయిస్తారా?” అంటూ ప్రశ్నించాడు.

ఆ మాటకు రాజు చిరునవ్వు నవ్వి, “ఆ సంగతి భటులకు కూడా తెలుసు లేవయ్యా! చస్తాచస్తా, అంటూ మనల్ని బెదిరించే, మీ అమ్మలాంటివాళ్ళకు అది ఒక బెదిరింపు, అంతే. కారాగారంలోరెండు రోజుల పాటు, ఒంటరిగా పడివుంటే, మీ అమ్మబుద్ధి చక్కగా కుదుటపడుతుంది. ఈ రెండు రోజులూ ధర్మసత్రంలో గడిపి, ఎల్లుండి సాయంత్రం వచ్చి, మీ అమ్మను వెంట బెట్టుకు వెళ్ళు. నోటి దురుసుకొద్దీ ముసలిది అప్పుడప్పుడు ఏమైనా తిట్టినా లక్ష పెట్ట వద్దని, నీ భార్యను గట్టిగా హెచ్చరించు. ఇక వెళ్ళిరా!” అన్నాడు.

ముసలమ్మ కొడుకు, రాజు మాటలకు మహదానందపడి పదేపదే రాజుకు నమస్కరిస్తూ వెళ్ళిపోయాడు.

తర్వాత, మహారాజు, చంద్రన్ననూ, వీరనందుణ్ణి పిలిపించి, వీరనందుడితో మృదువుగా, “వీరనందా, ఈ సరికి నీ ఆవేశం కాస్త తగ్గివుంటుంది. ఇప్పుడు బాగా ఆలోచించుకుని చెప్పు, చంద్రన్న కుటుంబం పొదుపుగా బతుకుతున్న తీరును మెచ్చుకుంటూ, నీ కుటుంబం తాలూకు బద్దకాన్నీ, బాధ్యతంటూ లేని బతుకు తీరునూ, మనుషులొనైనా సరే, కనీసం ఒక్కసారైనా తిట్టుకున్నావా లేదా?” అని ప్రశ్నించాడు.

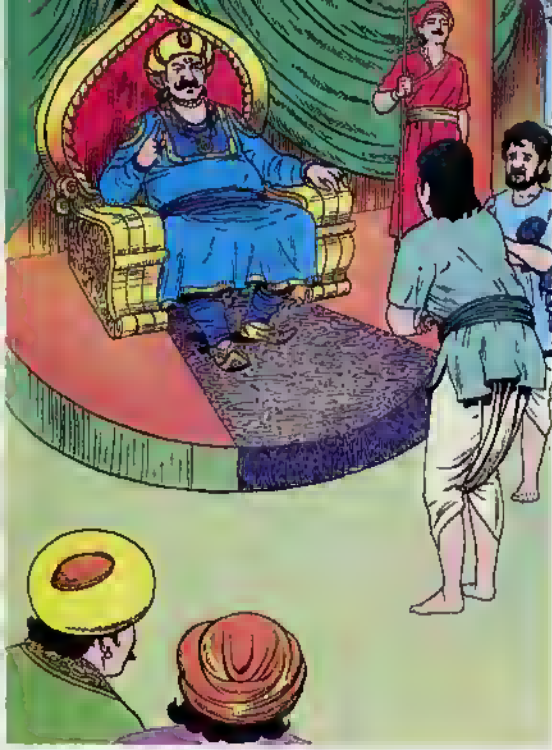
మహారాజు మాటల్లోని మృదుత్వం వెనక దాగిన పదును గమనించిన వీరనందుడు, “ఒక్కసారి కాదు, ప్రభూ, చాలాసార్లే తిట్టుకున్నాను. నా భార్యాపిల్లల్ని కూడా తిట్టాను. చందమామ

అయినా సరే...” అంటూ తడబడుతూ ఆగిపోయాడు.

“అయినా సరే, ఫలితం లేకపోవడం వల్ల, నువ్వే వాళ్ళదారికొచ్చి రాజీపడ్డావన్న మాట! అంతేనా?” అంటూ చిరునవ్వు నవ్వి, “అయితే, చంద్రన్న అడిగినమాట తప్పటానికి గల కారణం కూడా డబ్బు కాదని, నువ్వు ఒప్పుకుంటావు గదా?” అంటూ ప్రశ్నించాడు రాజు.

ఆ ప్రశ్నకు వీరనందుడు అయిష్టంగానే ఒప్పుకుంటానన్నట్టు తలాడించాడు. అతడి ముఖంలో కొట్టవచ్చినట్టు కనిపిస్తున్న, ఆ అయిష్టతను గమనించిన రాజు, ఈసారి కాస్త కఠినంగా, “వీరనందా! మీరు బద్దకాలు వదిలించుకుని ఒక్కవంచి పనిచేసి బాగుపడలేదు! అందుచేత, చంద్రన్న ఆస్తి మీది ఆశ కొద్దీ గొడవ చేస్తున్నారు. తప్పంతా

చంద్రన్న నెత్తినేరుద్దాలని ప్రయత్నిస్తున్నావు, అవునా?” అన్నాడు.

వీరనందుడు వెంటనే కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతం అవుతూ, “అవును స్వామీ, అవును! దీని కంతటికీ కారణం ఆ సోమరిపోతుది, నా పెళ్ళామే!” అన్నాడు.

మహారాజు కాస్త మందలింపుగా, “వీర నందా! పూర్తి తప్పంతా నీ పెళ్ళానిదేనన్నట్టు మాట్లాడకు. నీలో ఇసుమంత కూడా బద్ధకం లేనట్టయితే, నువ్వు దానికి లొంగకుండా, దాన్నే లొంగదీసుకోగలిగి వుండేవాడివి. సరే, జరిగిందేదో జరిగిపోయింది! నీకు ఆరు రోజులు గడువిస్తున్నాను. నేటికి సరిగ్గా అరవ నాటికల్లా నువ్వు నీ పిల్లలందరినీ, నా ఎదుట హాజరు పరచాలి. ఇక్కడి అధ్యాపకులూ, వృత్తి విద్యల్ని నేర్పించే నిపుణులూ, వాళ్ళను

పరీక్షించి తగువిధంగా తీర్చిదిద్దుతారు. ఆ బరువు బాధ్యతలన్నీ మావే! అయితే, అందుకుగాను నువ్వు నీ ప్రతి పంటలోనూ సగభాగం గ్రామాధికారికి అప్పచెప్పవలసి వుంటుంది. భూమే లేని నాకు పంట ఎక్కడిదని అనుకుంటున్నావు గదా - నీకు ఒక ఎకరం భూమి కౌలుకివ్వవలసిందిగా, మీ గ్రామాధికారికి పత్రం ఇస్తాను. ఆ ఎకరం నేలను నువ్వు, నీ భార్య కలిసి వ్యవసాయం చేయండి. పంటలో సగం నీది. సగం ప్రభుత్వానిది,” అన్నాడు.

తర్వాత, రాజు, చంద్రన్నకేసి చూస్తూ, “చంద్రన్నా! నీ కూతురుపెళ్ళి నీ ఇష్టం. అయితే, ఒక్క మాట! ఎంత చెడ్డా వీర నందుడు, నీ స్నేహితుడు. అతడి జీవితం సవ్యంగా లేనప్పుడు, దాన్ని బాగుపరచ టానికి సహాయపడటం, స్నేహితుడిగా, సోటిమానవుడిగా, నీ బాధ్యత. ఆ బాధ్యతను ఇప్పుడు నువ్వు త్రికరణబుద్ధిగా నిర్వహిస్తావా, ఇటు వీరనందుడి జీవితం చక్కబడుతుంది, అటు మీ సంబంధబాంధవ్యాలు మరింత మెరుగవుతాయి. సరే, అడిన మాట తప్పటం అనేది ఏ కారణాన జరిగినా, దోషం దోషమే! తప్పతప్పే! వీరనందుడి కుటుంబం కోసం శ్రమించటం అనేది నువ్వు చేసిన తప్పకు, నేను విధిస్తున్న శిక్షగా భావించి, ఏమరు పాటు లేకుండా ప్రవర్తించు!” అన్నాడు.

మహారాజు మాటలకు చంద్రన్న ఆనందంగా చేతులెత్తి నమస్కరిస్తూ, “తప్పకుండా అలాగే చేస్తాం, ప్రభూ! అసలు వీరనందుడి కుటుంబాన్ని చిన్నచూపు చూడటమే గాని, వాళ్ళను బాగుచేయాలన్న ఆలోచన రాక

పోవటం మాడే తప్పు! ఇక నుంచి వాళ్ళను మాలో ఒకళ్ళుగా చూసుకుంటూ బాగు పరుస్తాం,” అన్నాడు.

ఒక మొండి జబ్బుకు, వైద్యుడి దగ్గర కఠినవైద్యం చేయించుకుంటున్న రోగి, తనజబ్బు తగ్గుతుందన్న ఆనందాన్నీ కఠిన వైద్యం పట్ల బాధతో కూడిన అయిష్టాన్నీ ఏకకాలంలో అనుభవిస్తాడు! వీరనందుడు కూడా అదేవిధమైన విరుద్ధభావాల్ని ఒకేసారి ముఖంలో వ్యక్తం చేస్తూ, రాజుకు చేతులెత్తినమస్కరించాడు.

తర్వాత, రాజు దగ్గర శెలవు తీసుకుని, ఆ ఇద్దరూ వెళ్ళిపోయారు.

అప్పుడు, మహారాజు ఏకాంతంగా ఆలోచిస్తూ కూర్చునివున్న రత్నగుప్పుణ్ణి పిలవనంపాడు.

భటుడి వెంట వచ్చిన రత్నగుప్పుడి ముఖం రక్తవిహీనంగా పాలిపోయి వుండటాన్ని న్యాయవర్ధనమహారాజు సమీపంలో కూర్చుని వున్న, భౌమదేశపు యువరాజు కుమారకేతు గమనించాడు.

మహారాజు కూడా అదే విషయం ప్రస్తావించి, “శ్రేష్ఠ మహాశయా! మిమ్మల్ని, మీ

కుమారుడి గురించిన ఆలోచనలు తీవ్రంగా కలవరపరుస్తున్నట్టున్నది! అంతగా విచార పడకండి. దూరప్రాంతం నుంచి వ్యాపార నిమిత్తం వచ్చిన ఈ మణికర్ణుడి తండ్రి కూడా, ఒకప్పుడు మీలాగే కుమారుడి భవిష్యత్తు గురించి తపించి పోయినవాడే గదా!” అని, మణికర్ణుడివైపు తలతిప్పి, “నాయనా, పితృ సమానుడైన ఈ వర్తక శ్రేష్ఠుణ్ణి, జాగ్రత్తగా వెంటబెట్టుకుని, ఈ రోజుకు తిరిగివెళ్ళు. దేవు ఉదయానే నువ్వొక్కడివీ వచ్చి కనిపించు, చాలు!” అన్నాడు.

ఏ విచారణా, తీర్పు లేకుండా మహారాజు అలా మాట్లాడటం, మణికర్ణుడికి కొంత ఆశాభంగం కలిగించింది. అయినప్పటికీ రాజు మర్నాడు మళ్ళీ రమ్మని చెప్పాడు గనుక, కాస్త ఊరటచెంది, రాజుకు నమస్కరించి బయలుదేరాడు.

రత్నగుప్పుడు కూడా రాజుకు తలవంచి నమస్కరించి, వణుకుతున్న స్వరంతో, “మహాప్రభూ! మీ ఔదార్యానికి సర్వదా కృతజ్ఞుణ్ణి వుంటాను, శెలవు !” అని, మణికర్ణుణ్ణి అనుసరించాడు.

- (ముగింపు వచ్చే సంచికలో)

జాన్ నెల సృజనాత్మక పోటీ!

గంగాపురం రాజోద్యానం తోటమాలి పొరుగుూరు వెళుతూ మొక్కలకు నీళ్ళుపోసి బాధ్యతను తనతో స్నేహంగా వున్న ఆ తోటలోని కోతులకు అప్పగించాడు. మరునాడు కోతులన్నీ కలిసి చెట్లకు నీళ్ళు పోయడం ప్రారంభించాయి. అయితే, కోతుల పెద్దకు మొక్కలకు చాలినంత నీళ్ళు అందాయా? లేదా? అన్న అనుమానం కలిగింది. కోతులు ఆ సమస్యను ఎలా పరిష్కరించాయి?

బహుమతి పొందిన రచన

స్నేహంవల్ల లాభం!

కోతులపెద్ద అలా ఆలోచిస్తూండగా మిగిలిన కోతులన్నీ నీళ్ళుపోయడం పూర్తిచేసి, కొమ్మలపైకి వెళ్ళి ఎగురుతూ ఆడుకోసాగాయి. కోతులపెద్ద వాటన్నిటినీ దగ్గరికి పిలిచి, తన సందేహాన్ని బయటపెట్టింది. “అవును, నిజమే,” అంటూ కోతులన్నీ తమ అనుమానం ఎలా తీర్చుకోవాలా అని తికమకపడసాగాయి.

అప్పుడు ఒక ముసలికోతి ముందుకువచ్చి, “మన అనుమానం తీరాలంటే ఒకటే మార్గం. నీళ్ళుపోసిన మొక్కల్ని పీకి చూడాలి. అయితే, పీకేసిన మొక్కలు చచ్చిపోతాయి కదా? తోటమాలి వీటినీ ఎంతో ప్రేమగా పెంచుతున్నాడు. అందువల్ల మొక్కల్ని పీకేయకూడదు,” అన్నది.

ఆ మాటలతో కోతులపెద్దకు ఒక ఉపాయం తట్టింది. “మిత్రులారా! ఈ వనంలో మంచి పూలమొక్కలతో పాటు కొన్ని కలుపుమొక్కలు కూడా ఉన్నాయి. మనం వాటిని పీకి చూద్దాం. మన అనుమానం తీరిపోతుంది. తోటమాలి పెంచిన మొక్కలకు హాని జరగదు. ఇంకా బావుంటాయి!” అన్నది కోతులపెద్ద.

ఆ మాట వినగానే కోతులన్నీ ఒక్కసారిగా ముందుకు దూకి కలుపుమొక్కలన్నిటినీ పీకి చూశాయి. వాటి వేళ్ళన్నీ తడిసి ఉండడంతో పూలమొక్కల వేళ్ళు కూడా తడిసివుంటాయని తృప్తి చెంది మళ్ళీ చెట్లపైకి వెళ్ళిపోయాయి!

పొరుగుూరు వెళ్ళిన తోటమాలి వూడు రోజుల తరవాత తిరిగివచ్చి, కళకళలాడుతూన్న పూలమొక్కలను చూసి సంతోషించాడు. కలుపుమొక్కలన్నీ ఏరేసి తోటంతా శుభ్రంగా ఉండడంతో, మరింత ఆశ్చర్యంతో తోటంతా తిరిగి చూశాడు.

ఆనాటినుంచి తోటమాలి కోతులతో మరింత స్నేహంగా ఉండసాగాడు!

- కె. సాహితీ, కడప.

ఓహో...
ఒలింపిక్స్!

సమర్పణ : చందమామ

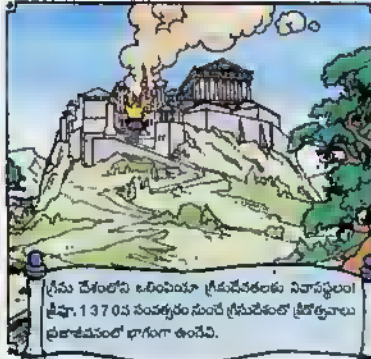
ప్రాచీనతలు :

SCH OLNET

www.schoonlinetindia.com

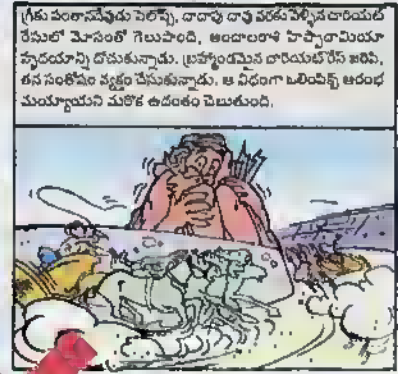
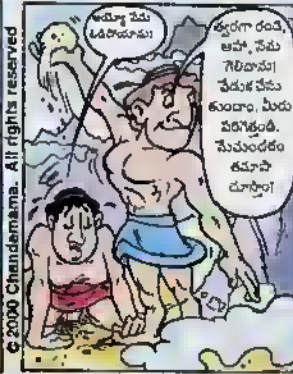
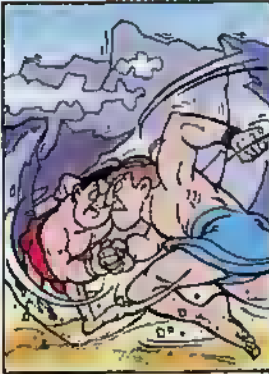
మా ప్రాచీనతలు :

nutrine

దేవతల యుద్ధంలో ఒలింపిక్ క్రీడలు ప్రారంభమయ్యాయని కథలు చెబుతారు. దేవతల తండ్రి అయిన కాయస్కా, మరొక గ్రీకు దేవుడైన క్రోనస్ తూర్పు - భూమిపై అధిపత్యం కోసం ఒలింపస్ పర్వతం మీద యుద్ధం జరిగింది. జయన విజయం సాధించి ఆ ఆనందంలో క్రీడోత్సవాలు జరుపుకో మన్నారు.

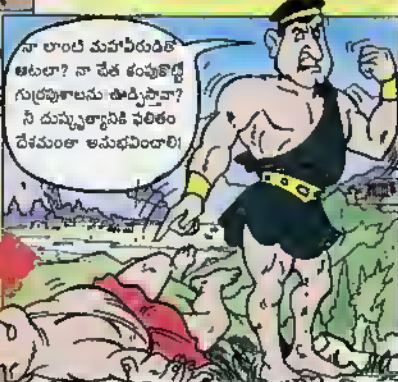
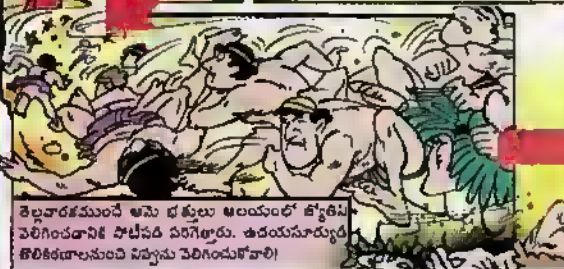
గ్రీసు దేశంలోని ఒలింపియా గ్రీకుదేవతలకు నివాస్థలం క్రీ.పూ. 1370వ సంవత్సరం నుండి గ్రీకుదేశంలో క్రీడోత్సవాలు ప్రజాకీర్తనలో భాగంగా ఉండేవి.

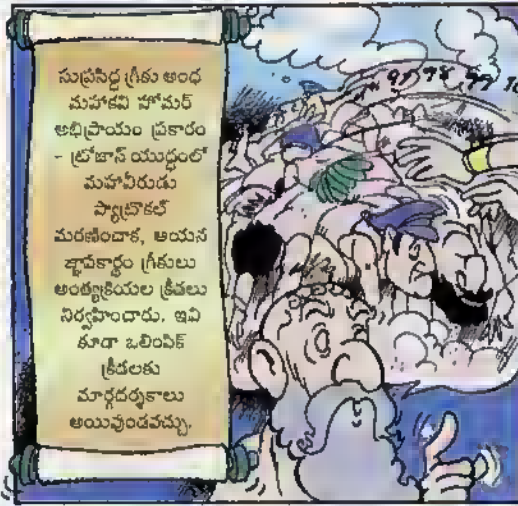
దేవతల తల్లి రీయాను ప్రార్థించడానికి, ఆమె కోసం నిర్వహించిన దీప్త్య అలయం వద్ద క్రీ.పూ. 1370 వ సంవత్సరం ప్రాంతంలో ఈ క్రీడలు ఆరంభమయ్యాయని మరొకరు చెబుతారు.

సుప్రసిద్ధ గ్రీకువీరుడు హెర్క్యుల్స్ ను కూడా ఒలింపిక్ క్రీడలను తీర్చిదిద్దారు. తన అశ్వశాలను శుభ్రం చేయించడానికి రాజు అజీయస్, హెర్క్యుల్స్ ను నియోగించాడు. క్షుమైన ఆ పని పూర్తయ్యాక, రాజు ఆయనకు తగిన పారీకీషకం ఇవ్వలేదు. అగ్రహం చెందిన హెర్క్యుల్స్ అజీయస్ ను చంపి, క్రీడోత్సవాలను ఏర్పాటు చేశాడు.

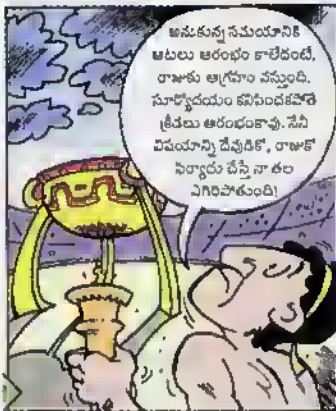

కెల్లవారకముందే ఆమె భక్తులు అంయంలో క్షోభిపాలింపడానికి పోటీపడి పరిగెత్తారు. ఉదయసూర్యుడి కలికగదాలనుండి పద్మము వెలిగిండుకోవాలి!

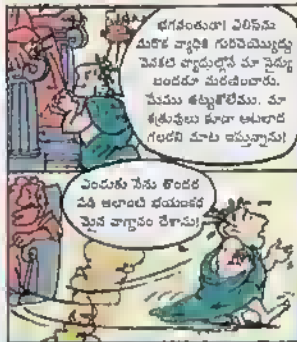
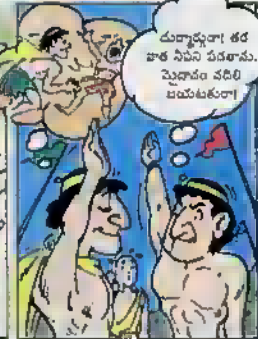
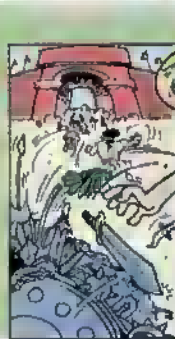

ఆ రోజుల్లో జీయస్ గౌరవార్థం, త్యాగాగిని రంగిలించి క్రీడోత్సవాలను ప్రారంభించే వాళ్ళు. ఉదయ సూర్యుడి తొలి కిరణాలనుంచే వెలిగించు తున్న కాగడాల్ నిప్పును రంగిలించే వాళ్ళు. తొలి రోజున మజ్నులు పెట్టి సూర్యోదయం కనిపించక పోతే, ఆరంభోత్సవం అగి పోవలసిందే!

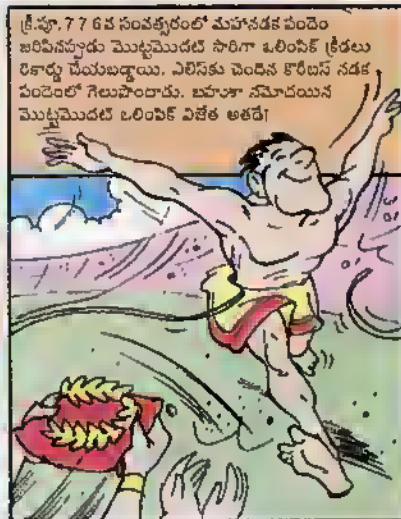
© 2000 Chandamama. All rights reserved

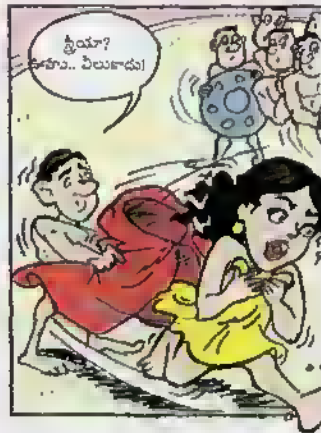
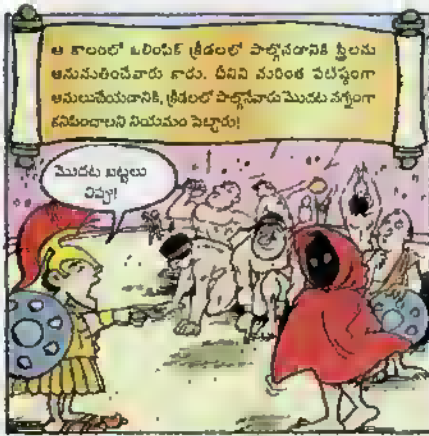
క్రీ.పూ. 670 ప్రాంతంలో ఎరిస్ రాజు నిలిచాడు - 1 క్రీడోత్సవాలకు అయ్యి ధాలు కేసుకురావడం నిషేధిస్తూ ఆజ్ఞను జారీ చేశాడని చెబుతారు. బద్ధ శత్రువులు సైతం విరోధం పాటించకుండా క్రిడలలో పాటించడానికి ఇది దోహదం చేసింది.

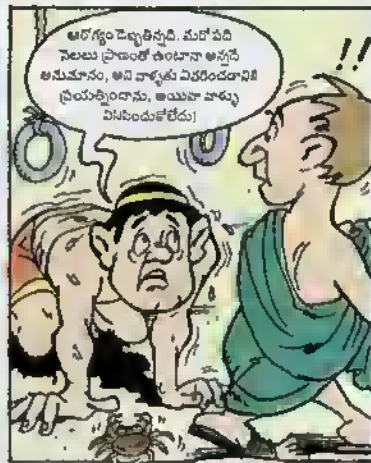
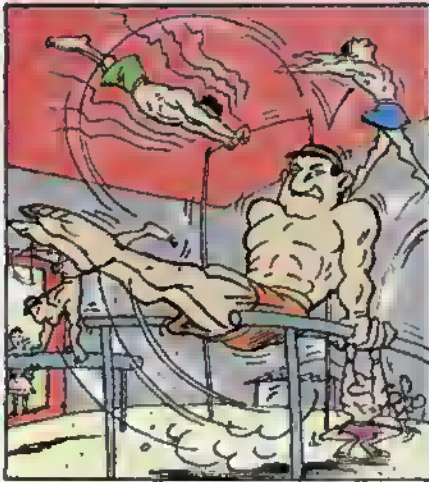
దేవతలకూ, పురాతన వీరులకూ పసిపిల్లవాణ్ణి బలిఇచ్చి తన సంప్రదాయం, అవ్యుద్ధిస్తూ క్రీడోత్సవాలలో ప్రవేశపెట్టబడింది.

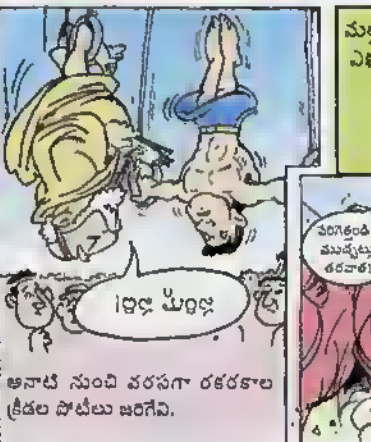
ఇఫిటస్ రాజు ఆజ్ఞ వ్యాధి నరూపంలో తెల్పిలోని ఒక కంఠం పశ్చిం మీద ఉంగరాల వరుసలా దెక్కుబడింది. అది ఈనాటికీ ఉన్నది. దేవతలనుంచి పొందిన సహాయానికి కృతజ్ఞతగా ఈ వ్యాధిని చేయబడింది.

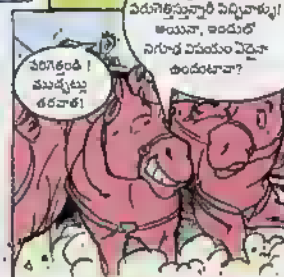
బ్రిటిష్ ప్రారంభం కావడానికి పది నెలలకు ముందు నుంచే ఎలిస్ బెత్ ని శ్రీదామైదానంలో పోటీదారులు తప్పనిసరిగా శిక్షణ పొందితరాలి.

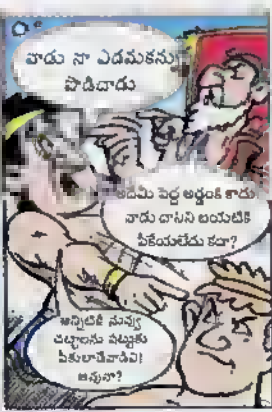
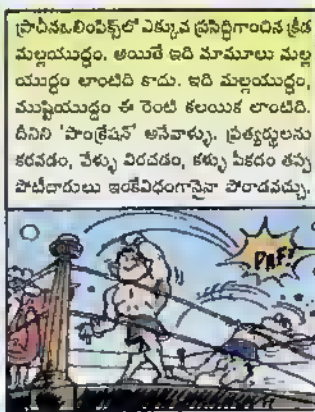
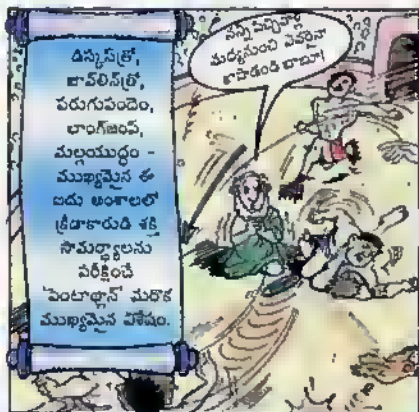

ప్రాచీనకాలంలో బ్రిటిష్ శ్రీదలు బదు రోజుల పాటు జరిగేవి. శ్రీదలు ప్రారంభించే తొలిరోజున పోటీలలో పాల్గొనేవాళ్ళు, న్యాయనిర్ణేతలూ అదే పంది మాంసం ముక్కను చేతపట్టుకొని - సర్వ చేతలా న్యాయంగా ప్రవర్తించగలమని ప్రమాణం చేసేవారు.

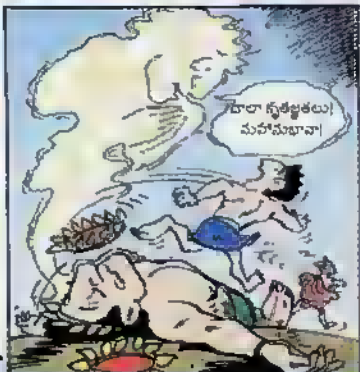

మల్లాయుధం, కుప్పి పోటీలు ఎక్కువగా జరిగేవి. గుర్రపు సందాలు కూడా ...

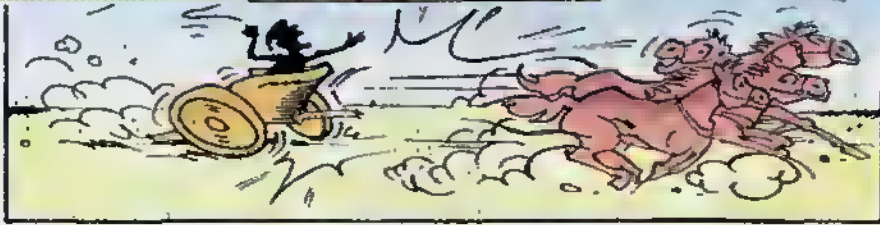

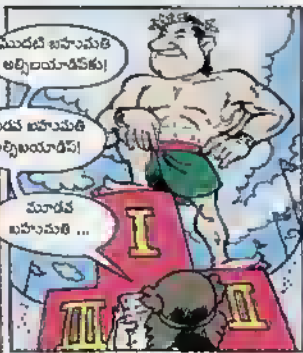
ఆదామియాన్ అనే మల్లయోధుడు 'పాంక్రేషన్'లో మూడుసార్లు విజేతగా ఒలింపిక్ కిరీటం సాధించాడు. అయితే మూడవసారి కిరీటం పెట్టేలోగా అతడు నురణించాడు. తీవ్రమైన పొటిలో ప్రత్యర్థి అతని గొంతునులిమి పడగొట్టాడు. ఆదామియాన్ అక్కడే నురణించాడు. అయినప్పటికీ న్యాయనిర్ణేతలు అతని శవానికి కిరీటం పెట్టారు.

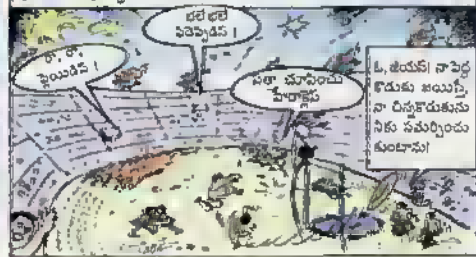
బహుశా ఒలింపిక్ శ్రీదలలోన చాలా ప్రతిష్టెత్తున్నది దారియట్ దేన. అందులో విజయం సాధించడానికి పోటీ దారులు ఏం చేయడానికైనా పెనుకాడివారుకాదు. ప్రత్యర్థులకు లంచాలు ఎరచూపడం; అడ్డుపడి దెబ్బతీయడం లాంటివి చేసేవారు. బహుమతులను మాత్రం ప్రాణాలకు తెగించి దారియట్లను నడిపి విజయం సాధించే సారథులకు కాకుండా, ధనకులైన దారియట్ల యజమానులకే ఇచ్చేవారు!

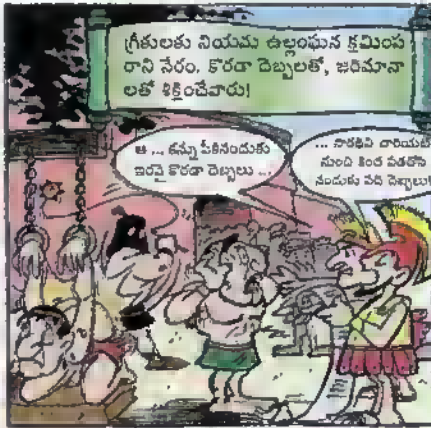

శ్రీ.పూ. 415 వ సంవత్సరంలో అల్బిలయాడిన దారియట్ దేనలో పునవిజయం సాధించాడు. ఒలింపిక్ పోటీలో ఏడు దారియట్లను నడిపి రికార్డు సృష్టించాడు. ప్రథమ విజేతగా రావడమేకాదు, రెండవ నాగవ స్థానాలను కూడా అతడే దక్కించుకున్నాడు.

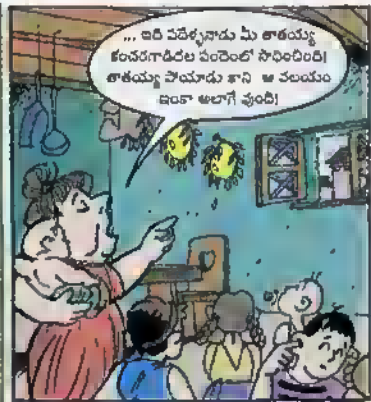

ఒలింపిక్ శ్రీదలను వివేదశ్రీదలుగానే కాకుండా బ్రహ్మాండమైన ఆనందోత్సవాలుగానూ జరుపుకునేవారు. తమకు ప్రీతిపాత్రులయిన శ్రీదాకారుల శక్తిసామర్థ్యాలను తిలకించడానికి 70,000 మందికి పైగా ప్రేక్షకులు శ్రీదాకారికి చేరివారు!

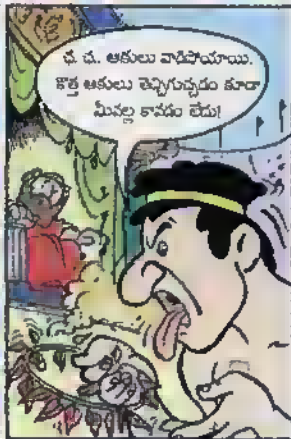
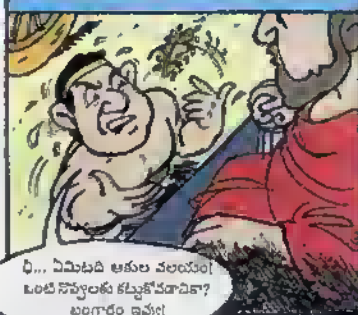

ఆధునిక కాలంలో లాగా ప్రారబిన ఒలింపిక్స్లో పతకాలు, బహూకరించేవారు కాదు. అలివ్ పుత్రాలు గుచ్చిన వలయాన్ని విశేత కలపై పెట్టేవారు. విశేతలు వాటిని గొప్ప గౌరవంగా భావించేవారు.

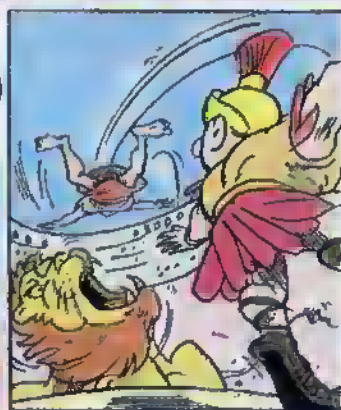

© 2000 Chandamama. All rights reserved

క్రీ.శ. 67 నాటికి గ్రీసుదేశానికి చెందని ఇతరులు కూడా ఒలింపిక్ పోటీలలో పాల్గొనసాగారు. విశేతలకు అలివ్ పుత్రాల వలయాలు తప్పని కలిగించలేదు.

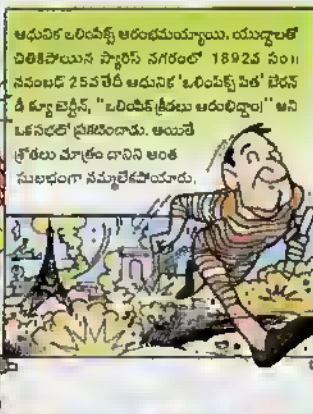
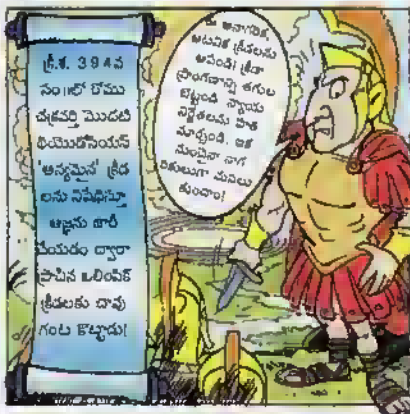
రోమనులు గ్రీసు దేశాన్ని జయించాక, ఒలింపిక్ క్రీడలను అమితోత్సాహంతో నడపసాగారు. వాళ్ళు ఒలింపిక్స్లో ప్రవేశించి బానిసల మధ్య చావో గెలుపోతేల్నే ఖడ్గయుద్ధం వంటి ధీతావహమైన పోటీలను ప్రవేశపెట్టారు.

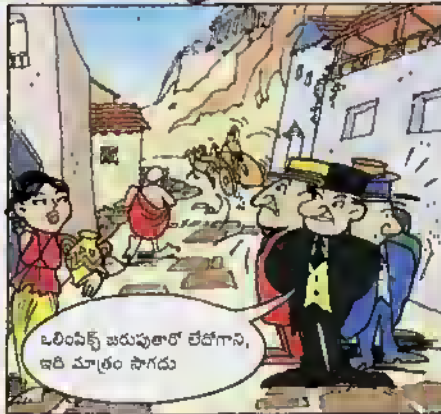
క్రీ.శ. 67 లోనే ఒలింపిక్స్ ఒక విధంగా అధునికం అయ్యాయని చెప్పవచ్చు. కొన్ని పోటీల న్యాయ నిర్ణేతలకు అనాడే లంచాలు ఇవ్వడం జరిగింది!

రోమ నగరం తగలబడిపోతూంటే ఏదేలు నాయించిన సీరో చక్రవర్తి న్యాయస్థైతకు మొక్కుమొదట లంచం ఇచ్చాడు. వది గుర్రాలు పూన్సిన చారీయట్లో కూర్చుని ఆయన చారీయట్ కేసెలో పాల్గొన్నాడు. ఆయన చారీయట్ చారికప్పే సడిపోయింది. గమ్యం చేరనేలేదు. అయినా ఆయనే విశేతగా ప్రకటించబడ్డాడు.

బ్రిటిష్ క్రిడల్కు జన్మస్థానం అయిన గ్రీసుదేశం బ్రిటిషియా నగరంలోనే ఆధునిక బ్రిటిష్ క్రిడల్లువాలు ప్రారంభించాలని బేరన్ ఆశించాడు. అయితే బ్రిటిషియాలో ఆధునిక సౌకర్యాలు లేవు. పైగా అది సులభంగా చేరుకోగల ప్రాంతం కూడా కాదు.

1896వ సం॥లో ప్రథమ ఆధునిక బ్రిటిష్ క్రిడల్ నగరంలో ప్రారంభించాలని నిర్ణయించారు.

బ్రిటిష్ క్రిడామైదానాన్ని బాగు చేయడానికి 9,20,000 బంగారు 'డ్రాబ్బాస్' విరాళంగా ఇచ్చిన ప్రముఖ గ్రీకు వ్యాపారవేత్త జియోర్జిస్ విసెర్స్ ఉదారగుణం లేకుంటే - ప్రథమ క్రిడల్లువాలు సాధ్యపడేవి కావు.

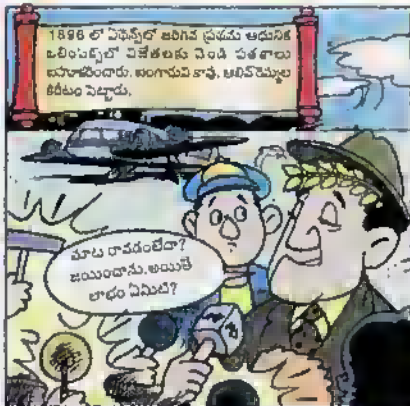

సుప్రసిద్ధ గ్రీకు కవి హోమర్స్ పాటమాన రచించి, ప్లిరస్ సామరాన్ సంగీతం సమకూర్చిన బ్రిటిష్ గీతంలో ప్రథమ ఆధునిక బ్రిటిష్ క్రిడల్ ప్రారంభమయ్యాయి.

వెథెన్స్ లో జరిగిన ప్రథమ ఆధునిక బ్రిటిష్ క్రిడల్ ప్రథమ విజేత అమెరికాకు చెందిన జేమ్స్ కెనెలి. 'ట్రైవిల్ ఇంప్'లో అతడు గెలుపొందాడు.

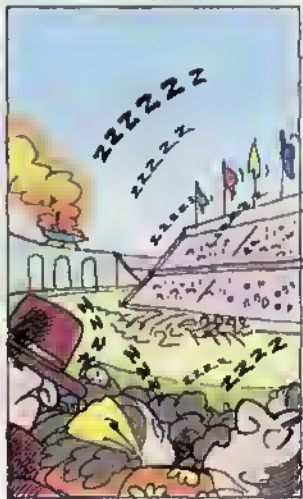
1898 లో 'సెన్సేటివ్' జరిగిన ప్రథమ ఆధునిక ఒలింపిక్స్ లో విజేతలకు చెంది 'పతకాలు' బహుమతించారు. అంగరంగవైభవం, ఆరింపేముల తీరటం పెట్టారు.

శ్రీధర స్పెటికీ నుకుటాయ మున్నెనుది మరణానమనగు పంపెం. శ్రీకు పంపాలస్పెటికీ ఇది తలమానికంలాంటది. దీనిని గ్రీసుకు చెందిన స్పెరిడాన్ లూయిజ్ గెలుచు కున్నాడు. అయితే స్పెరియం లోకి ప్రవేశించగానే జార్జ్ వినోల్స్ ఆసీ రాజకుమారులు ఆయనకు ఇరు వైపులా అబరి గిర్రుకు పరిగెత్తి గెలిచింది. ఒక శ్రీకు కుర్రకు ఆయనకు జవితాంతు ఉదితంగా గర్వం గిస్తాను మాట ఇచ్చారు. ఒక శ్రీకు చౌజనశాల యజమాని జవితాంతు ఆయనకు ఉచితంగా బౌజనం పెడతానని వాగ్దానం చేశారు.

© 2000 Chandamama All rights reserved

ప్యారిస్ 1900 : ప్రప్రథమంగా ఒలింపిక్ మోడో (ఆధునికాక్షం) స్వీటుంజబుడింది : సిటియన్ అట్రెయన్ ఫోర్టియన్ (అత్యంత వేగం, అత్యున్నతం, అమితబలం) టెమనికాన్ సాధువు వాక్కును 1897వ సం॥లో అంతర్జాతీయ ఒలింపిక్ కమిటీ ఒలింపిక్ మోడోగా స్వీటుంచింది. ప్యారిస్ క్రీడలకు అనుబంధంగా ఏర్పాటు చేసిన క్రీడలు రెండు నెలల వరకు కొనసాగాయి!

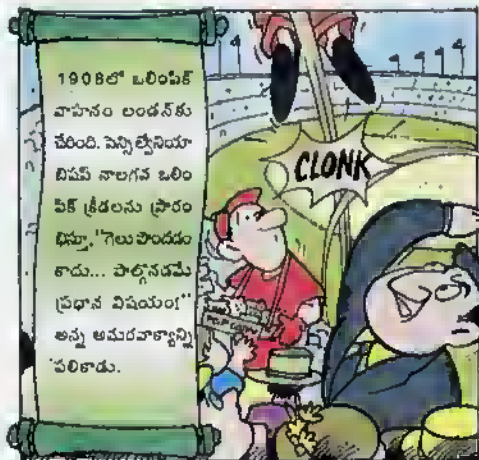

ప్యారిస్ ఒలింపిక్స్కు అనుబంధంగా బద్దేశత్రువులైన ఫ్రాన్స్ - జర్మనీ దేశాల మధ్య జరిగిన ఫుట్ బాల్ మేదని తప్పక చెప్పకొనాలి. ఇదొక తమాషా! 16కు 25 గోల్డ్స్ మే ఫ్రాన్స్ గెలుపొందింది.

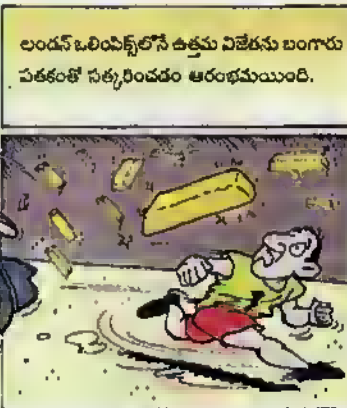
ఒలింపిక్ క్రీడల దరిత్రలో ప్రప్రథమంగా స్త్రీలను కూడా పాల్గొనడానికి అనుమతించారు. బ్రిటన్ కు చెందిన చార్లెట్ కూపర్, లాన్ డిస్టిన్ సింగిల్స్ లో పతకం సాధించి ప్రథమ మహిళా ఒలింపిక్ పాంపాయన్ అయింది!

1904వ సం॥లో అమెరికాలోని 'సెయింట్ లూయిస్'లో జరిగిన మూడవ ఒలింపిక్స్ లో కొంత గుండ్రగుతుతో ఒక అవధారు వచ్చింది. అమెరికాకు చెందిన హార్రీస్ డెవీస్ బాల్ గాంబిని బ్రుక్స్ ను పెన్సి కొంతదూరం వచ్చి స్పెరియంబి మొదలుగా చేశారు. న్యాయవ్యక్తులు అతన్ని మోసగాధిని పిలిచింది. అయితే రెండవ వారుగా వచ్చినవారు మారకప్రవృత్తి వ్యక్తులవారై రెలియన్స్ వచ్చింది. రెండవవారుగా వచ్చిన తామస హెక్స్ ని విజేతగా ప్రకటించడం తప్ప న్యాయవ్యక్తులకు మరొక మార్గం లేకపోయింది.

1908లో ఒలింపిక్ వాచనం లండన్ కు చేరింది. పెళ్ళిల్లేని యా దివేష నాటగన ఒలిం పిక్ క్రీడలను ప్రారం భిస్తు. "గెలుచుందూ కాదు... పాల్గొనడమే ప్రధాన విషయం!" అన్న అమరవాక్యాన్ని పలికాడు.

లండన్ ఒలింపిక్స్ లోనే ఉక్రమ విశేషను బంగారు పతకంతో సత్కరించడం ఆరంభమయింది.

© 2000 Chandamama All rights reserved

ఇంగ్లాండు అమెరికాల మధ్య జరిగిన ఒక ఆహారధియమైన సంఘటన క్రీడలను కలంకీకరించాయి. 400 మీ॥ పైసెట్లో అమెరికా డన్నర్ కాన్ఫెంట్లో ఇతరులకు అడ్డంకలాడని అతన్ని అనర్హుడేనాడు. మళ్ళీ పరకొలువనూరు, అందుకు అమెరికన్లు ఎప్పుడోలేదు. ఇంగ్లాండుకు చెందిన హార్టీ వేల్స్ బంగారు పతకం లభించింది. రెండవసారి పదుగులో...

.... అయినా ప్రత్యక్షమే లేకపోయాడు!

1812వ సంవత్సరంలో ఫ్లక్ హోంలో జరిగిన ఐదవ ఒలింపిక్ క్రీడలు సాంకేతికంగా ముందరుగు కేళాయి. వ్యాయంపిళ్లకలకు ఎంత ఉపయోగకరమైనవిలుక్రిక్ ద్విమంగి పరికరాల్నూ, పోటో ఫిలిమ్మింగ్ పరికరాల్నూ అందుబాటులోకి నచ్చాయి. అమెరికన్ క్రీడాకారుడు జిమ్మీ వార్న్ 'పెంటాథ్లాన్', 'రెకోవ్లాన్' పోటీల్లో తన అద్భుతమైన సామర్థ్యాన్ని ప్రదర్శించి అందరి దృష్టిని ఆకర్షించాడు.

1918లో అద క్రీడలు జరిగినవి నిర్దిష్ట అరసాలని నిర్ణయించారు. కానీ, 1914వ సం॥లో మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ఆరంభం కావడంతో అవి ఆపిపోయాయి.

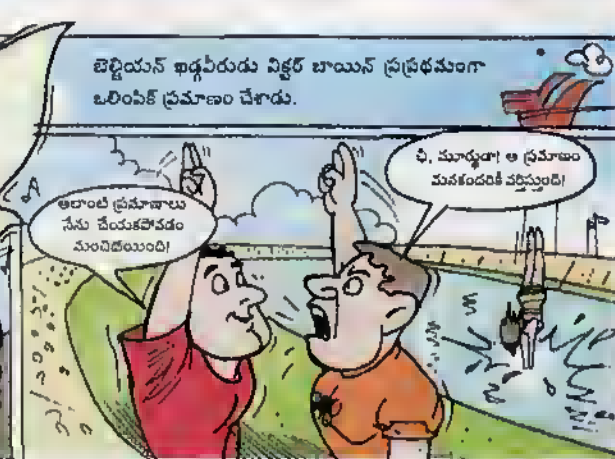

యుద్ధానంతరం క్రీడలు మళ్ళీ ఆరంభమయ్యాయి. 1920లో జరిగిన యాంట్వర్ప్ ఒలింపిక్స్ లోనే ఇదు వలయాలు ఒలింపిక్ పతాకం అవిష్కరించబడింది. రెళ్ళీ ఆలయం లోని ఐదు వలయాల దివ్యం ఈ పతాక రూపకల్పనకు ప్రేరణనిచ్చింది. భిన్నవర్ణాలలో ఒకదాని కొకటి తగిలించబడినప్పుడు ఐదు వలయాలు ప్రపంచం లోని ఐదు ప్రాంతాలను సూచిస్తాయి.

ఒలింపిక్ సూట్రికి అమెరికాం గాన సేమ విజృంభణ అలలలో పొల్లంతానను... క్రీడాకారుల సూక్తిక పోలివడతాడు!

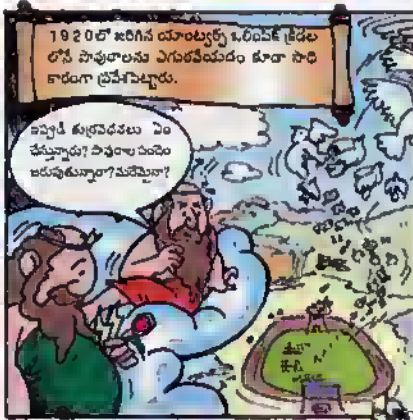

బెర్లియన్ ఖడ్గవీరుడు విక్టర్ బాయిస్ ప్రప్రథమంగా ఒలింపిక్ ప్రమాణం చేశాడు.

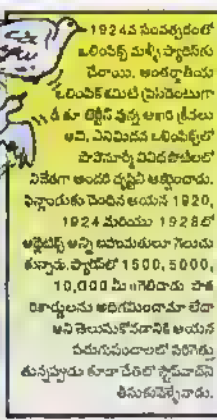
అలాంటి ప్రమాణాలు సేమ చేయకపోవడం మంచిదేయింది!

ఏ, మూర్ఖుడా! ఆ ప్రమాణం మనకందరికీ వర్తిస్తుంది!

1920లో జరిగిన యాంట్వర్ప్ ఒలింపిక్ క్రీడల లోనే పాపులను ఎగుతవేయడం కూడా సాధించారా ప్రవేశిద్దారు.

ఇప్పుడే తులనదేవులు ఏం చేస్తున్నారు? పాపులను ఎందుకు బదువుతున్నారు? మరేమిటి?

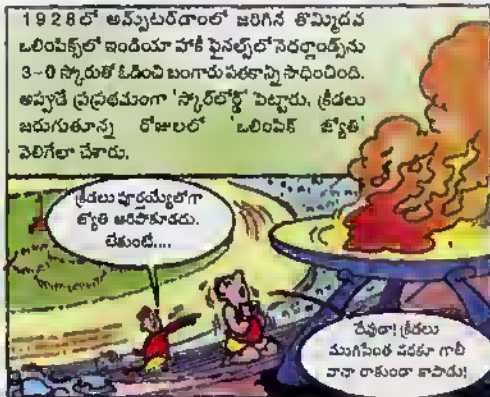

1924వ సంవత్సరంలో ఒలింపిక్ మళ్ళీ ప్యారిస్‌లో జరిగింది. అంతర్జాతీయ ఒలింపిక్ కమిటీ ప్రతినిధులుగా డి.కూ. థిక్సెన్ వ్యక్తి అతని క్రీడలు అవి, వివిధవిధ ఒలింపిక్స్ లో పాపానుకొని వివిధ పాపాలలో నితేతగా అందరి దృష్టి ఆకర్షించారు. ఫిన్లాండుకు చెందిన ఆయన 1920, 1924 మరియు 1928లో అథ్లెటిక్స్ అన్ని విధాలకు గెలుపులు తీసుకు. ప్యాంథలో 1500, 5000, 10,000 మీ. గెలిచాడు. పాప రికార్డులను అధిగమించాడు లేదా అన్ని రికార్డులను తగ్గించి మునుపటి నాటికంటే తున్నప్పుడు కూడా చేరి శ్రద్ధాపాపి తీసుకువచ్చాడు.

అన్ని మరే మానవుడి జయించలేదు! ఇప్పుడు వాకూ, వాలాసికీ మధ్య లాటి

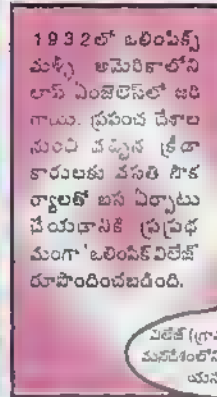
© 2000 Chandamama. All rights reserved

1928లో అమ్స్టర్ డాంలో జరిగిన తొమ్మిదవ ఒలింపిక్స్ లో ఇండియా వాకీ ఫైనల్ లో నరేంద్రాచ్యును 3-0 స్కోరుతో ఓడించి బంగారు పతకాన్ని సాధించింది. అప్పుడే ప్రపంచమంగా 'స్కోర్ లోక్' పెట్టారు. క్రీడలు జరుగుతూన్న రోజులలో 'ఒలింపిక్ జ్యోతి' వెలిగేలా చేశారు.

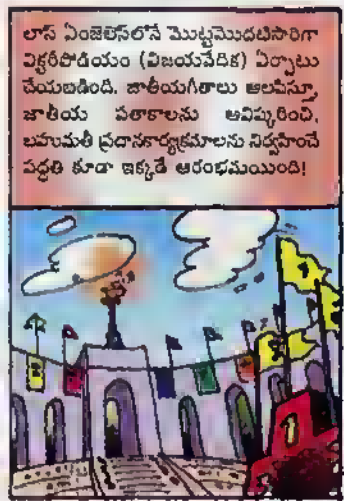
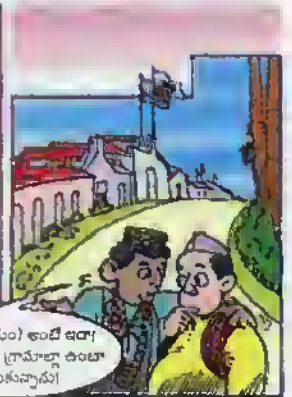
క్రీడలు పూర్తయ్యేలా కోర్కె అయిపోతున్నది. చికుండీ...

చేప్టా! క్రీడలు ముగిసినంత పతకా గాతీ వానా రాకుండా వాపాడు!

1932లో ఒలింపిక్స్ మళ్ళీ అమెరికాలోని లాస్ ఏంజెల్స్ లో జరిగాయి. ప్రపంచ చోటల నుంచి వచ్చిన క్రీడాకారులకు వసతి సౌకర్యాలతో బస్ ఏర్పాటు చేయడానికి ప్రప్రథమంగా 'ఒలింపిక్ విలేజ్' రూపొందించబడింది.

విలేజ్ (గ్రామం) అంటే ఇదా! ముందేవేలలోని గ్రామాల్లా చింతా యనుకున్నాడు!

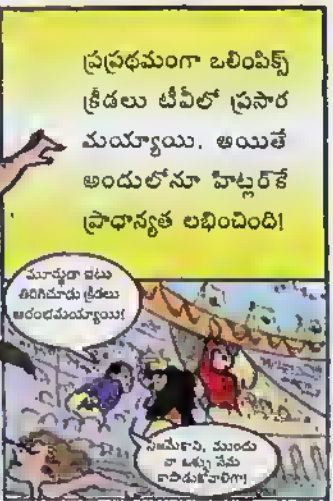

లాస్ ఏంజెల్స్ లోనే మొట్టమొదటిసారిగా వ్యక్తిరీతిడియం (విజయవేదిక) ఏర్పాటు చేయబడింది. జాతీయగీతాలు ఆలపిస్తూ, జాతీయ పతాకాలను అవిష్కరించి, బహుమతీ ప్రధానాధ్యక్షులను నిర్వహించే వర్తతి కూడా ఇక్కడే ఆరంభమయింది!

నాజీలం బెర్లవ్వం కారణంగా బెర్లినలో జరిగిన పదకొండవ ఒలింపిక్స్ కు అంతరాయం కలిగింది. ఏకద్ర భూసనా నాజీ జిందాలు కుమించాయి. ఎటు తిరిగినా "హిట్లర్ వచ్చేవాని!" నినాదాలు మూడూ మోగాయి!

హిట్లర్ కు జయం! హిట్లర్ కు జయం! హిట్లర్ వచ్చేవాని!

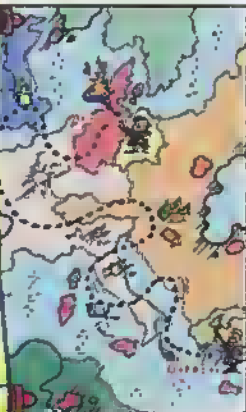

ప్రప్రథమంగా ఒలింపిక్ క్రీడలు టీవీలో ప్రసారమయ్యాయి. అయితే అందులోనూ 'హిట్లర్ కే ప్రాధాన్యత లభించింది!

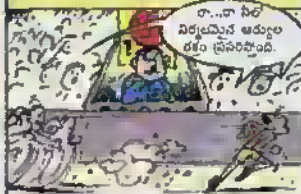
మార్కులా ఇటు తిరిగివారు క్రీడలు ఆరంభమయ్యాయి!

నిజమేమిట, ముందు లా ఒక్కో సేమ వాపాడుకావాలి!

గ్రీనులోని ఒలింపియాలో పెరిగిండుకున్న కాగడాను పరుగుపరులు రిలే పద్ధతిలో పరిగెత్తుతూ వచ్చి, శ్రీదలు జరిగే చోట ఒలింపిక్ జ్యోతిని వెలిగించే ముఖ్యమంత్రి సంద్ర దాయం కూడా బెర్లిన్ లోనే ప్రనేశ పట్టబడింది. యూరప్ గుండా తిరిగిన వరకు 3,075 మంది పీఠాలు పరిగెత్తవలసి వచ్చింది.

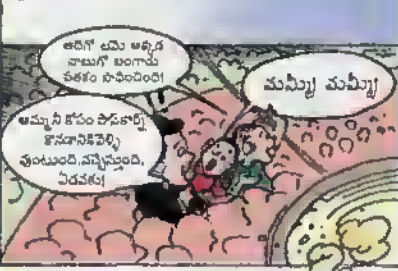
బెర్లిన్ ఒలింపిక్స్ లో తెల్లవాడవాని అమెరికన్ జేమ్స్ ఓవెన్ అందరినీ ఆదిగ మించాడు. 100 మీ., 200 మీ. లాంగ్ జంప్ స్ప్రింట్ రిలేలో అయన 4 బంగారు పతకాలు సాధించాడు. ఆర్యన ఆదికల్లోతను ప్రధానం చేస్తూన్న హార్టర్స్ కు ఇది కంటక ప్రాయమయింది.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం (1939-1945) కారణంగా రెండు ఒలింపిక్ శ్రీదర్శనాలు అంటే - 1940లో ఏర్పాటు చేయాలనుకున్న లోక్స్ ఒలింపిక్స్, 1944లో ఏర్పాటు చేయాలనుకున్న లండన్ ఒలింపిక్స్ రద్దయ్యాయి.

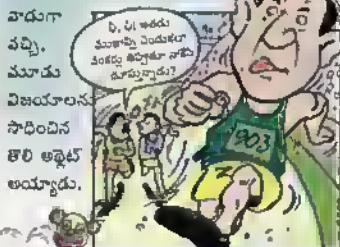

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తరువాత ఒలింపిక్ శ్రీదలు 1948లో లండన్ లో జరిగాయి. నెదర్లాండ్స్ కు చెందిన ఇద్దరు గెల్లల కల్లి అయిన ప్యాస్ బ్లాంకర్స్ కియన్ అనే ముచ్చెయత్స్ గృహణి - అంతకు ముందెన్నడూ మరే స్త్రీ కూడా సాధించని పున విజయాలను సాధించి అందరి దృష్టిని ఆకర్షించింది. 100 మీ., 200 మీ., 8 మీ. హార్ట్ లోను 4X100 రిలే లోనూ విజయం సాధించింది.

© 2000 Chandamama. All rights reserved

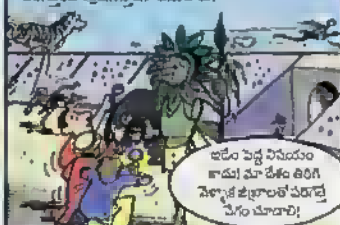
1952లో హెల్సింగ్ కిలో జరిగిన పదిహేనవ ఒలింపిక్స్ లో జెక్ స్టానియోకు చెందిన ఎమిల్ జాలోవెక్ కిన్ అందరూ వింతగా చూడసాగాడు! అసాధారణమైన హెల్స్ లో, విచిత్ర ముఖ భావాలతో అతను మిగిలిన శ్రీదానాలకన్నా దివ్యంగా జీవించాడు. 5,000 మీ., 10,000 మీ., ఇలా మారథాన్ లో మొదటి

ఒలింపిక్ శ్రీదలు యూరప్, అమెరికా తీరాలను వదిలి తిరి సారిగా ఆస్ట్రేలియాలో అడుగు పెట్టాయి. 1956లో ఆస్ట్రేలియా లోని మెల్ బోర్న్ లో ఒలింపిక్స్ జరిగాయి. ఈ శ్రీదల ప్రత్యేక విమోచి - గుర్రపుస్వారికి సంబంధించిన శ్రీదల పోటీలు మాత్రం రోమానిక వెలుపల, అంటే - స్విడ్జర్ లాన్ స్టాం హోమ్ లో జరిగాయి. విరేఖాలనుండి గుర్రాలను తీసుకు రాకూడదనే విచిత్రమైన ఆశ్చర్య నిషేధ పట్టాలు ఆస్ట్రేలియాలో అమలులో ఉండేవి.

1960వ సం. లో రోమ నగరంలో జరిగిన పదిహేడవ ఒలింపిక్స్ లో, తెల్లవాడు కాని ఇద్దరు శ్రీదానాలు అందరి దృష్టిని ఆకర్షించారు. ఎలియోపయా నుండి వచ్చిన అలిట్ రికిలా అనే జేమ్స్ లో రప్పన్ మారథాన్ పదిగు సంవేదలో విజయం సాధించి - 2 గంటల 15 నిమిషాల 16.2 సెకనుల వరకే తక్కువ రికార్డు సృష్టించాడు. ఆఫ్రికన్ శ్రీదానాలకు, వెంగా పరగల్గే ఉదాహరణ వేళ్ళన పరిగెడింది ఇజ్రానిస్తాడు చెయిలాడు.

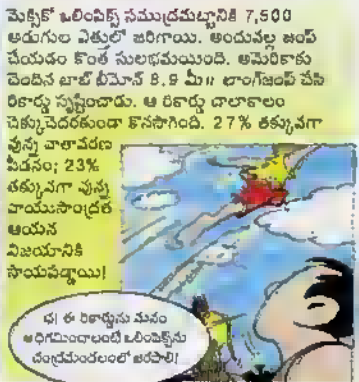
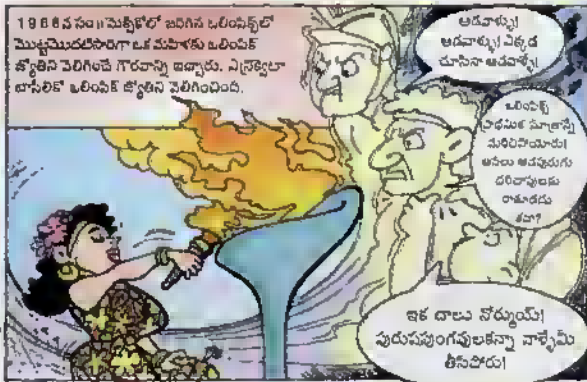

© 2000 Chandamama. All rights reserved

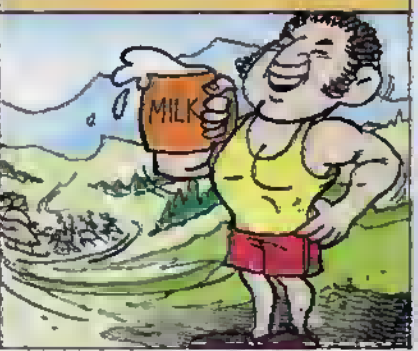
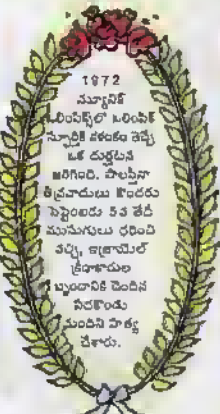
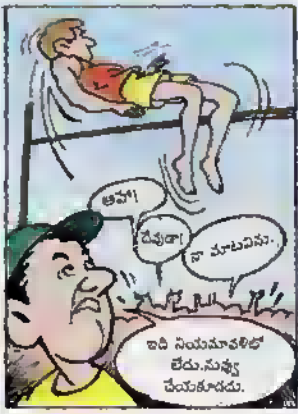
1964లో ఒలింపిక్స్ జపాను లోని టోక్యోకు వచ్చింది. ఆ విధంగా ఒలింపిక్స్కు ఆతిథ్య మిచ్చిన తొలి కూర్పుదేశం అదే విశిష్టతను జపాను సంతరించు కున్నది. శ్రీద్రవ ఎంతో ఉత్సాహంగా జరిగాయి. వర్షం కురుస్తున్నప్పుడీ శ్రీద్రా ప్రాంగణాలనుంచి జపాను ప్రజలు కదలేదు.

గిడుగులు పెట్టుకుని మరీ కూర్చున్నారు.

అమెరికాకు చెందిన రీక్ ఫాస్టర్ - హెజన్ బాల్ మీదికి వెనక్కివుగా అంటే ఏపుమీదుగా ఎగిరి, కాళ్ళను పెత్తెలి అవరికి దూకే సూతన పద్ధతిని కనుగొన్నాడు. దీనిని 'ఫాస్టర్ ఫ్లైప్' అని అంటారు. ఈ సూతన పద్ధతిని ఒలింపిక్స్లో ప్రవేశపెట్టడం ఇక్కడి ప్రధాన ప్రయోజనంగా చెబుతారు!

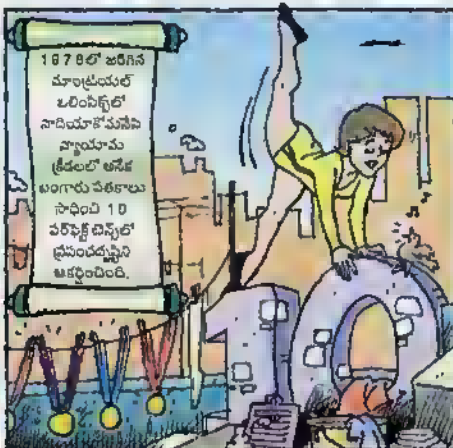
హాస్టన్ కోలేమేనన్ (1812) ఎమిల్ జాబానిక్ (1952) వ్లాడిమీర్ కుట్జ్ (1956) 10,000 మీ॥ 5,000 మీ॥ విజయం సాధించారు. వాళ్ళ తరవాత ఇప్పుడు ఈ పోటీలలోనే ఫిన్ల్యాండుకు చెందిన లాసావిర ఆ విజయాలను సాధించాడు. ఇక్కణాకాలంలో ఆయనకు (రియన్ రీర్) ఫిన్ల్యాండ్ జింకసాలు ఎక్కువగా ఇచ్చారు.

ఈ గాంధీ మంచి వచ్చిన మరొక ఆఫ్రికన్ జాన్ అజీబువా 100 మీ॥ పర్ఫెక్ట్ బంగారు పతకం సాధించి, అథ్లెటిక్స్ లో తన అద్భుత ప్రతిభను కనబరచాడు.

1978లో జరిగిన మాంట్రీయల్ ఒలింపిక్స్ లో నామికా మసేసి వ్యాయామ శ్రీధర అనేక బంగారు పతకాలు సాధించి 10 వర్సెక్స్ డిస్ట్ లో ప్రపంచదృష్టిని ఆకర్షించింది.

రాజీయాలు ఒలింపిక్స్ ను వేరెన్నానో ఈస్టాబ్లిష్డ్. 1980లో మాస్కోలో జరిగిన ఒలింపిక్స్ లో అమెరికా, పాకిస్తాన్, జర్మనీ, ఆస్ట్రేలియా, హాంకంగ్ వంటి దేశాలు పాల్గొనలేదు. ఇంగ్లాండుకు చెందిన 'మిరీల్ రిస్సెన్స్ రస్సెన్స్' ఆయన స్వీడన్ డిస్ట్, ఫైబర్ స్పిన్ నోన్ మర్యాద ఫున్స్ పోలూషిటి ఈ శ్రీధరలో హైలైట్ గా అందరి దృష్టిని ఆకర్షించింది. డిస్ట్ 800 మీ॥ లోనూ కోర్ 1500 మీ॥ లోనూ విజయం సాధించాడు.

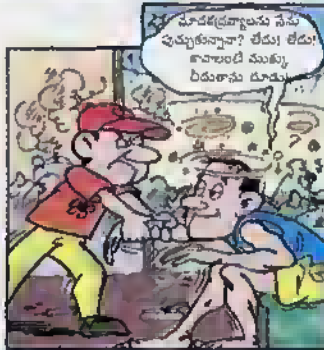
రాగలదా?
రాలేదా?
రాగలదా?
రాలేదా?

1984లో లాస్ ఏంజెల్స్ లో జరిగాయి. చెల్లకు చెల్లబా సాధించిన రహస్య దాని మెత్ర డేకాలు శ్రీధరను ఐహమ్మించాయి. 1986లో జెన్స్ డిస్ట్ అథ్లెటిక్స్ లో నాలుగు ఒలింపిక్ బంగారు పతకాలను జయించి, స్పష్టించిన రికార్డును, ఈ శ్రీధరలో అమెరికాకు చెందిన కార్లలాయన అందుకున్నాడు. అతడు 100 మీ॥, 200 మీ॥ లాంగ్ జంప్, 4 X 1000 రిలేట్ నాలుగు బంగారు పతకాలు సాధించాడు.

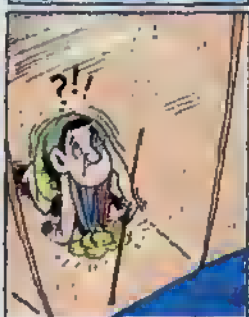
1988 లో జరిగిన సెయింట్ ఒలింపిక్స్ లో కెనాడుకు చెందిన 100 మీ॥ బంగారు పతకం విజేట్ దినాకాన్స్ మాడక్ ప్రహులవర్జిల్ లో టేమా వచ్చి ఐడరుకో బంగారు పతకాన్ని వెనక్కు తీసుకున్నాడు. అన్నిటి నుంచి విసి తక్కిన వెంచే మాడక్ ప్రహులను అవకల్పనాపెతి కతివచ్చాయి తీసుకున్నాడు. శ్రీధరకు ముందు దాదాపు 100 కాల 'డ్రెస్' మీద సివతం విధించారు. మాడక్ ప్రహుల ఫున్స్ కున్నా అవి పరిశోధించి అది అడువాత వచ్చేటటు ప్రవేశ పెట్టాడు.

© 2000 Chandamama All rights reserved

మాడక్ ప్రహులను నేను ఫున్సుకున్నా? లేదు! లేదు! కాబట్టి నుంకు రిమకాను రూపు.

ఈ శ్రీనియాకు చెందిన సెర్గీ బాల్కా, ఒకప్పుడు పాల్ నాల్ లో ప్రపంచ రికార్డు స్పష్టించిన శ్రీధాకారుడు. ఆయన బాల్కా లోనూ ఒక్కసారి కూడా పాల్ నాల్ లో డ్రాఫ్ట్ రాజ్ పోరం శ్రీధాకారులకు విస్మయం కలిగించింది!

సహస్రాబ్ది చివరి శ్రీధర్లు మళ్ళీ అమెరికాకు తిరిగి వచ్చాయి. 1996లో అట్లాంటాలో జరిగిన శ్రీధరలు విలక్షణ మైనవి. ఎందుకంటే పూర్తిగా డైవల్ నిధు లతో ఏర్పాటు చేసిన ప్రథమ ఒలింపిక్ శ్రీధరలు అవి!

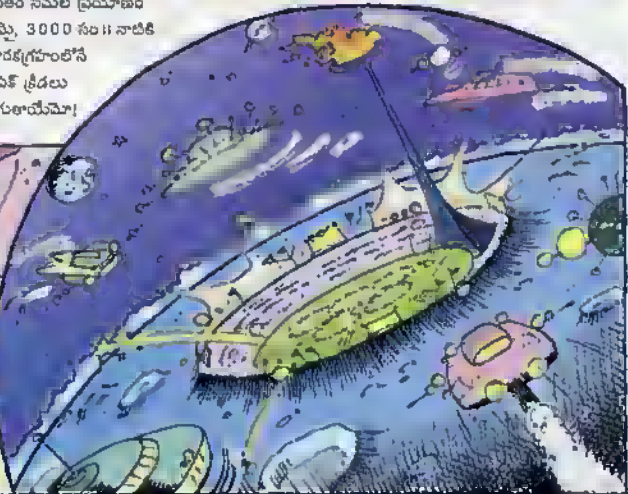
ఈ 100 మీ॥ వెంచే ప్రహులకు తీ.సి.సి. అందే. ఇక ఇప్పుడు చెరిగిపోయింది!

1992లో జరిగిన బాల్మిలోనా శ్రీధరలో మళ్ళీ అనర్జిత ఒలింపిక్ స్పూర్తి తలెత్త సాగింది. ప్రపంచ రికార్డు పాల్గొన్నాయి. ఈ డైవియా, లాట్వియా రాంబి డిస్ డేకాలు కూడా కార్డులు లోకి నెగ్గాయి!

ఒరింపిక్కో మొనుమొందు అంటే
మరో వెయ్యేళ్ళలో మరెన్నెన్ని నూతన
రూపాలు ధరించనున్నదో చూడాలి!

© 2008 Chandamama. All rights reserved.

A cartoon illustration showing a blue alien with a red sash and a yellow-haired man playing hockey on a planet. In the background, a sign reads "MARS".

- உலிம்பிக்
கிழி

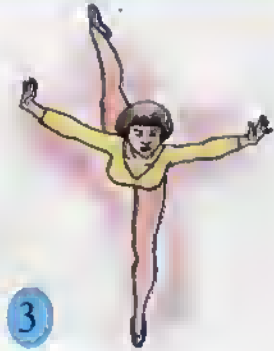

7.1996 అట్లాంటా
ఒలింపిక్స్లో బహుళ
రెండవ బిడ్డ న
పతకాలు
మిగతా
ఒలింపిక్
క్రీడోత్సవా
లలో బహుళరెండవ
మనవి. అవి ఎలా భిన్నమైనవి

- ತಲಸಾ?

చంద్రమౌళి

క్రీడల క్వీజ్

ఇవి కొన్ని సుప్రసిద్ధమైన
ఒలింపిక్ క్రీడలు. వాటిని మీరు
గుర్తించగలరా?

సమాధానాలు : తరవాతి పేజీలో

వివిధ దేశాల పతాకాలను మీరు గుర్తించగలరా? అలా అయితే, ఇక్కడ ఉన్న పతాకాలు ఏ ఏ దేశాలకు చెందినవో చెప్పండి చూద్దాం. దాంతోపాటు ఇక్కడవున్న మస్కెట్స్ (అదృష్టవల్ల)ను కూడా గుర్తించాలి. ఏ ఏ ఒలింపిక్ క్రీడలలో ఇవి ప్రేక్షకులను అలరించాయో చెప్పగలరా? మస్కెట్స్ ను క్రీడలు జరిగిన ఆయా దేశాల పతాకాలతో జత చేయండి చూద్దాం!

సమాధానాలు : తరవాతి పేజీలో

చందమామ

41

హాదారి

సెప్టెంబర్ 2000

దారి చూపగలరా?

సమీర్ కు ఒలింపిక్ జ్యోతిని వెలిగించే అపూర్వ అవకాశం లభించింది. అయితే అప్పటికే శ్రీదాప్రాంగణంలో రకరకాల క్రీడలు జరుగుతున్నాయి. అతడు వాటిగుండా జాగ్రత్తగా దారి వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి జ్యోతిని వెలిగించాలి. సమీర్, జ్యోతి వున్న స్థలాన్ని చేరుకోవడానికి మీరు దారి చూపి సాయం చేయగలరా? ప్రయత్నించండి!

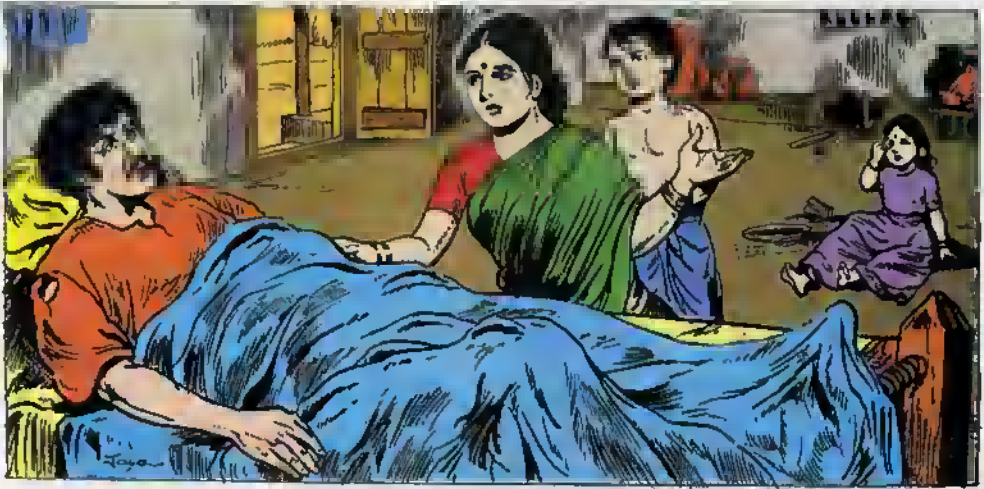
Visit www.schoolnetindia.com
© 2000 Chandamama. All rights reserved

సమాధానాలు :

క్రీడల క్వీజ్

మస్కట్ మ్యాచ్

1. రిలే రేస్. శ్రీదాకారుడి చేతనున్న బెల్టాన్ని గమనించండి.
2. స్ప్రింట్.
3. జిమ్నాస్టిక్స్ - ఫ్లార్ ఎక్సర్సైజ్.
4. హైజంప్.
1. వాల్బీ, కుక్క - కెనడాలోని మాంట్రీయల్ లో జరిగిన 1976 ఒలింపిక్స్ మస్కట్.
2. కోబి, పిల్లి - స్పెయిన్ లోని బార్సిలోనాలో జరిగిన 1992 ఒలింపిక్స్ మస్కట్.
3. హోదోరీ, పులి - దక్షిణ కొరియా సియోల్ లో జరిగిన 1988 ఒలింపిక్స్ మస్కట్.
4. ఓల్లీ, మిల్లీ, సిడ్ - కూకబుర్రా, ఎకిట్టా, ప్లాటిపస్ - సిడ్నీలో జరుగనున్న 2000 ఒలింపిక్స్ మస్కట్స్.

దొంగ- ఆత్మగౌరవం

కొయకష్టం చేసుకుని బ్రతికే వెంకన్నకు తాగుడు, జూదం అలవాటయ్యాయి. అప్పటి నుంచీ వాడు సంపాదించిన డబ్బంతా చెడు అలవాట్లకే ఖర్చు చేసేవాడు. వాడి భార్య బిడ్డలు తిండికిలేక మలమల మాడుతున్నారు. అయినా వాడు పట్టించుకోలేదు.

ఇలావుండగా, ఒకరోజున వెంకన్నకు జ్వరం వచ్చింది. ఒంట్లో సత్తువంతా నశించి, మంచం మీది నుంచి కూడా లేవలేకపోయాడు. భార్య గౌరమ్మ, వైద్యుణ్ణి పిలవబోతే, ఆయన డబ్బు కావాలన్నాడు. అప్పుకోనమని ఎవరింటికి వెళ్ళినా పాతబాకీలు తీర్చమన్నారు. భర్త ఇంటి ఖర్చులకు డబ్బివ్వకపోవడంతో గౌరమ్మ ఇంటి అవసరాలు గడుపుకునేందుకు, చాలా ఇళ్ళల్లో అప్పులు చేసిందిమరి!

ఆ ఊరికి కొత్తగా దయామయుడనే భాగ్యవంతుడు వచ్చాడు. ఆయన ఊళ్ళోని

కొన్ని కొబ్బరితోటలు, ఫలవృక్షాల తోటలు కొన్నాడు. చిన్న చిన్న పరిశ్రమలు పెట్టి చాలా మందికి పని కల్పిస్తున్నాడు. దయాగుణ మున్నవాడని నలుగురూ చెప్పుకుంటున్నారు. గౌరమ్మ తనకు సాయపడగలడేమో అని ఆయనను చూడబోయింది.

“నీ అప్పులు తీరుస్తాను. నీ భర్తకు వైద్యం చేయిస్తాను. తర్వాత అతడు నా దగ్గర పనిచేయాలి. నేను పెట్టే నియమాలకు లోబడివుండాలి. ఇష్టమైతే చెప్ప!” అన్నాడు దయామయుడు.

గౌరమ్మకు వేరే దారేముంది. ఆమె కాయన మాటలు, అమృతంతో సమానంగా తోచాయి. వెంటనే అంగీకరించింది.

దయామయుడు మాటలతో తృప్తిపడక, అప్పటికప్పుడు పత్రాలు తయారు చేయించి, వాటిపై గౌరమ్మ చేత్రాలు తీసుకున్నాడు.

తర్వాత తన మనుషులను పంపి, వెంకన్నను తన ఇంటి ఆవరణలోని మైద్యశాలలో చేర్చి, సరైన వైద్యం చేయించాడు. వెంకన్నకు నాలుగు రోజుల్లో పూర్తిగా నయమై, మామూలు మనిషి అయ్యాడు. అతడు దయామయుడికి దణ్ణం పెట్టి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని సెలవుతీసుకో బోయాడు.

“ ఎక్కడికి వెళతావు? నువ్వు నా దగ్గర పనిచేయాలి,” అన్నాడు దయామయుడు.

వెంకన్న ఒప్పుకోలేదు. కానీ దయామ యుడికి తోడుగా వున్న బలగాన్ని చూసి, ఆయన బారినుంచి తప్పించుకోవడం అంత సులభం కాదని అర్థం చేసుకున్నాడు.

రోజూ ఉదయమే లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకున్నాక, అతడికి చద్దన్నం పెట్టేవారు. నాలుగు గంటలు ఏకధాటిగా పనిచేశాక, స్ట్రాంబర్ 2000

గౌరమ్మ ఇంటి వద్ద వండి తెచ్చిన అన్నం పెట్టేది. కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకున్నాక, మళ్ళీ నాలుగు గంటల పని. రాత్రి మళ్ళీ భార్య భోజనం తెచ్చిపెట్టేది. భార్యబిడ్డలతో కొద్ది సేపు గడిపే అవకాశం కూడా అప్పుడే అతడికి వుండేది.

అంతాబాగానే వున్నది కానీ, దయామ యుడు, వెంకన్న తోడుక్కునేందుకు కారా గారంలో వుండే దొంగలు ధరించే చారల దుస్తులు ఇచ్చాడు. అవి ధరించడం అతడి కెంతో అవమానంగా తోచేది.

ఆ విధంగా సెలరోజులు గడిచాయి. పని చేసినందుకు వెంకన్నకు రావలసిన జీతం డబ్బులను, గౌరమ్మకిచ్చాడు దయామయుడు. ఆ రోజున వెంకన్న, గౌరమ్మ దగ్గర భోరున ఏడ్చి, “ నీ పని బాగానే వుంది కానీ, నాకిక్కడ దొంగ బ్రతుకైపోయింది. నేను తొడిగేవి దొంగవాడి బట్టలు. నేనుంటున్నది కారాగారం. ఇక్కడి నుంచి నువ్వు నన్ను తప్పించు!” అన్నాడు.

గౌరమ్మకూడా భర్త స్థితి చూసి జాలి వేసింది. ఆమె దయామయుణ్ణి కలుసు కుని, “అయ్యా! తమరు చేసిన సాయానికి ఎంతో కృతజ్ఞురాలిని. సమయానికి దేవుడిలా ఆదుకుని నా భర్తను కాపాడారు. కానీ ఇప్పుడు తమరు నా భర్తను దొంగను చేసి అవమానిస్తున్నారు. ఇది నాకూడా ఎంతో బాధగా వుంది. కావాలంటే అతడి స్థానంలో నేను పనిచేస్తాను. అతడికి స్వేచ్ఛ ఇవ్వండి. లేదా కనీసం మంచి దుస్తులు వేసుకోనివ్వండి,” అని వేడుకున్నది.

దయామయుడు దేనికి అంగీకరించక, “అంతా పత్రాల్లో వున్న ప్రకారమే జరుగు

చందమామ

తున్నది. ఈ విషయమై ఇంకెన్నడూ నాదగ్గర మాట్లాడవద్దు,” అని ఆమెను మందలించి పంపేశాడు.

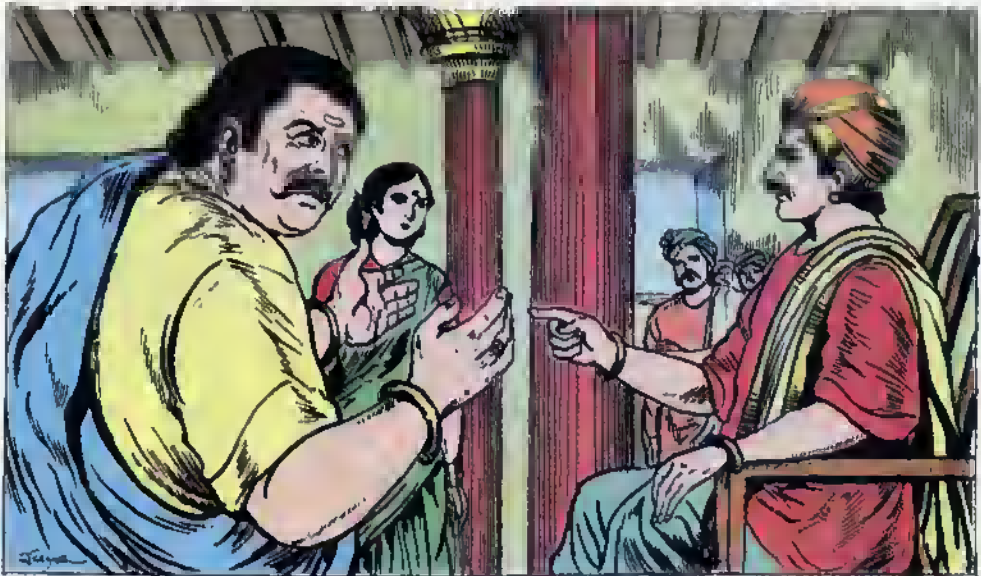
రోజూ గౌరమ్మ భోజనం తెచ్చినప్పుడల్లా వెంకన్న గోడుగోడున ఏడుస్తూ, “భార్యను అమ్ముకున్న భర్త గురించి పురాణాల్లో విన్నాం. కానీ నువ్వు నీ స్వార్థం కోసం, జ్వరంతో స్పృహలేని స్థితిలో వున్న భర్తను అమ్ముకుని, మరొక కొత్త పురాణ కథ సృష్టించావు. నన్ను అమ్ముకునే హక్కు నీ కెక్కడిది? ఈ అన్యాయాన్ని గ్రామాధికారికి మొరబెట్టుకుందామన్నా, దారిలేకుండా పోయింది, నాకు!” అంటూండేవాడు.

భర్తకు తనవల్ల అన్యాయం జరిగిందని, గౌరమ్మకూ అనిపించేది. చివరకు ఒక రోజున ఆమె గ్రామాధికారి వద్దకు వెళ్ళి, జరిగిందంతా చెప్పుకుని, తన భర్తకు న్యాయం జరిగేలా చేయమని వేడుకున్నది.

గ్రామాధికారి, గౌరమ్మ చెప్పిందంతా విని ఎంతో ఆశ్చర్యపడి, మెటనేదయామయుడికి కబురుపెట్టి రప్పించి, గౌరమ్మ అతడిపై చేసిన అరోపణల గురించి చెప్పాడు.

దయామయుడు ఏమాత్రం తొణక్కుండా, “నేను అన్నీ ముందుగానే ఆమెకు చెప్పాను. ఆ ప్రకారం పత్రాలు రాయించు కున్నాను. నావల్ల ఆ కుటుంబానికి మేలే జరుగుతున్నది. నేను వెంకన్న చేత మిగతా వారికంటే తక్కువసేపు పనిచేయించుకుని ఎక్కువ జీతం ఇస్తున్నాను. నావల్ల వెంకన్న తాగుడు మానేశాడు. జూదం మానేశాడు. అన్ని ఖర్చులూ పోను, ఆ కుటుంబానికి కొంత డబ్బుకూడా ఆదా అవుతున్నది. ఇలా కొన్నేళ్ళు జరిగితే గౌరమ్మ కాస్త పాలం కూడా కొనుక్కోవచ్చు,” అన్నాడు.

“మనిషికి డబ్బే ప్రధానం కాదు. అందరూ ఆత్మగౌరవంతో బ్రతకాలనుకుంటారు.

స్వేచ్ఛను కోరతారు. వెంకన్న తన డబ్బుతో తాగినా, జూదమాడినా అది నేరం కాదు. అయినా, అతణ్ణి శాసించడానికి అసలు మీరెవరు?” అన్నాడు గ్రామాధికారి కోపంగా.

“వెంకన్న దొంగ. ఆ దొంగను శిక్షించడానికి, మీ న్యాయం ఒప్పుకోదు. అందుకే నేను కలగజేసుకున్నాను,” అన్నాడు దయామయుడు.

“వెంకన్న దొంగతనం చేసినట్టు రుజువు చేయండి. వెంటనే, నేనే అతణ్ణి కారాగారులో వుంచుతాను,” అన్నాడు గ్రామాధికారి కాస్త చిరాగ్గా.

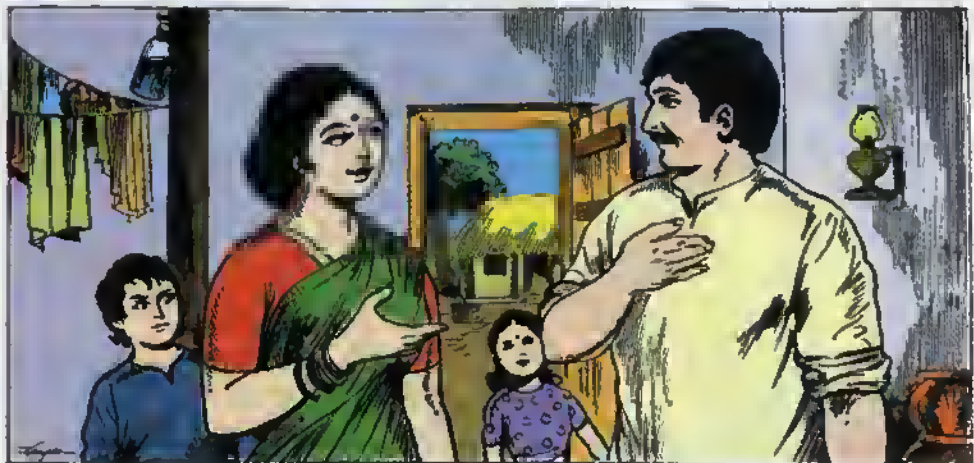
“అయితే వినండి! మన సమాజంలో ప్రతిపౌరుడికీ కొన్ని బాధ్యతలున్నాయి. తల్లితండ్రులనూ, భార్యబిడ్డలనూ పోషించడం కూడా వాటిల్లో ఒకటి. ఆ బాధ్యతను సక్రమంగా నిర్వహించిన వాడికే, తన డబ్బును ఇష్టం వచ్చినట్లు ఖర్చు పెట్టుకునే స్వేచ్ఛ వుంటుంది. వెంకన్న తన భార్యబిడ్డలను పోషించాల్సిన డబ్బును కూడా సొంతానికే వాడుకోవడం వల్ల దొంగ

అయ్యాడు. ఆ దొంగను గౌరమ్మ నాకు అప్పచెప్పింది. అతణ్ణి తగిన కట్టుబాట్లలో వుంచి, మామూలు మనిషిని చేసి, ఆస్తి పరుణ్ణి చేయడమే నా ఆశయం. భార్య బిడ్డలు మలమలమాడుతూంటే, తాగుడూ, జూదాలకు బానిస అయినవాడికి ఆత్మగౌరవ మేమిటి?” అన్నాడు దయామయుడు.

అప్పటికీ విషయం గ్రామాధికారికే కాదు, గౌరమ్మతూ అర్థమైంది. ఆమె దయామయుడికి చేతులెత్తి నమస్కరించి, తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నందుకు క్షమించమని కోరింది.

భార్య ద్వారా అసలు విషయం తెలుసుకున్న వెంకన్న, “అవును, నేను దొంగనే! దయామయుడు నాకు తగిన మర్యాదే చేశాడు,” అన్నాడు.

ఆ తర్వాత అతడిలో చాలా త్వరగా మార్పు వచ్చింది. ఏడాది తిరక్కుండా దయామయుడు అతణ్ణి పనిలో వుంచుకున్నాడు కానీ, ఇంటికి వెళ్ళి మామూలు దుస్తులు వేసుకునే స్వేచ్ఛను ప్రసాదించాడు. వెంకన్న మళ్ళీ వ్యసనాల జోలికి పోలేదు.

ఈ నెలలో జన్మించిన ప్రముఖులు

డా. సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్

భారతీయ తత్వశాస్త్ర వైశిష్ట్యాన్ని అధునిక ప్రపంచానికి విడమరచి చెప్పిన వారిలో డా. సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ ముఖ్యులు. భారతదేశ అధ్యక్షపదవిని అలంకరించి ఆ పదవికే గౌరవాన్ని సమకూర్చిన మేధాని, రాజనీతివేత్త ఆయన!

చెన్నయ్ నగరానికి సమీపంలోని తిరుత్తణిలో ఒక సాధారణ కుటుంబంలో 1888 సెప్టెంబర్ 5వ తేదీ జన్మించిన రాధాకృష్ణన్, తిరుపతిలో ప్రాథమిక విద్యనూ, మద్రాసులో ఉన్నతవిద్యనూ పూర్తిచేసి మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీ కళాశాలలో తత్వశాస్త్ర ఉపన్యాసకులుగా జీవితాన్ని ప్రారంభించారు. ఆ తరువాత కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయంలో తత్వశాస్త్ర ఉపన్యాసకులుగానూ, 1936-39 మధ్య ఆక్స్‌ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో తూర్పుదేశాల మతాచార్యులు (ప్రాఫెసర్ ఆఫ్ ఈస్టర్న్ రిలీజన్స్) గానూ పనిచేశారు. ఆ తరువాత ఆయన 1948లో కాశీ హిందూ విశ్వ విద్యాలయం వైస్‌చాన్సలర్ పదవిని అలంకరించారు.

అప్పటికే ఆయన ఉత్తమశ్రేణి ఉపన్యాసకులుగా, మేధావిగా పేరుగాంచారు. 1949లో ఐక్యరాజ్యసమితి విద్యాసంస్కృతిక సంస్థ అధ్యక్షులయ్యారు. అయితే, అప్పుడే స్వతంత్రం పొందిన మన దేశానికి ఇతరదేశాలకు సమర్థులైన ప్రతినిధులను పంపవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. ఆనాటి ప్రపంచ అగ్రరాజ్యాలలో ఒకడైన సోవియట్ రష్యాకు భారత రాయబారిగా వెళ్ళారు. అప్పుడా దేశం స్టాలిన్ పాలనలో ఉన్నది. స్టాలిన్ దృష్టిని ఆకర్షించి ఆకట్టుకోవడం అంత సులభం కాదు. అటువంటి స్టాలిన్, రాధాకృష్ణన్ పొందిత్యాన్ని, రాజనీతిజ్ఞతనూ మెచ్చుకున్నారు. దాని ఫలితంగా భారత్-సోవియట్ రష్యా మధ్య సంబంధ బాంధవ్యాలు మరింత బేరుపయ్యాయి!

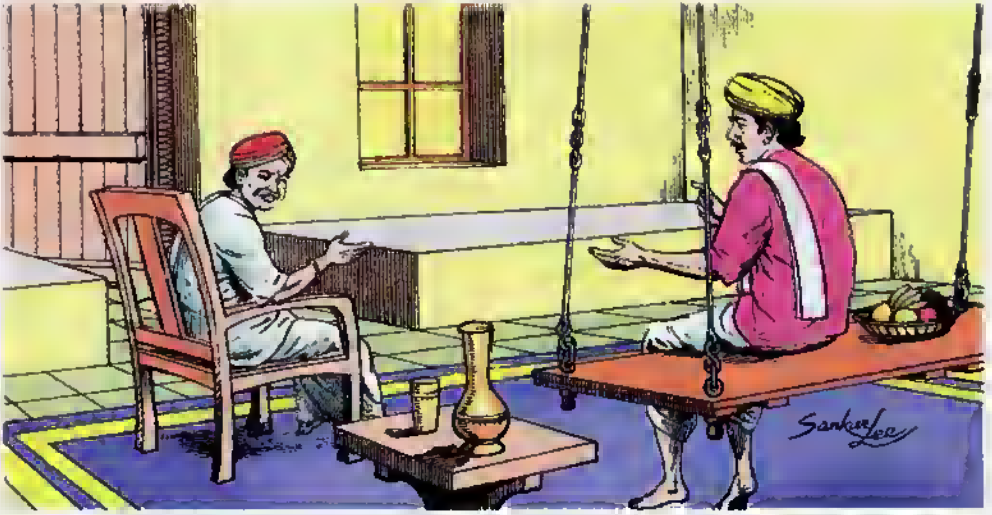
ఆ తరువాత రాధాకృష్ణన్ భారత ఉపరాష్ట్రపతి అయ్యారు. 1962లో భారత రిపబ్లిక్ రాష్ట్రపతి పదవి బాధ్యతలను చేపట్టి, 1967లో పదవీవిరమణ

చేసేంతవరకు వాటినెంతో సమర్థవంతంగా, హుందాగా నిర్వహించారు.

ఆయన ఆంగ్లంలో ఎన్నో గ్రంథాలు రచించారు. అవన్నీ కూడా ప్రపంచవ్యాప్తంగా మేధావుల ప్రశంసలను అందుకున్నాయి. ఆయన రచనలలో 'భారతీయ తత్వశాస్త్రం' మరింత ప్రసిద్ధిపొందింది. ఆయన అంటారు : దేవుడు ప్రపంచాన్ని ఎప్పుడో సృష్టించాడని చెప్పడం అంత సరికాదు. ఎందుకంటే ఆయన ఇప్పుడూ, ఎప్పుడూ సృష్టిస్తూనే ఉన్నాడు. ఆ విధంగా చూస్తే చరిత్ర భగవత్ సంగలృపావ్యం! దైవసాక్షాత్కారం! ఐహిక మాధ్యమంలో ప్రకాశించే దివ్యకృత్యం!

ఉన్నత పదవులెన్నో ఆయన్ను తెలుసుకుంటూ వచ్చాయి. చేపట్టిన ప్రతి పదవికీ గౌరవం చేకూర్చిన డా.రాధాకృష్ణన్ 1975వ సం॥లో కీర్తిశీమలయ్యారు. ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడుగా, రాజనీతివేత్తగా దేశానికి అమూల్యమైన సేవలందించిన రాధాకృష్ణన్ జన్మదినమైన సెప్టెంబర్ 5ను దునదేశంలో ఉపాధ్యాయుల దినంగా జరుపుకుంటున్నాము.

పెళ్ళిసమస్య

హేలాపురి నివాసి వీరసత్తుడు, బాగా అస్తిపాస్తులున్నవాడు. పది మందిలో మంచి పేరున్న వాడు. ఆయనకు ఒకే కుమారుడు. వాడికి పెళ్ళిడు రాగానే, ఆయన తగిన వధువుకోసం వెదకడం ప్రారంభించాడు. రూపవంతుడు, వినయవంతుడు, మంచి తెలివితేటలున్న తన కుమారుడికి రూపంలో, తెలివితేటల్లో సరితూగే అమ్మాయి భార్యగా తీసుకురావాలని వీరసత్తుడి సంకల్పం.

ఇందుకోసం, ఆయన తన బంధు గణంలో అంతో ఇంతో తానెరిగి వున్న వాళ్ళ కుటుంబాల్లో ప్రయత్నించి చూశాడు. ఐతే, మంచి తెలివితేటలూ, చలాకీతనం వున్న ఆడపిల్లల్లో చాలామంది అందచందాల్లో అంతంత మాత్రంగా వుండడం; అంద చందాలున్న వాళ్ళు తెలివితేటల్లో చెప్పకో

దగినవాళ్ళుగా కనబడకపోవడంతో, ఆయనకు ఏమి చేయడమా అన్నది పాలుపోలేదు.

ఇలా వుండగా - ఒకనాడు వీరసత్తుడి ఇంటికి దూరపుబంధువు శేషశాయి అనే ఆయన చుట్టపు చూపుగా చూడవచ్చాడు. మాటల సందర్భంలో వీరసత్తుడాయనకు, తన కొడుకు పెళ్ళిసమస్య గురించి చెప్పి, “మా వాడికి తగిన వధువును వెతికి పట్టుకోవడం, ఆరంభంలో సేనకుకున్నంత తేలిగ్గా కనబడడంలేదు,” అంటూ, ఆ ప్రయత్నంలో తనకు ఎదురైన అనుభవాలు ఏకరువు పెట్టాడు.

అంతా శ్రద్ధగా విన్న శేషశాయి, కొంచెం సేపు ఆలోచించి, “మగపిల్లవాడిని గాని, ఆడపిల్లనుగాని మనం చూసి, ఇట్టే వాళ్ళ తెలివితేటల్ని గురించి తెలుసుకోవాలంటే, వాళ్ళ మాటలా చేతలా ద్వారానే సాధ్య

పడుతుంది. అంతేగాని, మనం పనిగట్టుకుని వాళ్ళను ఏప్రశ్నలడిగో, పరీక్షలు పెట్టో వాళ్ళ తెలివితేటల్ని అంచనా వేయడం ఏటాకాదు గదా!” అన్నాడు.

వీరసత్వుడు ఒక క్షణం ఆగి, “అవును, నీవన్నది నిజం!” అన్నాడు.

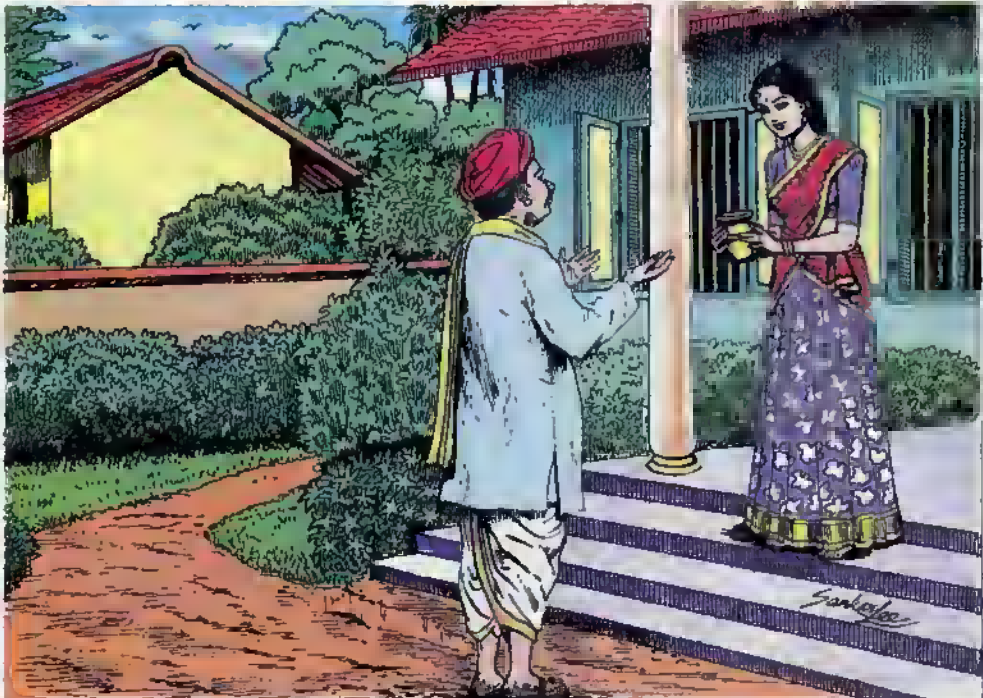
అంతటితో వాళ్ళిద్దరి మధ్యా, ఆడపిల్లల అందచందాలూ, తెలివితేటల్ని గురించిన సంభాషణ ఆగిపోయింది.

మర్నాడు శేషశాయి బయల్దేరిపోతూ, “అన్నట్టు సమయానికి గుర్తుకొచ్చింది! సుగంధపురంలో, నేనెరిగిన బాలకృష్ణుడనే ఆయన వున్నాడు. ఆయనకు పెళ్ళిడు వచ్చిన అందమైన కుమార్తె వున్నదని విన్నాను. ఒకసారి అక్కడికి వెళ్ళిరా,” అని చెప్పి, బాలకృష్ణుడి

ఇంటిచిరునామా రాసి ఇచ్చాడు. వారం రోజుల తరువాత, వీరసత్వుడు ఆ చిరునామా తీసుకుని సుగంధపురం వెళ్ళి, బాలకృష్ణుడి ఇల్లు వెతుకుతూ, ఒక ఇంటిముందు ఆగాడు.

ఆ ఇంటి ముందు అంతా బురదగా వున్నది. ముందురోజు కురిసిన భారీవర్షానికి, ఇంటి ముందు భాగమంతా బురదతో నిండి పోయింది. వీరసత్వుడు గత్యంతరం లేక, ఆ బురదలో నుంచే నడిచి, మెల్లగా ఇంటి గుమ్మం ముందుకు చేరాడు. అతడి కాళ్ళ నిండా బురద బాగా అంటుకున్నది.

తనను చూసి ఇంటిలోపలి నుంచి వచ్చిన, ఒక యువతితో, “అమ్మాయి, కాస్త నీళ్ళిప్పిస్తే కాళ్ళు కడుక్కుంటాను,” అన్నాడు వీరసత్వుడు.

“అయ్యా, అదిసరే కాని, ఇంతకూ తమరు వచ్చింది, మా ఇంటికే కదా?” అని అడిగింది ఆ యువతి.

“ఇది బాలకృష్ణుడిగారి ఇల్లే కదా, తల్లీ?” అని అడిగాడు వీరసత్తుడు.

“అవునండీ, మీకు కావలసిన ఇల్లు ఇదే. ఇవిగోనండి నీళ్ళు, కాళ్ళు కడుక్కుని లోపలికి రుండి. మా నాన్నగారు లోపల వున్నారు,” అన్నదా యువతి, వీరసత్తుడికి కాళ్ళు కడుక్కోడానికి నీళ్ళు అందిస్తూ.

వీరసత్తుడు శుభ్రంగా కాళ్ళు కడుక్కుని, ఆ యువతి అందించిన వస్త్రంతో కాళ్ళు తుడుచుకుంటూ, “తల్లీ, కాళ్ళు కడుక్కోడానికి నేను నీళ్ళు అడిగినమెంటనే ఇవ్వకుండా, నేను వచ్చింది మీ ఇంటికే అని విచారించి తెలుసుకున్న తరువాతే ఇచ్చావు. ఇది నాకు చాలా విచిత్రంగా తోస్తున్నది,” అన్నాడు.

ఈ ప్రశ్నకు ఆ యువతి కాస్త బిడియ పడుతూ, “ఇందులో మీరు విచిత్రం అను

కోవడానికి ఏమీ లేదు. నేను మిమ్మల్ని ఇంతకు ముందు ఏనాడూ చూడలేదు. అంటే మీరు మా ఇంటికి పూర్తిగా కొత్తవారు. మీకు కావలసింది మా ఇల్లు కాకపోతే, మీరు ఎలాగూ వెనక్కి తిరిగి పోక తప్పదు. అప్పుడు కూడా మీరు తప్పని సరిగా, బురదలోంచే నడిచి వెళ్ళాలి. అలాంటప్పుడు కాళ్ళు కడుక్కోవడం ఎందుకు - మీక్కావలసింది మా ఇల్లు కాకపోతే? మీరు వచ్చింది, మా నాన్నగారిని కలుసుకోవడానికే అన్న విషయం నిర్ధారించు కున్న తర్వాతే, కాళ్ళు కడుక్కోవడానికి నీళ్ళిచ్చాను,” అని చెప్పింది.

ఆ జవాబుకు వీరసత్తుడు ఆశ్చర్య పోయాడు. అందుతో పాటు ఇంత తర్కంతో తెలివిగా ఆలోచించే, ఆ యువతే తన కుమారుడికి తగిన వధువని నిశ్చయించు కుని, ఆమె తండ్రితో వివాహవిషయం మాట్లాడేందుకు, ఆ ఇంట్లో అడుగుపెట్టాడు ఆనందంగా.

THE AMUL CHEESE BOY

"PICNIC PANIC"

One bright sunny day...

...a picnic is in progress

Little Munnu Verma crawls away.

Suddenly, huge rocks come tumbling down the mountain.

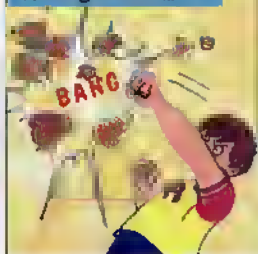
Amul cheese boy eats an Amul cheese slice...

...and becomes strong and powerful.

He smashes the falling rocks...

All thanks to the cheese that has more milk in it.

...reducing them to small pieces.

Munnu is rescued and back with his family.

Amul cheese slices.

ఒక గొప్ప నాగరికతలోని ఘట్టాలు -
తరతరాలుగా సత్యం కోసం జరిగిన అన్వేషణ!

9. తన విధిని మార్చుకున్న పసివాడు!

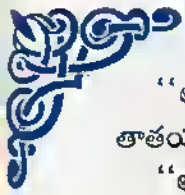
“తాతయ్యా! పండుగలనూ, పర్వాలనూ మనం అలవాటు ప్రకారం జరుపు కుంటున్నాం. అంతేగాని, వాటి ప్రాముఖ్యతను గురించి మనకు ఎంత వరకు తెలుసు?” అని అడిగింది శ్యామల.

“నిజమేనమ్మా! ప్రతి పండుగకూ ఒక ప్రాముఖ్యత ఉన్నది. అయితే, మనం ఇక్కడ మరొక విషయం కూడా మరిచిపోకూడదు. అదేమిటంటే, పండుగలకూ ఉత్సవాలకూ సంబంధించి, కాలప్రవాహంలో రకరకాల పుక్కిటి పురాణాల్లా, కర్ణాకర్ణిగా చెప్పకునే ఉదంతాలూ పుట్టుకువస్తాయి. వాటిని మనం యథాతథంగా తీసుకోకూడదు. వాటిలోని అంతరార్థాన్ని మాత్రమే గ్రహించాలి!” అన్నాడు తాత దేవనాథుడు.

“అవునూ, మరి అలాంటి కథలు ఎలా పుట్టుకువస్తాయి తాతయ్యా?” అని అడిగాడు సందీపుడు.

“చాలా కారణాలు ఉన్నాయి. ప్రధానంగా మనిషి అజ్ఞానం అని చెప్పాలి. కాస్త జటిల మైన అసలు విషయాన్ని గ్రహించే శక్తి లేనప్పుడు, మనిషి తనకు నచ్చిన వ్యాఖ్యానాలూ, ఉపాఖ్యానాలు అల్లుకు పోతాడు. అంతెందుకు? శివలింగం మీదికి ఉరితాడు విసురుతూన్న భయంకరాకారులు కొందరిని త్రిశూలం తరిమికొట్టి హతమార్చే దృశ్యాలతో ఉన్న క్యాలండర్ చిత్రాలను మీరు చూసే ఉంటారు, అవునా?” అన్నాడు దేవనాథుడు.

“అవును, తాతయ్యా! చూశాను. ఈ విషయం గురించి నేనే నిన్ను అడగాలను కున్నాను. శివుడికి నమస్కరిస్తూ ఒక అందమైన అబ్బాయి ఉన్నట్టు కూడా ఆ చిత్రంలో వుంటుంది. ఆ సంగతి గురించి నేనెప్పుడూ వినలేదు. ఏమిటి అదంతా?” అని అడిగాడు సందీపుడు.

“ఆ దృశ్యం వెనక ఉన్న కథేంటి తాతయ్యా?” అని అడిగింది శ్యామల.

“ఆ దృశ్యం గురించి వివరించాలంటే ఆ కథ కూడా చెప్పాలి కదా?” అంటూ దేవనాథుడు ఇలా చెప్పసాగాడు :

అతి ప్రాచీనకాలంలో మృకండుడనే ముని ఉండేవాడు. ఆయనకు చాలాకాలం వరకు సంతానం కలగలేదు. ఆయన తన భార్య మనస్వినితో కలిసి సంతానం కావాలని రోజూ శివపూజ చేసేవాడు. శివుణ్ణి ఆరాధిస్తూ నిరంతరం శివధ్యానంతో గడిపేవాడు. ఆయనకు సంతానం లేకపోవడం అన్నది విధి నిర్ణయం. అయినా, కొన్ని నియమ నిబంధనలతో ఆయన కోరిక తీర్చే అవకాశం ఉన్నది. శివుడు ముని మనోనేత్రాల ముందు ప్రత్యక్షమై, “పూర్ణాయువుతో నూరేళ్ళు జీవింపే వేకహీనుడు సంతానంగా కావాలా? లేదా, పన్నెండేళ్ళ మాత్రమే సజీవుడుగా వుండే విద్యావివేకసంపన్నుడు కుమారుడుగా కావాలా?” అని అడిగాడు.

విద్యావివేకాలను గౌరవించి ఆరాధించే ముని కావడం వల్ల, మృకండుడు రెండవ వరాన్నే కోరుకున్నాడు.

కొన్నాళ్ళకు ఆయనకు కొడుకు పుట్టాడు. బిడ్డకు మార్కండేయుడని నామకరణం చేశారు. మార్కండేయుడు దినదినప్రవర్ధ మానంగా పెరిగి అయిదేళ్ళ ప్రాయంలోనే అద్భుతమైన తెలివితేటలను ప్రదర్శించి పెద్దలకు ప్రీతిపాత్రుడయ్యాడు. ఎక్క

డెక్కడి నుంచో మునిశ్రేష్ఠులు వచ్చి బాల మార్కండేయుడి విద్యావివేకాలకూ, వినయ విధేయతలకూ ముగ్ధులై మనసారా దీవించి వెళ్ళేవారు.

ఎనిమిదేళ్ళ ప్రాయంలోనే వేదమంత్రాలను విడమరచి మునులకు విశదీకరించే మార్కండేయుడి ప్రతిభను చూసి అతని తల్లిదండ్రులు మురిసిపోయేవారు. విజ్ఞులయిన మునులు తమ బిడ్డను మెచ్చు కోవడం విని ఆనంద బాష్పాలు రాల్చేవారు.

అయితే, మార్కండేయుడికి పదేళ్ళు నిండేసరికి అతడి తల్లితండ్రుల వదనాలలో విషాదరేఖలు అలుముకోసాగాయి. కొడుకు రూపంలో మురిపిస్తున్న ఈ దివ్యాద్భుతం మరి రెండేళ్ళవరకే పరిమితం అన్న బాధ వారిని వేధించసాగింది.

మరికొన్నాళ్ళకు వారి బాధ ఆపుకోవాలన్నా ఆగలేదు. మౌనంగా కన్నీళ్ళు కార్చుసాగారు. అయినా, అది తమ బిడ్డ కంటబడకుండా జాగ్రత్తపడ్డారు. మార్కండేయుడికి పన్నెండేళ్ళు నిండడానికి ఇంకా కొన్ని నెలలే ఉన్నాయి. ఆ మునిదంపతులు తమ విధిని నిందిస్తూ భోరున విలపించసాగారు.

దానిని చూసిన మార్కండేయుడు తండ్రితో, “నాన్నా! మునిపుంగవులయిన తమరూ, ప్రశాంత స్వరూపురాలైన మా తల్లి ఎందుకిలా విలపిస్తున్నారు? మీ శోకానికి కారణం ఏమిటి? దాచకుండా నాకు చెప్పండి మీ శోకకారణాన్ని తొలగించడానికి నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాను,” అన్నాడు.

“దానిని పోగొట్టలేవు, నాయనా! మా శోకానికి కారణమే నువ్వు!” అన్నాడు ముని దుఃఖాన్ని ఆపుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

“ఉత్తములైన తల్లిదండ్రులకు శోకం కలిగించేటంత పాపిష్టివాణ్ణా నేను!” అన్నాడు మార్కండేయుడు దిగ్భ్రాంతితో.

“సర్వసుగుణాలకృంతుడైన నీలాంటి ఉత్తమపుత్రుణ్ణి పోగొట్టుకుని క్షణమైనా బ్రతకాలమా?” అంటూ శివుడిమరు గురించిన

విషయాన్ని కుమారుడికి వివరించాడు మృకండుడు.

అంతా విన్న మార్కండేయుడు ఏమీ మాట్లాడలేదు. తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. ఆ తరవాత ఎంతో ప్రేయంగా, “ఇక మీరీ విషయం గురించి విచారించకండి. సమస్యను నాకు వదిలిపెట్టండి. నా విధిని నేనే నిర్ణయించుకుంటాను,” అన్నాడు దృఢచిత్తంతో.

మార్కండేయుడు ఒంటరిగా హిమాలయాలలోని ఒక ప్రశాంత ప్రదేశానికి వెళ్ళి కూర్చుని ధ్యాన నిమగ్నుడయ్యాడు. మంచుకప్పిన కొండలకు అభిముఖంగా కూర్చుని, ఏకాగ్ర చిత్తంతో శివుణ్ణి ధ్యానించసాగాడు. హృదయంలో శివ రూపాన్ని, స్వభావాన్ని నిలిపి, అకుంఠిత దీక్షతో ధ్యానాన్ని కొనసాగించాడు.

కొన్నాళ్ళలో తనకూ, శివుడికీ మధ్య అంతరం లేని స్థితిని చేరుకున్నాడు. శివుడిలో మమేకం అయ్యాడు. శివం అంటే నిత్యం, శాశ్వతం, నిర్మలం, నిర్వికల్పం, నాశ రహితం! మార్కండేయుడు కాలానికి కట్టుబడిన జనన మరణాల బంధపాశాల నుంచి విముక్తుడయ్యాడు. నిశ్చల నిర్వికల్పస్థితిని చేరుకున్నాడు!

ఆ స్థితిలో ఉన్నప్పుడే అతడు భౌతికంగా పన్నెండేళ్ళు నిండిన ఘడియలను గడిపాడు. మరణకాలం ఆసన్నమయినప్పుడు మానవ దేహాలనుంచి ఆత్మలను వేరుచేసే అమానుష దివ్యశక్తులు - తమ భాధ్యత నెరవేర్చడానికి వచ్చాయి. కాని మార్కండేయుణ్ణి విడిగా గుర్తించలేపోయాయి. ఎందుకుంటే ప్రత్యేకంగా మార్కండేయుడంటూ లేడు. అతడు అఖండ శాశ్వత శివరూపంలో ఒకటై పోయాడు.

అమానుష దివ్యశక్తులు ఆ తరవాత తిరిగి వెళ్ళాయి!

మరణానికని నిర్దేశించిన క్షణాలు గడిచి పోవడంతో మార్కండేయుడు పున్జన్మ ఎత్తినట్లు నూతన మానుడయ్యాడు. ప్రగాఢ ధ్యానం నుంచి క్రమక్రమంగా బయటపడి నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచాడు.

ఆ సమయంలో సప్తర్షులు అటు వెళు తున్నారు. మార్కండేయుడు అందరికీ భక్తితో నమస్కరించాడు. ఋషులు సంతోషించి, అతన్ని 'దీర్ఘాయుష్మాన్ భవ' అని దీవించి వెళ్ళారు.

కథను ఆసక్తిగా వింటూన్న సందీపుడు, శ్యామల అక్కడినుంచి లేవలేదు. కాని స్నేహితులు కొందరు వస్తున్నారని తెలియ గానే, వెళ్ళి వారితో మాట్లాడాలని దేవనాథుడు లేచి నిలబడ్డాడు.

“మార్కండేయుడి చిత్రం ఎందుకలా ఉంటున్నదో ఇప్పుడు తెలిసింది కదా! అయినా శాశ్వతమూ, సత్యమూ అయిన పరమాత్మతో మమేకమై మరణాన్ని జయించే విధానాన్ని అంత సులభంగా అర్థం చేసు కోలేము. అందుకే ఆ మహోన్నత సూక్ష్మ సత్యానికి సజీవరూపం ఇవ్వడానికి, దానిని కొంచెం నాటకీయంగా చెప్పవలసివచ్చింది. కఠిన స్వభావులైన యమదూతలకూ, కరుణాస్వరూపుడైన పరమశివుడికీ మధ్య పోరాటం జరిగినట్లు; శివుడు, యమదూత లను హతమార్చి తన భక్తుడికి చిరాయువు ప్రసాదించినట్లు మరిచిపోలేని ఆసక్తికరమైన కథ ప్రచారంలోకి వచ్చింది. అర్థమయిందా?” అన్నాడు దేవనాథుడు.

“అర్థమయింది!” అన్నారు అన్నా చెల్లెళ్ళు ఆనందంగా. - (ఇంకావుంది)

చందమామ

భారత దర్శనం పాఠకులకు క్విజ్

ఈ సంచికలోని ప్రశ్నలకు సమాధానాలు వచ్చే సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఈలోగా వాటి సమాధానాలు తెలుసుకోగలరేమో ప్రయత్నించి చూడండి.

1. (ఎ) దేశం నాలుగు దిశలలోనూ, ఈనాటికీ నడుస్తున్న నాలుగు మతాలను వందలాది సంవత్సరాలకు పూర్వం స్థాపించిన మతాదారుడు ఎవరు?
- (బి) పారుగురాజ్యంపై దండెత్తివెళ్ళి జయించి నప్పటికీ, యుద్ధానంతర భీకర దృశ్యాలను చూసి, మనసు చలించి అహింసా మార్గాన్ని అవలంబించి, అహింసా సిద్ధాంత వ్యాప్తికి జీవితాంతం కృషి చేసిన రాజు ఎవరు?
- (సి) భక్త కవయిత్రి - గాయకురాలుగా మారి రాజ్యాన్ని వదిలివెళ్ళి, దూరప్రాంత ఆలయంలో నిగూఢంగా కనుమరుగై పోయిన రాణి ఎవరు?
- (డి) నాలుగు వేదాలలో, వైద్యశాస్త్రానికి సంబంధించిన విషయాలువున్న వేదం ఏది?
- (ఇ) రాజయోగ సూత్రాలను రచించిన ముని ఎవరు?

2

ఆ యువరాణి అద్భుత సౌందర్యరాశి. ఆమె తండ్రి ఆమెకు తగిన వరుడి కోసం అన్వేషిస్తూన్న సమయంలో - ఇరుగు పొరుగు రాజ్యాలకు చెందిన ఇద్దరు రాజకుమారులు ఆమెను వివాహమాడడానికి పోటీపడ్డారు. ఇద్దరూ కూడా రాజుకన్నా బలవంతులే. కుమార్తెనివ్వడానికి అంగీకరించకపోతే, రాజ్యంపై దండెత్తిరాగలమని ఇద్దరూ రాజును హెచ్చరించారు. మరి కొన్నాళ్ళకు రెండువైపులనుంచి సైన్యం వస్తున్నట్టు రాజుకు వార్త అందింది. రాజుకు ఏం చేయాడానికి తోచలేదు. యువరాణిని చంపడమే సమస్యకు పరిష్కారం అని కొందరు సలహా ఇచ్చారు. అయితే రాజు అందుకు అంగీకరించలేదు. తండ్రి సందిగ్ధ వస్థను చూసి భరించలేక యువరాణి విషం తాగి మరణించింది! ఆ యువరాణి ఎవరు? ఆమె ఏ రాజ్యానికి చెందినది? ఆమెను వివాహమాడడానికి పోటీపడిన రాజకుమారులు ఎవరు?

మహాభారతం

పాండవులను గురించి ధృతరాష్ట్రుడు అన్న మాటకు సంజయుడు, “రాజా, పాండవుల వద్ద మంత్రాలూ, మాయలూ ఏమీ లేవు. వాళ్ళ యుద్ధంలో తమ శక్తి చూపుతున్నారు. వాళ్ళ ధర్మమే వాళ్ళకు యుద్ధంలో జయం కలిగిస్తున్నది. నీ కొడుకులు చేసిన దుష్కర్మలు విషవృక్షమై వారిని నాశనం చేస్తున్నాయి. నీకు ఎంతమంది హితం చెప్పలేదు? నువ్వు మాత్రం విన్నావా? విదురుడూ, భీష్మద్రోణులూ నేనూ ఎంతో చెప్పాం. నీకవి ఏ మాత్రమూ రుచించలేదు. ఇప్పుడు నువ్వు నన్నడిగినట్టే, శిబిరంలో రాత్రివేళ దుర్యో

ధనుడు భీష్ముణ్ణి కూడా అడిగాడు,” అంటూ జరిగినదంతా తెలిపాడు :

“తాతా! నువ్వు, ద్రోణుడూ, కృపాడూ, ఇతర మహారథులూ నా కోసం ప్రాణాలొడ్డి పోరుతున్నా కూడా పాండవుల ముందు నిలవలేకుండా ఉన్నారు. అందుకు కారణం ఏమిటి?” అని దుర్యోధనుడు భీష్ముణ్ణి అడిగాడు.

దానికి భీష్ముడు, “నాయనా, నీకు చాలా సార్లు చెప్పాను, మళ్ళా చెబుతున్నాను. పాండవులతో సంధిచేసుకో. నువ్వు, నీ తమ్ములూ సుఖంగా ఉండండి. కృష్ణుడు

పాండవులకు అండగా ఉండగా వారినెవరూ చంపలేరు,” అని అతనికి విశ్వపాఖ్యానం ఇలా చెప్పాడు:

ఒకసారి బ్రహ్మదేవుడు గంధమాదన పర్వతం మీద కూర్చుని ఉండగా దేవతలూ, ఋషులూ వచ్చి ఆయన చుట్టూ చేరారు. ఆ సమయంలో ఆకాశంలో కాంతివంతమైన విమానం ఒకటి వారికి కనిపించింది. బ్రహ్మ దాన్ని చూసి చేతులు జోడించి ధ్యానించాడు. అది చూసి దేవతలూ, ఋషులూ, లేచి నిలబడి నమస్కారాలు చేశారు.

బ్రహ్మ ఆ విమానాన్ని స్తుతించి, “దేవ దేవా, నీ అంశను పంపి, యదువంశంలో జన్మింపజేయి,” అని అడిగాడు.

“నీ కోరిక గ్రహించాను. అలాగే చేస్తాను,” అన్న జవాబు వినిపించింది. దేవతలూ, ఋషులూ 2000

ఋషులూ ఆశ్చర్యపోయి చూస్తూన్నంతలో విమానం అంతర్ధానమయింది.

అప్పుడు దేవతలూ, ఋషులూ బ్రహ్మను, “పితౄమహా, నువ్వు ప్రార్థించినది ఎవరిని? దేనికి ప్రార్థించావు?” అని అడిగారు.

దానికి బ్రహ్మ, “ఆయన మహావిష్ణువు. పూర్వం చచ్చిపోయిన దైత్యులూ, దానవులూ, రాక్షసులూ తిరిగి భూమి మీద జన్మించారు. వారిని చంపటానికి నరుడితో బాటు, నారా యణుడు కూడా మానవుడుగా పుట్టాలి. వారి వెంట దేవతలు కూడా పుట్టుతారు. వారిని ఎవరూ జయించలేరు. మూఢులు ఈ సంగతి తెలుసుకోలేరు,” అన్నాడు.

భీష్ముడి కథ చెప్పి దుర్యోధనుడితో, “నువ్వు ఒక క్రూర రాక్షసుడివై ఉండాలి. అందుకే కృష్ణార్జునులతో ధైర్యం పెట్టుకున్నావు,” అన్నాడు. తరవాత ఎవరి శిబిరాలకు వారు వెళ్ళి నిద్రపోయారు.

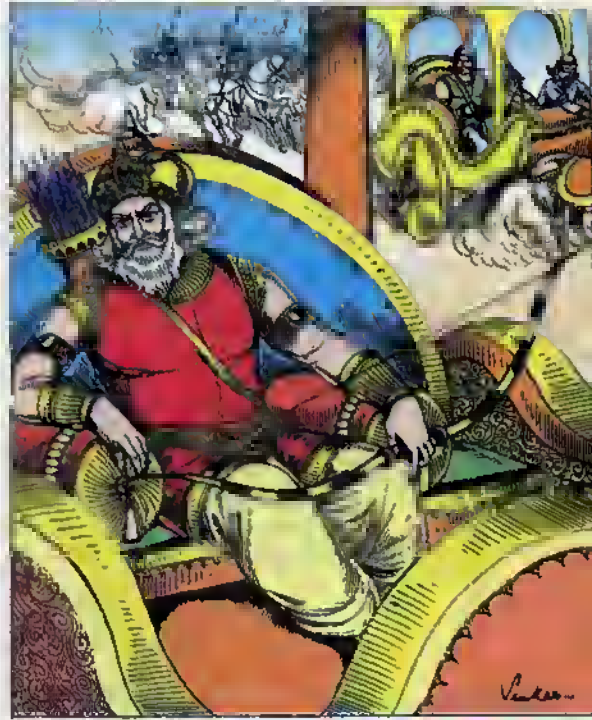
యుద్ధం అయిదో రోజు తెల్లవారింది. ఉభయసేనలూ వ్యూహాలు పన్ని యుద్ధానికి సిద్ధమయ్యాయి. కౌరవులది మకరవ్యూహం, పాండవులది డేగవ్యూహం. ఆ వ్యూహానికి ముందు భీముడూ, శిఖండీ, ధృష్టద్యుమ్నుడూ నిలబడ్డారు. వారికి మేనకగా సాత్యకీ, అర్జునుడూ ఉన్నారు.

దుర్యోధనుడు ద్రోణుడితో, “ఇవాళ పాండవులు చచ్చిపోయేటట్టు చూడు,” అని చెప్పాడు. ఈ మాట వింటూనే ద్రోణుడు సాత్యకీని ఎదుర్కొన్నాడు. సాత్యకీకి తోడుగా భీముడూ, ద్రోణుడికి తోడుగా భీష్ము, శల్యులూ వచ్చి యుద్ధం చేశారు. భీష్ము, ద్రోణులు చేసే దారుణయుద్ధాన్ని ఎదుర్కొనే

టందుకు అభిమన్యుడూ, ఉపపాండవులూ, శిఖండి వచ్చారు. శిఖండితో భీష్ముడు యుద్ధం చెయ్యలేదు. ద్రోణుడు శిఖండిని భయం కరంగా ఎదుర్కొనేసరికి, శిఖండి నిలవలేక తప్పుకుని వెళ్ళాడు. అప్పుడు పాండవుల మెంటు అర్జునుడు వచ్చి భీష్ముడిపై తలపడ్డాడు. ఇద్దరూ పట్టుదలతో యుద్ధం చేశారు. అదే సమయంలో ఉభయపక్షాల వీరులూ విజృంభించి యుద్ధంచేశారు. ఆ యుద్ధంలో సేనలు అపారంగా నష్టమయ్యాయి.

ఈ అయిదోరోజు యుద్ధంలో ముఖ్యంగా చెప్పుకోదగిన ఘట్టాలేవంటే : అశ్వత్థామకూ అర్జునుడికీ జరిగిన యుద్ధంలో అర్జునుడు అశ్వత్థామ ధరించిన కవచాన్ని తన బాణాలతో ఛేదించాడు. దాన్ని అశ్వత్థామ లక్ష్మ్యపెట్టక సాహసంతో పోరసాగాడు, కాని అర్జునుడు అశ్వత్థామ గురుపుత్రుడని అతన్ని వదిలేసి ఇతర శత్రువులను వెతుక్కుంటూ వెళ్లాడు. దుర్యోధనుడికీ, భీముడికీ ఈ రోజు గొప్ప యుద్ధం జరిగింది. అభిమన్యుడు లక్ష్మణ కుమారుడితో చేసిన యుద్ధంలో కృపుడు లక్ష్మణ కుమారుణ్ణి రక్షించి, అవతలికి తీసుకుపోయాడు.

ఆ రోజు సాత్యకి విజృంభించి కౌరవ సేనలను బీభత్సం చేస్తూ ఉండటం చూసి దుర్యోధనుడు అతని పైకి అనేక రథాలను పంపాడు. సాత్యకి అస్త్రాలతో ఆ రథికు లందరినీ నానాతిప్పలూ పెట్టుతూ, ఆ సేనకు నాయకుడైన భూరిశ్రవుడి పైకి వచ్చాడు. భూరిశ్రవుడు గొప్పయోధుడు. ఆయన చేసే యుద్ధానికి తట్టుకోలేక, సాత్యకికి అండగా ఉన్న యోధులందరూ చెల్లాచెదురుగా చండమామ

పారిపోయారు. అప్పుడు సాత్యకి కొడుకులు వచ్చి భూరిశ్రవుణ్ణి చుట్టుముట్టి, భూరిశ్రవుడి చేతిలో చావుదెబ్బలు తిన్నారు. వారు పడి పోవటం చూసి సాత్యకి కోపాద్రేకంతో భూరిశ్రవుడితో ధ్వంధ్వయుద్ధం సాగించాడు. ఇద్దరి రథాలూ ధ్వంసమయ్యాయి. వారు కత్తులు తీసుకుని నేలపై నిలబడ్డారు. ఆ సమయంలో భీముడు వచ్చి సాత్యకిని తన రథంలోకి తీసుకున్నాడు. అలాగే భూరిశ్రవుణ్ణి దుర్యోధనుడు తన రథంలో తీసుకు పోయాడు. సూర్యాస్తమయం అయ్యే సమయానికి రెండు పక్షాల సేనలూ అలిసి పోయి, యుద్ధం చాలించి శిబిరాలకు వెళ్ళాయి.

ఆరోజు తెల్లవారగానే యుద్ధం ప్రారంభమయింది. పాండవసేనలు మకుర్వాహమూ, కౌరవసేనలు క్రౌంచవ్యూహమూ ధరించాయి.

కాని ఈ వ్యూహాలు భగ్గుం కావటానికి ఎంతో సేపు పట్టలేదు. ఆరంభంలోనే భీముడికీ, ద్రోణుడికీ పడింది. ద్రోణుడు భీముణ్ణి బాణాలతో తీవ్రంగా కొట్టాడు. భీముడు మండిపడి ద్రోణుడి సారథిని చంపాడు. ద్రోణుడు తన రథాన్ని తానే నడుపుకుంటూ యుద్ధం చేసి, పాండవసేనలను చిందరవందర చేసేశాడు. ఇందులో భీష్ముడు ద్రోణుడికి తోడయ్యాడు. అదే విధంగా భీమార్జునులు కౌరవసేనా వ్యూహాన్ని చిన్నాభిన్నం చేశారు.

భీముడు భీష్ముణ్ణి లెక్క చెయ్యక, ధృతరాష్ట్రుడి కొడుకులను చంపే నిశ్చయంతో కౌరవసేన ప్రవేశించాడు. వాళ్ళు అతన్ని ప్రాణాలతో పట్టుకోవాలనుకుని చుట్టుముట్టారు. భీముడు గమనించి, గదతీసుకుని రథం నుంచి కిందికి దూకి, తన చుట్టూ

ఉన్న కౌరవసేనను ఆవేశంతో నిర్మూలించ సాగాడు. ద్రోణుడితో యుద్ధం చేస్తున్న ధృష్టద్యుమ్నుడు దూరంగా ఉన్న భీముడి రథం చూసి, ద్రోణుణ్ణి విడిచి భీముడి రథాన్ని చేరవచ్చి, రథం ఖాళీగా ఉండటం చూసి, సారథిని, “భీముడేమయ్యాడు?” అని అడిగాడు.

దానికి సారథి విశోకుడు, “రాజా, నన్ను రెండు గడియలు ఇక్కడే ఉండమని భీముడు కౌరవసైన్యంలో జోరబడ్డాడు,” అన్నాడు. భీముడికి అపాయం కలుగుతుందని శంకించి ధృష్టద్యుమ్నుడు తాను కూడా అతని మార్గానే బయలు దేరాడు. కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి, భీముడు దారిలో అడ్డమైన ఏనుగులనూ, సైనికులనూ, చంపుతూ ధృష్టద్యుమ్నుడికి కనిపించాడు. అంతలోనే కౌరవయోధులు భీముణ్ణి చుట్టుముట్టి, అతని మీద బాణవర్షం కురిపించారు. ధృష్టద్యుమ్నుడు వచ్చి చేరే సరికి, భీముడు ఒళ్ళంతా నెత్తుర్లు కారుతూ కూడా మృత్యుదేవతలాగా కనిపించాడు. ధృష్టద్యుమ్నుడు అతన్ని తన రథం మీద ఎక్కించుకుని, అతని శరీరంలో గుచ్చుకున్న బాణాలన్నీ పెరికి, కౌగలించుకున్నాడు.

ఈ లోపల ధృతరాష్ట్రుడి కొడుకులు భీముణ్ణి, ధృష్టద్యుమ్నుణ్ణి కూడా ఒకే దెబ్బతో చంపేయాలని వచ్చి పడ్డారు. వారి బాణాల వర్షంలో మునిగి కూడా ధృష్టద్యుమ్నుడు చలించక, వారినందరినీ సమ్రాహ్లాస్త్రంతో మూర్ఛపోగొట్టాడు. అంతలో ద్రోణుడు వచ్చి ప్రజ్ఞాస్త్రం ప్రయోగించి, మూర్ఛపోయిన వారందరినీ లేవగొట్టాడు.

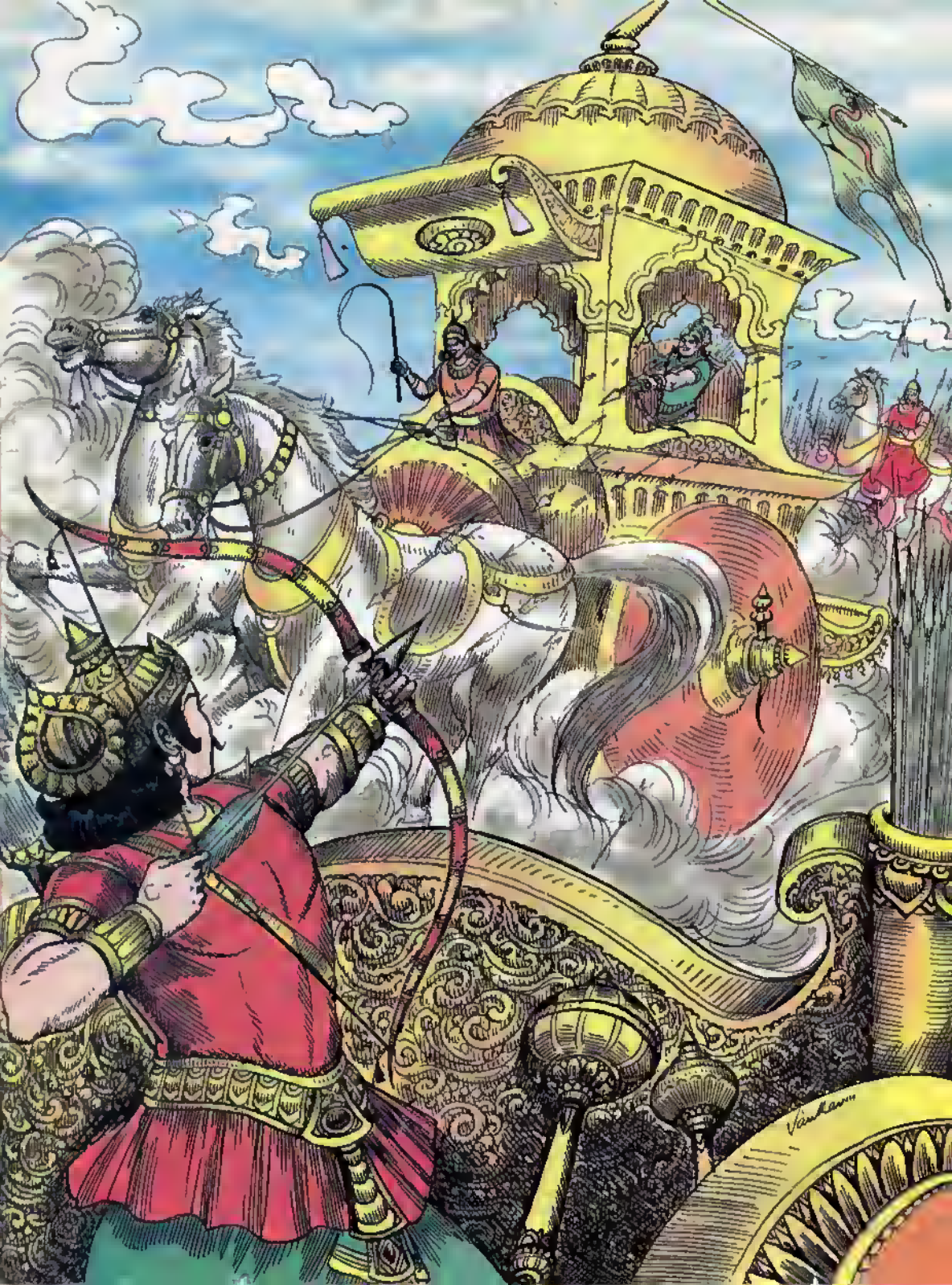
ఇంతలో ధర్మరాజు భీమధృష్టద్యుమ్నులు
 వచ్చినదీ తెలియక అభిమన్యుడు మొదలైన
 పన్నెండు మంది యోధులను పంపాడు.
 వారిని చూడగానే భీమ, ధృష్టద్యుమ్నులు
 మరింత ఉత్సాహంగా యుద్ధం చెయ్య
 సాగారు. అంతలో ధృష్టద్యుమ్నుడికి, తన
 తండ్రి ద్రుపదుడు ద్రోణుడి దెబ్బకు
 తట్టుకోలేక పారిపోవటం కనిపించింది.
 అతను ద్రోణుడితో తలపడి, తన రథాన్నీ,
 సారథినీ కోల్పోయి, వేగంగా అభిమన్యుడి
 రథం ఎక్కాడు. ద్రోణుడు పొండవసేనలను
 అల్లకల్లోలం చేస్తుంటే భీముడూ,
 ధృష్టద్యుమ్నుడూ ఏమీ చేయలేకపోయారు.
 ద్రోణుడి పరాక్రమాన్ని ఉభయసేనలూ
 మెచ్చుకున్నాయి. భీముణ్ణి పట్టుకునే
 ఆలోచన దుర్యోధనాదులకు మళ్ళీ వచ్చింది.
 కాని, ధర్మరాజు పంపిన అభిమన్యుడు
 మొదలైన వారు వాళ్ళను తరిమేశారు.

యుద్ధరంగం దక్షిణ పార్శ్వంలో అర్జునుడు
 విజృంభించి అంతులేని శత్రుసేనలను
 నిర్మూలించాడు.

సూర్యుడు పడమటికి దిగుతూ ఉండగా
 దుర్యోధనుడికి భీముణ్ణి చంపాలని తీవ్రమైన
 కోరిక పుట్టింది. అతను భీముణ్ణి ఎదుర్కొని,
 భీముడి చేత తన గొడుగూ, ధ్వజమూ విరగ
 గొట్టించుకుని, చివరకు చావుదెబ్బలు తిని,
 కృపుడి రథంలో విశ్రాంతి తీసుకున్నాడు.
 అప్పుడు ధృష్టకేతువూ, అభిమన్యుడూ,
 ఉపపాండవులూ, కేకయులూ ధృతరాష్ట్రుడి
 కొడుకుల మీద యుద్ధం సాగించారు. ఉభయ
 పక్షవీరుల మధ్య జరిగిన యుద్ధంలో
 దుష్కర్ణుడు అనేవాడు చచ్చాడు.

కొంతసేపటికి సూర్యుడు అస్తమించాడు.
 రెండు సేనలూ శాంతించాయి. యుద్ధం
 చాలించి దుర్యోధనుడు తమ శిబిరానికి తిరిగి
 వెళ్ళాడు. ధర్మరాజు భీముణ్ణి, ధృష్టద్యుమ్నుణ్ణి

సంతోషంతో కొగలించుకుని తానుకూడా తమ శిబిరానికి తిరిగి వెళ్ళాడు.

కొంత విశ్రాంతి తీసుకున్న తరవాత దుర్యోధనుడు భీష్ముడితో, “తాతా, మనం ఎంత అభేద్యమైన వ్యూహాలను పన్నినా పాండవులు వాటిని భగ్గుం చేసి, విజృంభిస్తున్నారు. భీముడు ఇవాళ మన క్రౌంచ వ్యూహంలో సులభంగా జొరబడి, నన్ను ఓడించాడు. వాడి భయంకరాకారం చూసి నేను మూర్ఛపాయాను. నా మనుషు ఆందోళన పడు తున్నది. నీ అనుగ్రహంతో పాండవులను చంపి, జయం పొందుదామని నా ఆశ,” అన్నాడు.

దానికి భీష్ముడు, “నాయనా, నీకు జయం కలగాలని నేను శాయశక్తులా పాటుపడు తున్నాను. ఏమాత్రమూ ఒళ్ళుదాచుకోవటం లేదు. పాండవుల పక్షాన పోరుతున్న వాళ్ళు శూరులూ, మహారథులూ, అస్త్రవేత్తలూనూ. అన్నిటికీ తెగించిపోరాడుతున్న ఆ వీరులను సులభంగా జయించటం సాధ్యపడదు. నేను నా ప్రాణాలను లక్ష్యపెట్టకుండా నీ కోసం యుద్ధం చేస్తున్నాను. నీ కోసం అవసరమైతే మూడు లోకాలనూ భస్మం చెయ్యటానికి

సిద్ధంగా ఉన్నాను. ఎలాంటి విచారమూ పెట్టుకోకు,” అన్నాడు.

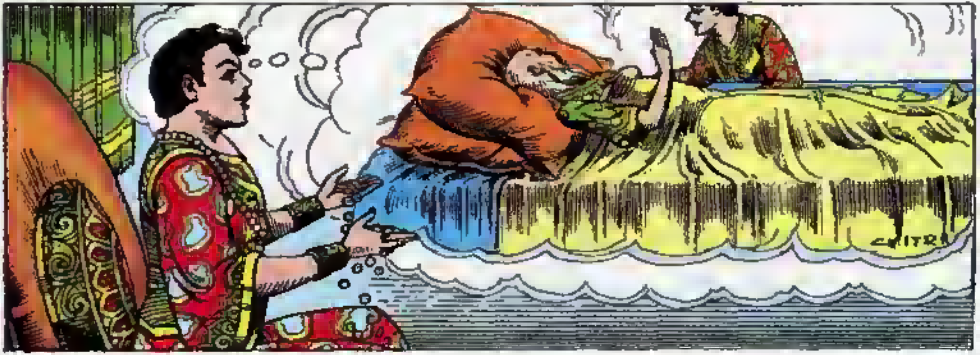
ఈ మాట విని దుర్యోధనుడు చాలా సంతోషించాడు.

భీష్ముడు కొంచెం ఆలోచించి, దుర్యోధనుడితో మళ్ళీ ఇలా అన్నాడు:

“నీ కోసం పోరాడటానికి ఉత్సాహ పడుతున్న వారిలో నేను గాక, ద్రోణుడూ, శల్యుడూ, కృతవర్మ, అశ్వత్థామ, సోమ దత్తుడూ, సైంధవుడూ, విందానువిందులూ, బాహ్లికుడూ, బృహద్యలుడూ, చిత్రసేనుడూ, వివింశతీ మొదలైన మహావీరులూ, అనేకవేల రథయోధులూ, గజ, అశ్వబలాలూ సిద్ధంగా ఉన్నాయి. వీరందరూ దేవతలనైనా జయించ గలవాళ్ళే. అయితే నీ హితం కోరి ఒకమాట చెప్పాలి; ఇంద్రుడితో దేవతలంతా కదిలి వచ్చినా పాండవులను జయించలేరు. అందు చేత పాండవులే నన్ను జయిస్తారో, నేనే పాండవులను జయిస్తానో చెప్పటం నాకు సాధ్యం కాదు.”

ఈ మాట చెప్పి భీష్ముడు, దుర్యోధనుడి శరీరానికి తగిలిన గాయాలు మానటానికి విశల్యకరణి అనే మందు ఇచ్చాడు.

పట్టినది బంగారం

ఒక వర్తకుడికొక కొడుకుండేవాడు. వర్తకుడి భార్య చిన్నతనంలోనే పోయింది. అందుచేత ఆయన ఒక్కగానొక్క కొడుకును చాలా గారాబంగా పెంచి, వాడికోసం బంగారాన్ని రెండు చేతులా అర్జించి, వాడి సుఖం కోసం దాన్ని మంచినీళ్ళ లాగా ఖర్చు చేస్తూవచ్చాడు. తన కొడుకు సుఖం తప్ప ఆ మానవుడికి మరొక ఆలోచనే ఉండేది కాదు.

కొంత కాలానికి వర్తకుడు మంచాన పడ్డాడు. చావు దగ్గర పడినట్టు తెలుసుకుని ఆయన ఒకనాడు తన కొడుకును పిలిచి, “బాబూ, నువ్వు మట్టిపట్టే అది బంగారం కావాలని ఆఖరు ఘడియలో నిన్ను మన స్ఫూర్తిగా దీవిస్తున్నాను,” అంటూ ప్రాణాలు వదిలాడు.

వర్తకుడి కొడుకు తండ్రి కోసం కొన్ని వారాలపాటు శోకించి ఆ శోకం ఉపశమించాక, తండ్రిలాగే వర్తకంలోకి దిగాడు. తండ్రికి లాగే కొడుక్కు కూడా వ్యాపారం అమితంగా కలిసి వచ్చి కనకవర్షం కురిసింది.

కొంతకాలం ఇలా ఎడాపెడా ధనం సంపాదించాక కుర్రవాడికి తన తండ్రి చేసిన ఆఖరు ఆశీర్వాదం జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆయన నోటిచలవ చేతనే తనకిలా వద్దంటే డబ్బు వచ్చిపడుతున్నదనుకుని, “అదృష్టం ఇలా కలిసిరావటం అపాయకరం, దీనికి ఇప్పుడే ఏదన్నా విరుగుడు చూడాలి,” అనుకున్నాడు వాడు.

తన అదృష్టానికి కళ్ళెం వేసే ఉద్దేశంతో వాడు తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. వర్తకపు సరుకులను హెచ్చుధర ఉండే ప్రాంతంలో కొని తక్కువ ధర ఉండే ప్రాంతంలో అమ్మటానికి నిశ్చయించాడు. అది అంత వివేక మంత్మైన పని కాదని మిత్రులూ, పెద్దలూ వారిస్తున్నా అతడు వినిపించుకోలేదు.

అనుకున్న ప్రకారం వాడు తమదేశంలో చాలా గిరాకీగా ఉండే చోట ఖర్చురాలు కొని, వాటిని ఈజిప్టు దేశంలో అమ్మటానికి తీసుకుపోయాడు. ఆ దేశంలో ఖర్చురాలు కారుచవుక.

[అగస్ట్ సంచికలో వెలువడిన 'రంగడి కథ' రచన "వసుంధర"]

ఆ వింత వర్తకుడి ప్రవర్తనను అందరూ విడ్డూరంగా చెప్పకొసాగారు. ఎవడో వర్తకుడు ఎక్కడి నుంచో ఖర్జూరాలు తెచ్చి తన దేశంలో అమ్ముతున్నట్టు ఈజిప్టు రాజుకు తెలిసింది. ఆయన తన ఉద్యోగులతో, "ఎవరి వింత వర్తకుడు?" అన్నాడు. ఉద్యోగులు వాడిని గురించి చెప్పారు.

"అయితే నేనే వాడిని చూసాను," అంటూ రాజు పరివారంతో బయలుదేరాడు. రాజు ద్యోగులు రాజును కుర్రవాడి వద్దకు తీసుకు పోయారు. "ఎక్కడి నుంచో వచ్చి ఇలా ఈ మతిలేని వ్యాపారం చేసి వున్నదంతా ఎందుకు తగలేసుకుంటున్నావు?" అని రాజు యువకుణ్ణి అడిగాడు.

"మహారాజా, మా నాన్న ఆశీర్వాదం చేత నేను ఎంత నిర్లక్ష్యంగా వర్తకం చేసినా కనకవర్షం కురుస్తున్నది. అదృష్టం అంతగా కలిసిరావటం మంచిది కాదని దానికి విఘ్నం కలిగించే ప్రయత్నంలో ఉన్నాను," అన్నాడు యువకుడు.

"మీ తండ్రి ఏమని ఆశీర్వదించాడు?" అని రాజు అడిగాడు.

"ఇలా మట్టి తీసుకుంటే బంగారమవు తుందని మా నాన్న చనిపోతూ నన్ను ఆశీర్వ దించాడు," అంటూ ఆ కుర్రవాడు నేలకు వంగి, పిడికెడు మన్ను తీసి కిందకి జార విడిచాడు.

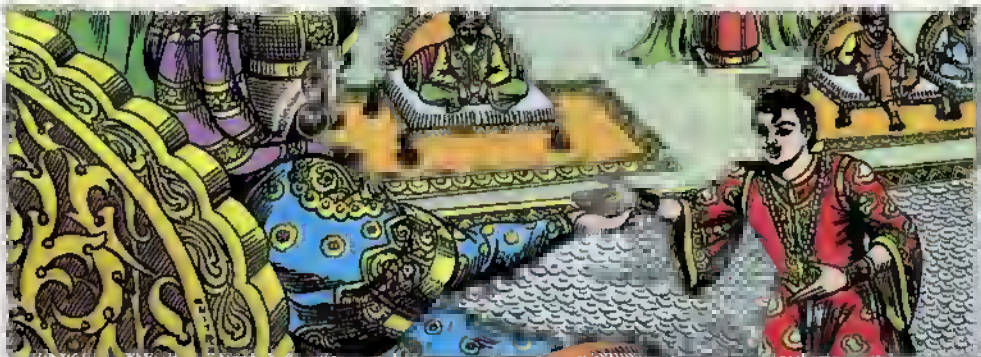
మన్ను చేతినుంచి రాలిపోగా యువకుడి చేతిలో ఏదో దిగబడింది.

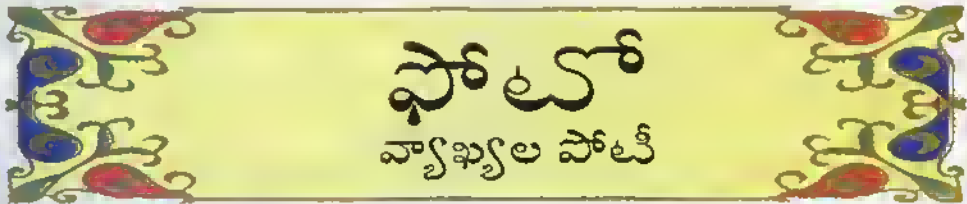
"ఏమిటది?" అని అడిగాడు రాజు ఆశ్చర్యంతో.

"ఏదో ముద్రిక లాగుంది," అంటూ ఆ యువకుడు దాన్ని రాజు చేతిలో పెట్టాడు.

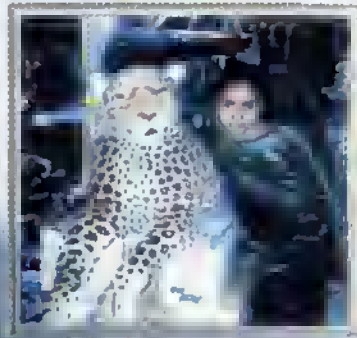
అది ఆ రాజుగారి ముద్రికే. ఏడాది క్రితం అది ఎక్కడో పోయింది. దానిపైన గల అభిమానం కొద్దీ రాజు ఎంతో ధనం వ్యయం చేసి ఆ ముద్రిక కోసం వెతికించాడు. కానీ ప్రయోజనం లేకపోయింది.

"నిజంగా మీ తండ్రి ఆశీర్వచనం అమోఘం. నీ అదృష్టాన్ని మార్చటం దేవుడి తరం కూడా కాదు," అని రాజు, ఆ కుర్ర వాడికి తన కుమార్తె నిచ్చి పెళ్ళిచేశాడు. తరవాత ఆ కుర్రవాడే ఈజిప్టుకు రాజు కూడా అయ్యాడు.

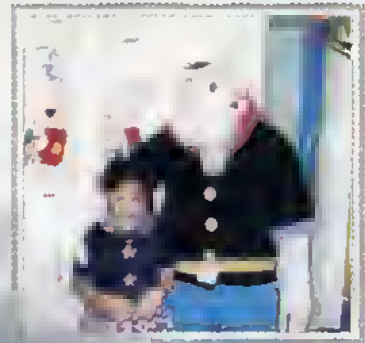

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క మాటలోగాని, చిన్న వాక్యంలో గాని వ్యాఖ్యలు రాయగలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ
చందమామ,
వడపళని,
చెన్నయ్-600026.

వ్యాఖ్యలను కాంపిటిషన్ పోస్ట్ కార్డుపైన రాసి ఈ నెల 25 వ తేదీ లోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు నవంబర్ 2000 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమానం.

జూలై 2000 నెల సంచికలో బహుమతి
పొందిన వ్యాఖ్యలు పంపినవారు:
పెంటకోట ఆదినారాయణ
C/o. బంగ్లా, మునగపాక
విశాఖజిల్లా - 531 033 (ఆంధ్ర)

మొదటి ఫోటో: ఆడ్డుదారి అపాయం!

రెండవ ఫోటో: ఆలోచించు ఉపాయం!

చందమామ సంచికల వివరాలు:

ఇండియాలో, రూ. 120లు

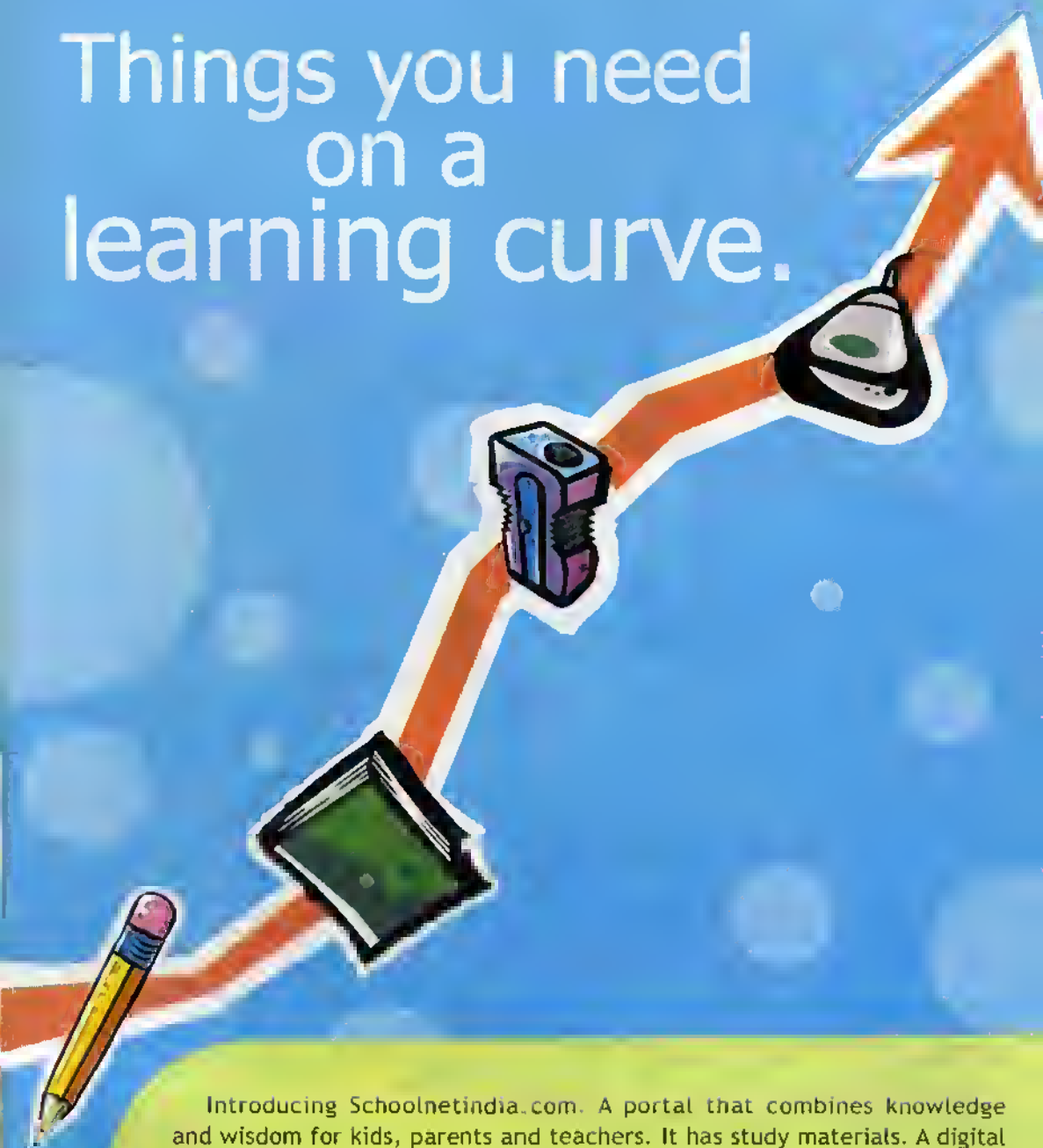
Payment in favour of CHANDAMAMA INDIA LIMITED for details address your enquiries to:

Publication Division, Chandamama Buildings, Vadapalani, Chennai-600 026

SUBSCRIPTION AGENTS INVITED.

Contact Circulation Manager, CHANDAMAMA INDIA LTD,
Chandamama Bldgs., Vadapalani, Chennai - 600 026.

Things you need on a learning curve.

Introducing Schoolnetindia.com. A portal that combines knowledge and wisdom for kids, parents and teachers. It has study materials. A digital library. Lesson banks. Tutorials. Online testing. Projects. And e-stories, poems and cartoons, advice on how to deal with special children, value education... in fact, on life's learning curve, it is an essential destination.

www.schoolnetindia.com

SCH OLNET

Networked Learning™
Technology. Content. Training.

Maha Cruise

Nutrine Maha Lacto. The Best Lacto in Town.